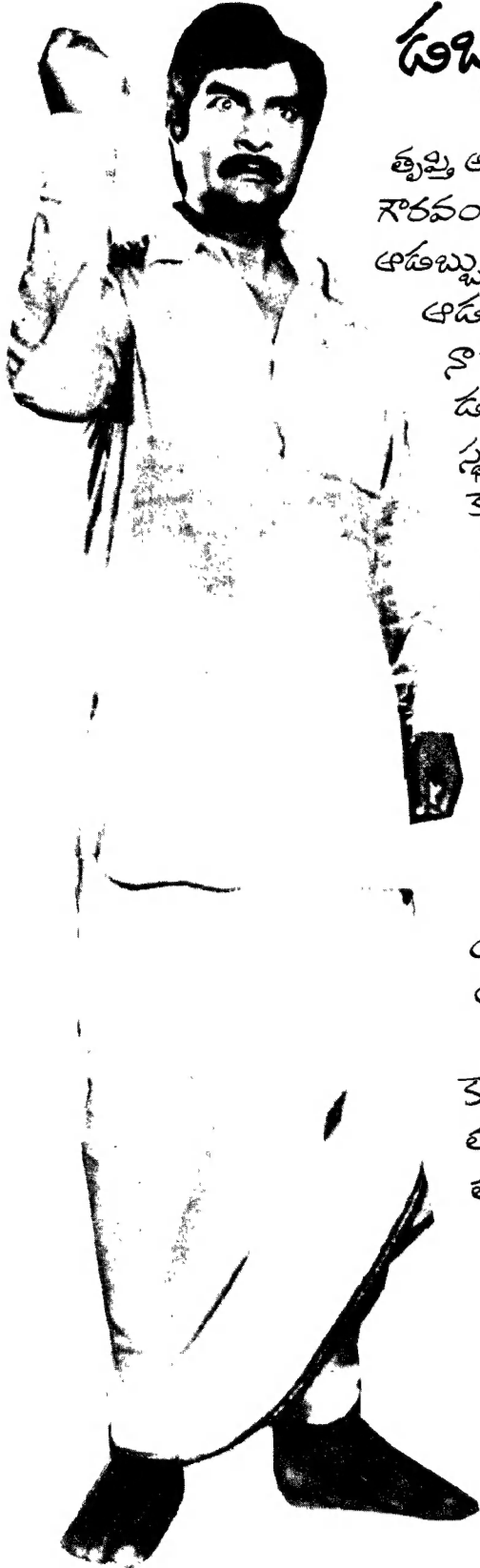

తెలంగాణ సాహిత్య పరిషత్

26-9-75

డబ్బుకు లోకమే దానోహం!

తృప్తి అంతస్తు ఎక్కడున్నాయి? డబ్బులో వున్నాయి.
 శౌరవం హాదా ఎక్కడున్నాయి? డబ్బులో వున్నాయి.
 ఆడబ్బు చుట్టూ యీ ప్రపంచం వుంది.

ఆడబ్బే నా చేతుల్లో వుంటే యీ ప్రపంచమే
 నా చేతుల్లో వుంటుంది.

డబ్బుస్తే..

స్థలాలు, తాటలు, పాలాలు, పాడి పంట ఏవి
 కావాలన్నీ కొంటాను.

యింకా డబ్బుస్తే...

అంతస్తులపై అంతస్తులు కడుతాను.
 ఎయిర్ కండిషన్డ్ కార్లలో తిరుగుతాను.
 పరువుని, ప్రతిష్ఠను హాదాను శౌరవాన్ని
 కొంటాను.

యింకా యింకా డబ్బుస్తే....

ఓట్లు కొంటాను, సిట్లు కొంటాను,
 ఊళ్ళు కొంటాను, దేశాన్నే కొంటాను.

యింకా యింకా డబ్బుస్తే.....

ఆదేవుణ్ణి కొంటాను.

కాటయ్య దేవుణ్ణి కానగలిగాడా!

తన వద్దకు చించగలిగాడా!!

తన చెప్పు చేతుల్లో వుంచగలిగాడా!!!

గీతా ఆర్ట్ ప్రాడక్షన్స్

దేవుడిదిగవస్తే

మీ
వదనమే
మీ
బాగ్యానికి
సంకేతం

మీ ముఖానికి
కావలసిన పూర్తి సంరక్షణను యివ్వండి.

ఆఫ్ఘన్ స్నో. పరిపూర్ణ సౌందర్య సంరక్షణి. కుసుమ కోమలంగానూ, తుషార తృప్తిగానూ
మీ చర్మాన్ని నిల్చివుడూ వుంచేందుకు. ఆఫ్ఘన్ స్నోలో స్త్రీలు తమ సౌందర్యాన్ని పోషించు
కొనేందుకు యిష్టపడుతారు. ఇందుకు తప్పక కారణం వుండి వుండాలి కదా!

ఆఫ్ఘన్ స్నో - సంపూర్ణ సౌందర్య సంరక్షణి.

దైవ దర్శనం

అసలైనదైవరహస్యాల తెలుసుకొనుండా రాజా దైవపుజనై ఫలితంలేక పోగా, మూల రాజున కీడు కలుగుతుంది. దైవాన్ని పొందిన వారందరూ వారిదియ శిష్యులకు చెప్పినట్లేక దైవ రహస్యాల దైవదర్శని ఫలకంలా ఉన్నాయి. ఆవి తెలుసుకొని మీ భక్తి శ్రమలకు తగ్గ ఫలితాలతో మీ బాధల నిమిత్తం పొందండి. మూర్తిరచన ధర రూ. 10/- పాస్టరు రూ. 2/- దేశ సేవ. ఏలూరు 2 ఆంధ్రుల వ్రాస్తే మీ కో ఫలకం వి.పి. పోస్టులో వస్తుంది.

దేవి పిలుపు

వాడండి ముఖ్యంగా ఆలస్యమైన శ్రీమమగాకా పోయిన బాధతో కూడిన లేక ఆరిపోయిన బాధతో కూడిన ముఖ్యంగా ఆలస్యమైన ఎల్లప్పుడూ శరీరం కోసం
SEALED PACKING: 28 & 14 TABLETS
AVAILABLE AT ALL CHEMISTS
IFRS: SEENU & CO., MADRAS-21

గోక్కోవాలని అనిపిస్తోందా...??
దురదను నిర్మూలించే
దురదనాకక ఆయింట్ మెంటు వాడండి
దురద మరియు చర్మ రోగాల నుండి వెంటనే ఉపశమనం కలిగిస్తుంది. దాక్టర్ల ఎల్లప్పుడూ నిశ్చయించే సమతుల్యమైన పాద్య శేషం.
10 మరియు 25 గ్రా. ట్యూబు ప్యాకింగులలో రాబాగా లభిస్తోంది.
జండు ఉత్పాదన

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు
దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు
స్థాపితం : 1908
శివరెంక శంభుప్రసాద్
సంపాదకుడు
(1938 - 1972)
శుక్రవారం : 26-9-'75
రాక్షసనామ సం. భాద్రపదమాస బ. పక్షి.
సంపుటము : 69 సంఖ్య : 3

సంపాదకుడు :
శివరెంక రాధాకృష్ణ
★
సంవత్సర చందా - రు. 33-80
ఆరుమాసాల చందా - రు. 16-90
విడిప్రతి వెల 60 పైసలు
ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
గాంధీనగరం, విజయవాడ-520003.

విషయానుక్రమణిక

జీవన సంధ్య ...	6
ఒకరికొకరు వాళ్ళిద్దరూ... 12	
సీత ...	29
శ్రమ ఫలితం ...	39
సీరియల్ కథలు :	
గాజమేడ ...	20
రాగ విచిత్రాలు ...	31
వ్యాసాలు, శీర్షికలు :	
ఉత్తరాలు - 4, వారఫలం - 5, రాజన ముత్యాలు - 7, సమర్థా సమ్యక్ - 9, ప్రశ్నావళి - 17, సామాన్యని సణుగుడు, దాక్టర్ సలహాలు - 18, మిసి ఇంటర్వ్యూ - 22, పినిమా - 26, ధర్మ పథం - 34, లోకసౌకర్య - 37, ప్రాచీన బాద్ నోట్సు - 38, ఫలాకుని డైరీ - 43, అపి-ఇసి-అన్సి - 44.	

ఉత్తరాలు

చనితి సంచిక
వారం వారం మీరు అందించిన పత్రిక చాలా బాగుంది. సీరియల్స్ గాజమేడ సాసీగా సాగిపోతోంది. ఈ వివరాలకు చనితి పత్రిక మా ఇంటిల్లి పాదిని ఆకర్షించింది. ఇహహేతే ప్రతివారం ఆల్బమ్ మీద బొమ్మలకుంటే కూడా వెనక్కుగుడ బొమ్మలే బాగావేస్తున్నారు.
డి. నదానందరావు, డి. కృష్ణ వేణి, డి. వి. రమణమూర్తి, డి. పద్మ, డి. శీలాక. మారి.
(రైల్వేకాలనీ, వలాసా)
శ్రీ గెట్టిగారు వేసిన విశ్లేషణకుని ముఖ చిత్రముతో విరాజిల్లిన వివరాలకు చనితి "పత్రిక" నూతన రోకడలతో మా హస్తగతమైనది. ముఖ్యంగా ఈసారి వేసిన "కార్టూన్లు" అన్ని ముమ్మడి కడుపుబ్బ నవ్వించాయి. ఈసారి ఈ సంచిక మా ఇంటిల్లి పాదిని అమితంగా ఆనందింప జేసింది.
— రితిఫార్మ్ అవార్డు (సుల్తానాబాద్)
ఆల్బమ్ మీద బొమ్మ
29-8-75 వాణిశ్రీ ముఖచిత్రంలో వెలువడిన 'ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక' చూసేందుకు ఎంతో కోరిక వచ్చింది. ముఖచిత్రం విషయంలో మీరూ మాపే శ్రద్ధ వారి ప్రశంసనీయంగా ఉంది. 'గాజ' మేడ' సీరియల్ పత్రికక పైలెట్. కార్టూన్లు చాలా బావుంటున్నాయి. 'యువతరం' విరాజి గారి చిరునామా ఏమిటోమరి ?
వాణిశ్రీ కిల్లర్ అసోసియేషన్, మార్కాపూర్.
వాణిశ్రీ ముఖచిత్రంలో వెలువడిన 29.8.75 తేది పత్రిక కనర్ నుండి చివరి దాకా ఆకర్షణీయంగా ఉంది. కార్టూన్స్ ఆర్ వెరీ స్పెషిల్. రామలక్ష్మి గారి సమాధానాలు 'పోగు'గా ఉన్నాయి.
అందే వెంకటేశ్వర్లు, (వెల్లూరు.)
వాణిశ్రీ ముఖచిత్రంలో వెలువడిన మా బుటుంగు సభ్యుల అభిమాన విక్రీ అయిన "ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక" ముద్దమందారలా ముద్దులొలుకు తుంది. 'మీకు తెల్సా' శీర్షిక ద్వారా విచిత్ర విషయాన్ని తెలుసుకున్నాం.
నాళ్ళ మనోహర, నాళ్ళ రిల్యాంస్, (ఇల్లందు మాణిక్యం)
సీరియల్
"గాజమేడ" సీరియల్ చాలా బావుంది. "రాగ విచిత్రాలు" ముందు ముందు ఎలా ఉంటుందో కాని ప్రారంభంలోనే మ్యామోడల్ గా ఉంది.
పి. సీతాదేవి, గిరిజ (ఇల్లందు.)

వారఫలం

మేషం:- అర్థిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. మీ ఆలోచనలు ఫలిస్తాయి. వృత్తిలో సాటివారి సోటి తగ్గుతుంది. రాజకీయ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. బంధువులకు సహాయం చేస్తారు. స్త్రీలకు—సాహిత్య కళారంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది. పుణ్య కార్యాల చేస్తారు.

వృషభ:- వృత్తి వ్యాపారాలు బాగుంటాయి. సూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. ప్రయోజనం గల సంభాషణలను చరుగగలరు. సూతన విషయాలు తెలుసుకొంటారు. సాహసీక వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. సంబంధాలపై నాకొన వింటారు.

మిథున:- మీ తాలూకా మనుష్యుల మిమ్మల్ని స్మరిస్తారు. ప్రయోజనాల కోసం కలుగుతుంది. వారం మధ్యలో మీ కార్యక్రమాలు బాగుంటాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. వ్యాపారంలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. స్త్రీలకు కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. గంభీరతకు విచారాలు విధిస్తారు.

కర్కాటక:- వ్యాపారంలో అదాయం బాగుంటుంది. రావలసిన డబ్బు అందుతుంది. వారం మధ్యలో ప్రభుత్వం కలుగుతుంది. మీ ప్రయత్నాలకు అటంకాలు రాగలవు. వారం ఆరువారాలలో అన్ని వ్యవహారాలు తిరిగి బాగుంటాయి. స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. సంతానానికి సాక్ష్యం చేపట్టాలి.

సింహ:- అన్ని వ్యవహారాల్లోను గౌరవం బాగుంటుంది. సజ్జన సంగత్యం లభిస్తుంది. సాహసీక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. మిత్రుల సహాయం లభిస్తుంది. వారం ఆఖరులో మీ తాలూకా మనుష్యులే మిమ్మల్ని స్మరిస్తారు. స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. పుణ్య కార్యాల చేస్తారు.

కన్య:- అనుకూలమైన వార్తలు వింటారు. సూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. వ్యాపారంలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభించగలదు. మీరు యిది వరకు చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. శుభకార్యాల విషయంలో అనుకూలత లభిస్తుంది.

తుల:- ఫలితం లేని శ్రమ కలుగుతుంది. సాహసీక వ్యవహారాల్లో సజ్జన వస్తుంది. వారం మధ్యలో రావలసిన డబ్బు అందుతుంది. విద్యావైఖ్య నీక రంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది. ప్రయోజనాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. స్త్రీలకు—అనవసరమైన వ్యయం జరుగుతుంది. వివాహ కార్యక్రమాల్లో పాల్గొంటారు.

వృశ్చిక:- మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. ప్రయోజనం గలసంభాషణలను చరుగగలరు. వారం మధ్యలో ఉద్యోగంలో కార్యధారణ పెరుగుతుంది. ప్రయోజనాలు వాయిదా పడతాయి. వారం ఆఖరులో

వృత్తి వ్యాపారాలు బాగుంటాయి. స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. బంధు మిత్రులను కలుసుకొంటారు. ధనుస్సు:- వృత్తిలో సాటివారి సోటి పెరుగుతుంది. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. రావలసిన డబ్బు అందుతుంది. మీ ఆలోచనలు ఫలిస్తాయి. వారం ఆఖరులో చేజిక్కిన అవకాశాలకూడా జారిపోవచ్చును. స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. దైవ కార్యాల నెరవేరతాయి.

మకర:- మీ కార్యక్రమాలు నిరాటంకంగా నెరవేరతాయి. సూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. అనవసరమైన సందేహాలు కలుగుతాయి. వ్యాపారంలో శ్రమ మీది అనుకూలత లభిస్తుంది. ప్రయోజనం గలవ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. ఆదంబరం కోసం వ్యయంచేస్తారు.

కుంభ:- స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. ప్రయోజనాలు వాయిదా పడతాయి. సాహసీక వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. విద్యా వైఖ్య నీక రంగాల్లో మీ కృషి ఫలిస్తుంది. వారం ఆఖరులో మీరు అనుకూలత కలిగి జరిగేది మరొకటి కావచ్చును. స్త్రీలకు—దైవకార్యాల నెరవేరతాయి. వివాహ కార్యక్రమాల్లో పాల్గొంటారు.

మీన:- వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు బాగుంటాయి. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగుంటుంది. అర్థిక వ్యవహారాల్లో మొగ్గుగాలు లభిస్తాయి. మునుపటి లాభం గల వ్యవహారాల్లో లభిస్తుంది. సాటివారు. స్త్రీలకు ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. అనుకూలమైన సమాచారం అందుతుంది.

—మహేష్

ఈ వారం సీరియల్ “గాజు మేడ”లో ఇప్పటి వరకు ఓష, డాక్టర్ ప్రభాకర్ (ప్రేమిస్తున్నట్లు ఎక్కడ రాలేదు. అలాగే ప్రభాకరం కూడా ఓషను ప్రేమించే చూస్తున్నాడు కాని ఎప్పుడూ, ఎప్పుడూ విషయం తెలుసుకుం. అలాంటిది ఈ జన్మ వారం కోసే ప్రభాకరం ఓషను తెలియకుండా అక్కడే పడుకోవడం. చిరుకత్త అలాగే జడపట్టుకు రాగిన విషయం కలగడం, ఆ చిరుకత్త అమె ఏ సీరియల్ ఉన్నది కూడా తెలుసుకోకుండా ముందుకు వెళ్ళిపోతున్నట్లు భయంలో నవ్వు పెట్టి చేతులుంటావా అని అడగటం అంత బాగుంటుంది.

2. ప్రకాష్, ఎన్. సర్వంగరావు (సికింద్రాబాద్).

“గాజు మేడ” సీరియల్ పత్రికకే పైతైల్, “ముమ్మై-ముమ్మకపో” శీర్షిక వలన మాకు తెలియని విషయాల్ని తెలుసుకోవ గలుగుతున్నాము.

కె. పూర్ణచంద్ర, కె. రమేష్, ఎ. శ్రీధర్ (మైసూరు)

కథలు

29.8.75 నందికూ ప్రచురించిన “జాతక బాహ్యం” సమాజంలో నేటి సగటు మనుషుల

జీవితాలకు ప్రతిబింబం. “చెల్లీ! రైల్వేకమా” సందేశాల్లో కనబడేదిగా ఉంది.

అత్తమ్మనుడు “గాజు మేడ”లో “వాసిర రాజశేఖర్” అభినందనలు.

“రాగవీరలు” రమ్యంగా ఉండి ప్రతికేంద్రం వేషంగా ఉంటుంది.

డా. ఆర్. కె. ప్రసాద్ (గుంటూరు)

మీరు 29-8-75 నాటి పత్రికలో ప్రచురించిన “చెల్లీ రైల్వేకమా” కథ చాలా బాగుంది. రమ్యమైనదిగా ఉంది, మీరు మా ధన్యవాదాలు. ‘అత్తమ్మనుడు’ కథలో రచయిత మనం చేసినంత మనసు లభిస్తుందనే నీతిని బాగా స్పష్టపరిచారు. ‘జాతక బాహ్యం’ ‘మనకిం’ కథలు కూడా బాగున్నాయి.

2. మధురకు (బహుమతి)

హైదరాబాద్ నోట్ బుక్

29-8-75 సంచికలోని ‘హైదరాబాద్ నోట్ బుక్’లో తిరుమల రామచంద్రగారు అంత

క్రమశిక్షణ, సత్ప్రవర్తన దేశ ప్రగతికి ముఖ్యాధారాలు

రిక్టర్ లెవల్స్ కు గురించి ప్రామాణిక అన్నింటికీ లేని సాయంకాలం ప్రారంభించడం జరిగిందన్నది. కాని నిజంగా అది అగ్ని 31 లేదే సాయంకాలం అరు గంటల ఖరీదే నిమిషం మొదలయ్యిందని 900 కాలు. 400 మాత్రమే. మరో అనుమానం అంటే నగరాలలో ఈ ప్రయోగం జరుగుట గురించి మేముక్కడా విరలేదు.

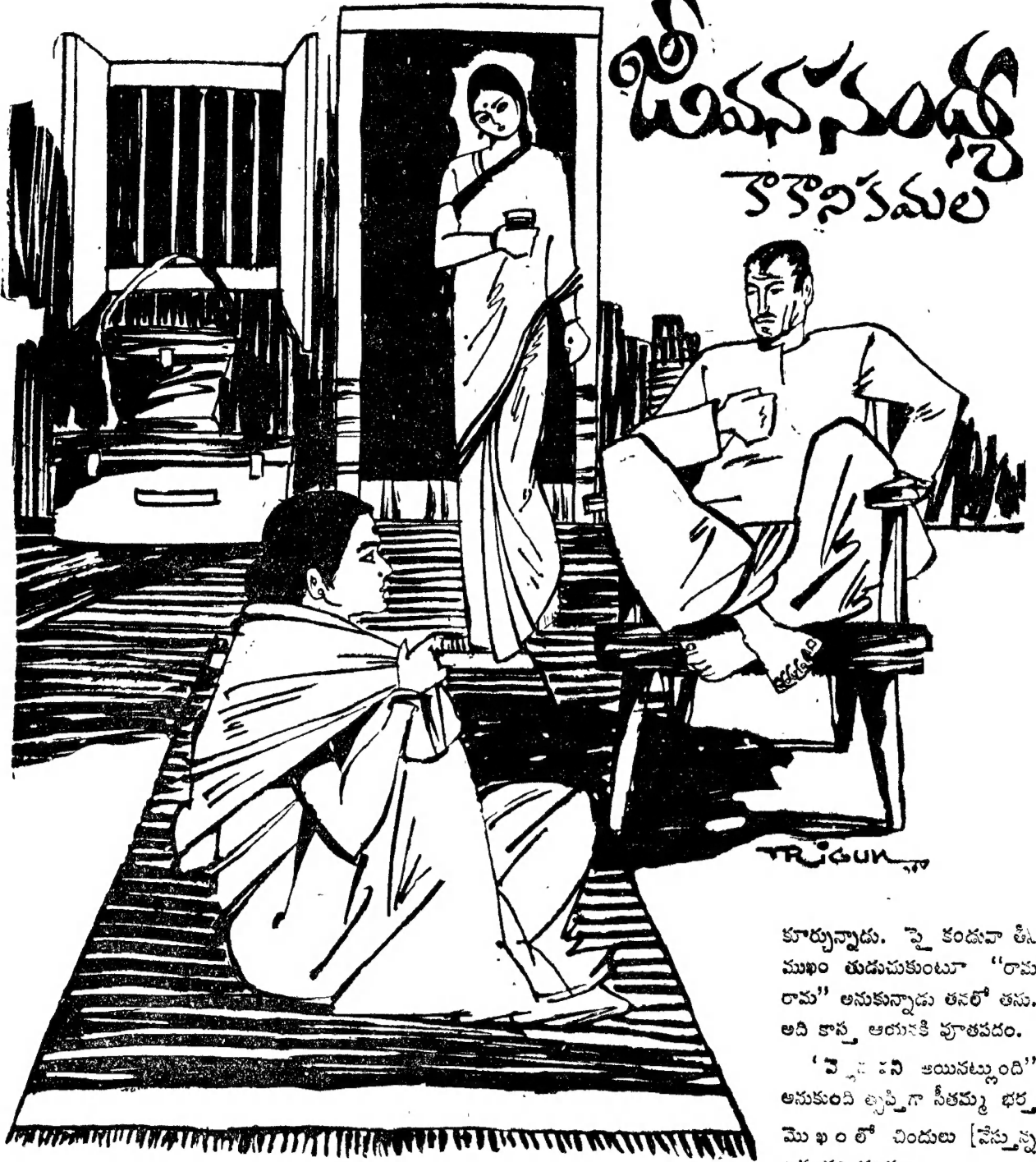
కె. నాగచెంచయ్య పి. రమకృష్ణ పి. తిరుమల రావు, (అహమ్మదాబాద్)

యువతరం

అ. ప్రభుత్వ పత్రికలో యువతరం. పి. శంకరులక్ష్మి శిర్షికలు అభిముఖ్యత వహిస్తున్నాయి. శ్రీమంతులక్ష్మి కథ విద్యాభ్యాసం చేసే వారి వేరుగా జరుగుతున్నది. ఉన్నత అధికారులు గల యువకులు విద్యావంతులైనా ఉన్నారని. విద్యావంతులు కాని వారిలో కూడా ఉన్నారు. ఈ శిర్షికలతో విద్యాభ్యాసం చేసే వారికి ప్రాముఖ్యత ఇవ్వడం శోచనీయమే అవుతుంది. “మనీషింటర్వ్యూ” “యువతరం” శిర్షికలతో విద్యాభ్యాసం చెయ్యని యువకులు కూడా స్థానం కల్పించాలి.

బీసెం మహానాథ, (మిర్యాలగూడ.)

శ్రీమదానంద కాకానిమల

కూర్చున్నాడు. పై కండువా తీసి ముఖం తుడుచుకుంటూ “రామ రామ” అనుకున్నాడు తనలో తను. అది కాస్త అయినకి పూతవడం.

‘వెళ్ళి వెని ఆయినట్లుంది’ అనుకుంది ట్టిప్పిగా సీతమ్మ భర్త మొఖం లో చిందులు ప్రేస్తున్న అనందం చూస్తూ.

“అమ్మాయి సంద్యా...సంద్యా” అంటూ వుత్సాహం గా తలుపు తట్టాడు రామ్మూర్తి.

కర్టెన్ కాత్ మీద పువ్వులుకుడుతున్నసంద్య, తండ్రి పిలుపు విని చరాలన లేచివచ్చి తలుపుతీరింది.

భర్త కంతం విన్న సీతమ్మ కూడా వంట రామ్మూర్తి భార్యని చూస్తూనే చిరు గిడిలోనుంచి గబగబా పోలోకి వచ్చింది. నవ్వులు చిందించి చెప్పలు విడిచి కుర్చీలో

“సంద్యా! న్నాగారికి కాసిని మందినీళ్ళు తెచ్చియ్యి.” అని భర్త కేసి మాస్తూ “ప్రయాణం బాగా జరిగిందా?” అంది.

“అ... ఈసారి ప్రయాణం బ్రహ్మాం డంగా జరిగింది. రైల్వో కూర్చుండుకే కాదు పడుక్కుండుకు కూడా జాగా దొరికింది” అన్నాడు.

"ఇంతే!? అందుకేనా ఇంత ఆనందం?" అని నవ్వి "ఇంతకీ ఆ వెంకటాచార్యుగార్ని కలిశారా?" అన్నది అరాగ.

"నాన్నా! ఇవిగో" అంటూ కూతురు అందించిన మంచినీళ్ళు తాగి "లేదు..." అన్నాడు తాపీగా రామ్మూర్తి.

తల్లి కూతుళ్ళు ఒకళ్ళ మొఖాలు ఒకరు చూసుకున్నారు వింతగా.

"ఏ? ఆయన వూళ్లో లేడా?"

"ఓహో...నాకేం తెల్సు. నేనసలు ఆయన ఇంటి గుమ్మం మెట్లు కూడా ఎక్కలేదు" అన్నాడు రామ్మూర్తి జేబులోంచి చుట్ట తీసి వెలిగిస్తూ.

సీతమ్మకి ఆశ్చర్యంతో ఊణం సేపు నోట మాట రాలేదు.

నేనేకదా భార్యని నప్పెచ్చులో పెట్టా నన్న గర్వంతో చుట్ట కాల్చటం మొదలు పెట్టాడు.

"ఏమిటి? ... పనికట్టుకుని స్కూలుకి సెలవు పెట్టి, డబ్బు కూడేసుకుని ఆయన్ని కలిసి పిల్లకి సంబంధం మాట్లాడి నస్తానని వెళ్లిన పెద్దమనిషి, తీరా ఆపూరు వెళ్లి ఆయన్ని కంపకుండానే రావటమా? మరి అయితే ఎందుకు వెళ్లినట్లు? ఎందుకు పచ్చినట్లు? రైల్వేలో పడుకుని ప్రయాణం చెయ్యటానికా?" అనుకుంది.

ఆశ్చర్యం నుంచి తేరుకుని భర్తకేసి తిరిగే సరికి ఆయన గుప్పు గుప్పున చుట్ట పొగ వదుల్తూ కనిపించాడు.

దాంట్ అవిడకి చిర్రెత్తుకొచ్చింది. ఆసలు విషయం చెప్పక ఏమిటి వాస్తుడు? అను కున్నది.

కాస్త దూరంగా వున్న కుర్చీని భర్త దగ్గరకు బరబరా జరుపుకుని కూర్చుంటూ "ఇంతకీ మీ రసలు హైదరాబాదుకి వెళ్లారా లేదా?" అంది అనుమానంగా.

"చూడు సీతా. ఒక్కసారి ప్రయాణం పెట్టుకున్నా వేదా విశేషం చాలా మంచిది. అన్నీ సరస్వంగా జరిగిపోయాయి. ఇంతకీ మన సంధ్య చాలా అదృష్టవంతురాలు. ఎందుకో తెలుసా? చెప్తాను విను....."

"నేనసలు వెంకటాచార్యుగారిని కలు ద్దామని వెళ్లానా? తీరా హైదరాబాదుకి ఇంకో రెండు స్నేహితులు వుండగా నాకు మన రమేష్ కుమార్ కనిపించాడు. అతను ప్రస్తుతం హెడిసిన్ ఫూర్నినే గవర్నమెంటు

నిన్నటివరకూ ఛందస్సునే భావించాను ధనుస్సుగా కావ్యానికి ప్రాణమైన భావం భవ్యతరమైన బాణమే!

వృద్ధ్యం చేస్తూ ఎం. డి. నేస్తున్నాడట. ఇంతకీ అసలు నీకతను గుర్తున్నాడా" అన్నాడు.

సీతమ్మ స్మరణకి, తెచ్చుకుందుకు ప్రయత్నిస్తూ "గుర్తులేకేం గని... రమేష్ కుమార్ అంటే ఆ విశ్వనాథంగారి అబ్బాయి రమేష్. అంటే ఆ కవలపిల్లల్లో పెద్దవాడు కదూ! మనింట్లో వున్న ఆ టేబుల్ డైట్ మీకు ప్రజెంటు చేసింది అతనే కదూ!" అంది. అతని రూపాన్ని గుర్తుకి తెచ్చుకుంటూ.

"అమ్మయ్య. రక్షించావ్. ఆక్షరాల అతనే. విశ్వనాథంగారి కవలపిల్లల్లో పెద్దబ్బాయి. రెండో అబ్బాయి షరేష్ కుమార్. ప్రస్తుతం వరంగల్ లో యింజనీరింగ్ కోర్సు ఆఖరి సంవత్సరంలో వున్నాడట. వాళ్ళు ఒకప్పుడు నా స్టూడెంట్స్ అని చెప్పకుండుకు నా కెంతో ఆనందంగా వుంది".....

"సరే. ఇంతకీ అసలు విషయం చెప్తాను నన్ను ప్లాటుఫారం మీద చూసి తను కూడా గబగబా నేనున్న పెట్టెలోకి ఎక్కాడు. తమ్మ చూసి చాలా ఆనందించాడు. "మాష్టారూ..... మాష్టారూ" అంటూ ఎంతో ఆపేక్షగా పలకరించాడు.

ప్రస్తుతం వాళ్ళ నాన్నగారు రిటైర్ అయి వాళ్ళ స్వంత వూళ్ళోనే వ్యవసాయం చూసుకుంటున్నారట.

రమేష్ హాస్టల్ లో వుంటున్నాడు. ఎం. డి రెండో సంవత్సరం కూడా త్వరలోనే ఫూర్ని కావస్తున్నది.

"ఇంతకీ మీకు హైదరాబాదులో ఏంపని మాస్టారూ?" అన్నాడు.

"సంధ్యకి పెళ్లిసంబంధం చూడటం కోసమని సవరంగా చెప్పాను. అప్పడతనే మన్నాడో తెలుసా సీతా?..."

"మీ సంధ్యకి ఇంకా పెళ్లి కాలేదా మాస్టారూ!? అన్నాడు సభ్రమంగా రమేష్.

"లేదు నాయనా! రెండు మూడు సంబంధాలు చూశాను. ఒకటి వుంటే ఒకటి లేదు. నేనా వేలకి వేలు కట్టుం ఇచ్చుకోలేని వాణ్ణి. నాకు కూతురైనా కొడుకు అయినా అదేకదా! ఏదో దాన్ని ఓ అయ్యచేతిలో పెడితే నా బాధ్యత తీరిపోతుంది. అమధ్య కొన్నాళ్ళ చదువు మానేసింది. కాని ప్రస్తుతం మళ్ళీ బి. ఎ. కి చదువుతున్నది" అన్నాడు రామ్మూర్తి.

కొద్ది సేపు ఇద్దరిమధ్య మౌనం రాజ్యం చేసింది.

తరువాత అతనే మెల్లిగా అన్నాడు. "మాష్టారూ! మీరేమి అనుకోనంటే నేనో విషయం చెప్తాను" అని.

"అనుకోవటానికేముంది. చెప్పి రమేష్" అన్నాడు రామ్మూర్తి.

"ఏంలేదు మాస్టారూ. మీ కభ్యంతరం లేకపోతే మీ సంధ్యని నేను చేసుకుంటాను. నేను ఏదో ఆ వేశం లో అలాలోచితంగా చెప్తున్నాననుకోండి. నా మనసు లో ఎన్నాళ్ళ కిందటో మొలకెత్తిన కోరిక ఇది. అప్పట్లోనే అంటే ... అంటే ... నేను మీ యింటకి బ్యూషన్ కి వచ్చే రోజుల్లోనే సంధ్య నా మనసుని ఆ కట్టుకుంటా. నా హృదయంలో చోటుచేసుకుంది. కాని అప్పట్లో సంధ్య అంటే నాకెంత ఇన్ స్పిరున్నా అప్పటి నా పరిస్థితి వేరు. అప్పుడు కేవలం నేను విద్యార్థిని. నేను ఒక అదర్బం పెట్టు కున్నాను. ఎంతటి కష్టనష్టాలకొచ్చి అయినా నేను ఓ రక్తస్పృశ కావాలి. ఆ తరువాతే నా మనసు బాణీచితం అన్న విషయానికి ప్రాముఖ్యం ఇచ్చేది అసలు అప్పట్లో నాకంటూ ఓ వ్యక్తిత్వం, స్థావరం లేవు అటువంటి సర్క్యూలర్స్ పేముకి - పెళ్లికి ప్రాముఖ్యం లేదు. అందుకే సంధ్యపై ఎంతో కోరికవున్నా, సంధ్య నాచెయ్యి జాగ్రత్తం దేమోనన్న భయమున్నా నేను ఏమీ చెయ్యలేక పోయాను. కాని ఇప్పుడు నా అదృష్టం కొద్ది మీరు నుండారు అవకాశం వచ్చింది కనుక చెప్తున్నాను మీకు అభ్యంతరం లేనిరీతిలో నేను సంధ్యని నించి మనసుతో స్వీకరిస్తా. అలోచించండి. సంధ్యనికూడా కమిట్మెంట్" అన్నాడు.

"సంధ్యనికూడా కమిట్మెంట్" అన్నాడు

రూపం ఆమె మనోనేత్రం ముందు నిలిచి కలవరపెట్టసాగింది. హృదయపు అట్టుడుగు పారల్లో నలిగిపోతున్న మమత - అనురాగం ఒక్కసారిగా మనసుని పెల్లగించుకుని పైకి వచ్చి పొంగి పొర్లాయి.

అతను తమ యింటికి ట్యూషనుకి వచ్చి నవ్వుటి రోజులు కళ్లముందు మెదిలాయి..... ట్యూషనుకి వచ్చినప్పడల్లా తనతో ఏదైనా కల్పించుకుని మాట్లాడేవాడు. ఎంతో ఆరాధనగా చూసేవాడు. “సం...ధ్యా” అన్న ఆ రెండు అక్షరాల్లో ఎంతో ఆపేక్షని నింపుకుని పలకరించేవాడు. అప్పట్లో తనకి రమేష్ పై ఒక విధమైన అనురాగం ఏర్పడింది. అతని పట్ల గొప్ప ఆరాధన భావం జనించింది. కాని దాన్ని పెంచుకోవడానికిగాని, బహిర్గతం చెయ్యటానికిగాని తగినంత సాహసం లేకపోయింది. అందుకు కావలసిన పయనూ లేదు.

రమేష్ తండ్రి పెద్ద గవర్నమెంటు ఉద్యోగి. ఇతరత్రా కూడా నాళ్లు మంచి ఆస్తివరులు కావటంలో చాలా హోదాగా ఉండేవారు. అంతస్తుల తారతమ్యంవల్ల తన అనురాగం మంతా లోలోనే అణగారేస్తోవుకుంది. రమేష్ మీద ఎక్కువ ఆశలు పెట్టుకోలేదు. అతను ప్రత్యేకంగా తనతో మాట్లాడుతాడు. ప్రతిపదంలోనూ ఆపేక్ష వ్యక్తం చేస్తూ, ఆరాధన అంతా కళ్లల్లో ప్రతిఫలించేస్తాడు. చాలు. ఆమాత్రం చాలు... అనుకుని తృప్తి పడేది సంద్య.

చంద్రుని క్రోసం కలువకన్నెలు ఎదురు చూసినట్లుగా రోజంతా అతనికొసం, అతని చల్లని చూపుకొసం ఎదురు చూసేది. అది లభించగానే మనస్సంతా అహ్లాదకరంగా తయారయ్యేది.

అతని తమ్ముడు సురేష్ ! వాళ్లిద్దరూ కవం పిల్లలు. అచ్చుగుద్దిపట్లు ఒకే పోలికల్తో ఒకే ఎత్తులో పుండేవారు. రూపు రేఖల్లో అణువంపైనా తేడా లేదు. కాని ప్రవర్తనలో మాత్రం ఇద్దరికీ చాలా తేడాలే పుండేవి. అవిరుచులు కూడా లంతే !

రమేష్ మితభాషి. వినయంగా పుండేవాడు. వత్తయిన క్రాఫ్ ని అణచి అణచి ప్రక్కకు దువ్వుకునేవాడు. డ్రస్ చేసుకోవటంలోకూడా పెద్ద ఆడంబరతని చూపించేవాడు కాదు. ఎక్కువగా అమ్మాయిల్తో మాట్లాడేవాడే కాదు. అతను మాట్లాడే అమ్మాయి ఒక్క సంద్య మాత్రమే !

కాని సురేష్ అలాకాదు. వత్తయిన తన క్రాఫ్ ని మదురంతా కప్పేలా దువ్వుకుని, పైడ్ లాక్స్ తో, హిప్పీ స్టయిల్ తో పుండేవాడు. ఎప్పుడూ బెల్ బాటవ్వు వేసుకుని పెద్ద పెద్ద గాగుల్సు చేతిలో పట్టుకుని స్టయిల్ గా తిరిగేవాడు. ఎప్పుడూ ఏదో ఒక హిందీపాట పాడుతూ పుండేవాడు. తను ఎప్పుడు కనిపించినా చొరవగా పలకరించేవాడు. ఎంత మందిలో పున్నా పలకరింపుగా నవ్వుతూ చూసేవాడు. అటువంటి అతని ప్రవర్తన సంద్యకి బొత్తిగా నచ్చేదికాదు. రెండుసార్లు ప్రేమలేఖలు కూడా వ్రాసాడు. చదువుకుని చింపేసింది సంద్య.

ఆ తరువాత రామ్మూర్తి బదిలీ కారణంగా తమ స్నేహం విడిపోయింది. ఇదంతా జరిగి కూడా 5, 6 సంవత్సరాలు కావస్తున్నది. మళ్ళీ ఇన్నాళ్లకి వాళ్ల ఆహూతి తెలిసింది. అంతా విధివిలాసం. లేకుంటే ఏమిటి ? నాన్న ఒకవనిమీద పైద్రాబాడు, వెడితే ఇంకోటి జరిగింది. ఇలా జరుగుతుందని ఎన్నడైనా అనుకున్నామా ?

అసలు “రమేష్” అంటే తనకి మాటల్లో చెప్పలేనంత ఇష్టం. కాని అతనితో తనకి వివాహం అన్న ఆలోచన వూహల్లో కూడా రాలేదు. “అతను తన్ని ప్రేమించు తున్నాడు అతనికి నేనంటే ఇష్టం” అన్న అభిప్రాయం ఎంత ధృఢంగా అనిపించినా మనసు విప్పి “నన్ను పెళ్లి చేసుకుంటావా రమేష్” అని అడగలేకపోయింది అప్పట్లో. అసలు అలా అడగటం చాలా అల్పత్వంగా, స్నేహం-ప్రేమ అనే పదాలకి గొడ్డలి పెట్టులాగా తోచింది తనకి. రమేష్ ని ఎప్పుడూ అందని జాబిలి లాగే ఆరాధించింది. కాని తమ చిన్ననాటి చెరిమి ఫలించి తనకి అందడు అనుకున్న జాబిలి అందబోతున్నాడంటే సంద్యకి మనస్సు ఆనందంతో పుప్పొంగుతున్నది. తమ ప్రేమ యింత బలమైనదా ?

“వివాహాలు నిజంగా దైవనిర్ణయాలే” అనుకుంది. లేకుంటే ఏమిటి ? ఎప్పటి స్నేహం తమది ? ఈ మధ్య కాలంలో ఎన్ని మార్పులు జరిగాయి ? ఎన్ని రోజులు దొర్లి పోయాయి ? కాని ఇంకా తను అతని మనసులో నిలిచి పుండనుకుంటే కించిల్ గర్వంగా అనిపించింది సంద్యకి. బలంగా ఆకర్షణీయంగా పుండే రమేష్ కళ్ల ముందు మెదిలాడు. మత్తుగా కన్నులు ముసుకుంది.

నమ్మా నమ్మకపో !

★ భారతదేశంలో 200 రకాల పాములు పున్నాయి

★ ఇటలీ లో ఎంతటి నేరస్తురాలైనప్పటికీ గర్బిణి స్త్రీని జైల్లో పెట్టడం చట్టరీత్యా జరగదు.

★ అర్ధరాత్రి 12 గంటలకు జరిగిన ఒక సంఘటనను 12 నిమిషాలలో ఒకడు ఇద్దరికిచొప్పున చెప్పుకుంటూపోతే తెల్లవారక మురుచే ప్రపంచంలో ప్రతి ఒక్కరికీ తెల్లిపోతుంది.

★ ప్రపంచంలోని మొట్టమొదటి పత్రిక 1731లో ఇంగ్లీషులో వెలువడింది. దాని పేరు “జంటిల్ మెన్స్ మేగజైన్”

★ ‘ఇండియా’ లో 11,329 పత్రికలు ప్రచురింపబడుతున్నాయి. వాటిలో 3,608 వారపత్రికలు, మిగిలినవి పక్ష, మాస, త్రైమాస, అర్ధసంవత్సర, మరియుసంవత్సర పత్రికలు. రోజూ వెలువడే వార్తాపత్రికలు ఇందులోకి రావు.

★ ప్రఖ్యాత రచయిత ‘షేక్స్పియర్’ కూతురికి చదువనూ, రాయనూ రాదు.

★ జత ఎలుకల్ని ఒక బోనులో పెట్టి సంవత్సరం వుండితే ఆ జత ఎలుకలు 400 ఎలుకల్ని పుట్పుత్తి చేస్తాయి.!!

★ ‘మిణుగురు’ పురుగు ఎగిరేప్పుడు పుండే కాంతి అది నిద్రించినపుడు పుండదు.

★ మిడత తల సరికేసినా గాని దాని మిగత శరీరం చక్కగా నడిచి వెళ్తుంది

★ సాములాగా ‘కుబునం’ విడిచే జీవి ‘ఊసరవెల్లి’.!!

— కె. చంద్రారావు

ఆ తలపులతో ఎంత సేపువుందో తెలియదు.

“అమ్మా సంద్య ! నాన్నగార్ని నీళ్లు తోడు” అంటూ తల్లి పిలిచిన పిలుపుకి పులికిపడి మెల్లిగా కళ్లు తెరిచింది. దారాలు వక్కుకిపెట్టి కలలోంచి నడిచి వెడుతున్న స్వల్పంగా పెరట్లోకి కదిలి వెళ్లింది.

అట్లా వెడుతున్నప్పుడు ఆమె నిడుపాటి వత్తయిన జడ భారంగా వీపుమీద కదులాడింది.

* * * వివాహాలు దైవనిర్ణయాలు. అని

యానికి అనువుగా ఆన్ని పరిస్థితులు కలిసి వస్తాయి. సంధ్యని తన కోడలుగ చేసుకోవటానికి విశ్వనాథంగారికి పెద్దగా అభ్యంతరం లేకపోయింది. చేసుకోనేది కొడుకు. అతడు మనసారా ఇష్టపడ్డాడు. కల్లుం తీసుకోవటం అతని ఆశయానికి విరుద్ధం. కొడుకు పెళ్ళి అతని ఇష్టప్రకారం జరిపించటం తండ్రిగా తన విధి..

సంధ్య గుణవంతురాలు చిదిమి దీపం పెట్టుకోవచ్చు. ఆ ఆమ్మాయిని చేసుకున్నందువల్ల కొడుకు జీవితం సుఖపడ మవుతుంది అనుకున్నారు.

వివిధమైన అడ్డంకులు లేకుండానే సంధ్య - రమేష్ ల వివాహానికి ముహూర్తం నిర్ణయమైంది,

అన్నగారి పివాహం అన్న సంగతివిని సురేష్ సంతోషించాడు. కాని వధువు రామ్మూర్తి మాస్టారి అమ్మాయి "సంధ్య" అనగానే అతని వదనం క్షణంలో వివర్ణమైంది. ఎప్పటి సంధ్య? ఎన్నార్ని తమ పరిచయం? ఆరోజుల్లాటి స్పృతులు జ్ఞానకానికి వచ్చాయి!.....

... నిజం చెప్పాలంటే అన్నయ్య అన్నమాట ఏమిటి? తానూ సంధ్యని ఎంతగానో ప్రేమించాడు. ఆరోజుల్లో తనూ

జీవన సంధ్య

అమెకి ఎంతో దగ్గర కావాలని తాపత్రయ పడ్డాడు. తెలిసీ తెలియని మనసు విరిసి విరియని వయసు "ప్రేమ" అంటే ఏమిటో అప్పుడే తెలిసి వస్తున్న శుభసమయంలో తన మనసు సంధ్యపై లగ్నం అయ్యింది.

కాని సంధ్య తన అన్న రమేష్ తో మాట్లాడినంత చొరవగా, ప్రేమగా తనతోటి వ్యవహరించేది కాదు. అక్కడికి తను అభిమానం చంపుకుని మనసు విప్పి రాసిన ప్రేమలేఖల్ని పయితం తన ఎదురుగానే చింపేసి అవమానపరిచింది. ఆ విషయం తను ఈ జన్మకి మరిచిపోగలడా?

తరువాత వాళ్ళ బదిలీ కారణంగా తమ స్నేహం విడిపోయింది. ఆ స్నేహం అక్కడిలో ముగిసిందనే అనుకున్నాడు. ఒక విధంగా రమేష్ కి సంధ్య దూరం కావటం చూసి ఆనందించాడు. తన్ని తిరస్కరించిన సంధ్యకి ఆపాటి ప్రాయశ్చిత్తం కావాల్సిందే అనుకున్నాడు!

కాని ఇదేమిటి? తిరిగి ఇన్నాళ్ళకి మళ్ళీ అన్నయ్య ఆ సంధ్యనే చేసుకోవటమా? చిన్న నాటి వారి చెలిమి చిగురాకు తోడిగి పుష్పించబోతోంది. అయితే ఇన్నాళ్ళ నుంచి వారిద్దరి

మధ్య స్నేహం అంతరించి పోలేదా? ఎలా జరిగింది ఇదంతా? చాలా చిత్రంగా వుంది. అనుకున్నాడు విభ్రాంతిగా.

అయినా సంధ్య వాడిలో ఏం చూసింది? రమేష్ అంటే అమెకి మొదట్నుంచీ అభిమానమే! తనలోలేని ఆకర్షణలు, ప్రత్యేకతలు వాడిలో ఏమున్నాయి గనుక? నిరంతరం హాస్పటల్ లో రోగులమధ్య పడివుండే వాణ్ణి చేసుకుని ఏం సుఖపడదామనుకుంది? తనలోలేని అందాలు వాడిలో ఏం చూసింది? ఒకే పోలిక! ఒకే రకం! ఒకే తల్లి కన్న పిల్లలు! ఒకే మూసలోంచి వచ్చిన రూపాలు తాము! అయినవ్వడు అన్నయ్యలో గల ఏ ఆకర్షణకి అమె లొంగిపోయింది?" అని తనలో తాను మధన పడ్డాడు. లేనిపోనివేవో కల్పించుకుని అనవసరంగా ఆవేశపడ్డాడు. అర్థంలేని ఆలోచనలతో తన్ని తనే కించపరచుకున్నాడు. గిట్టిగా ఫీజయ్యాడు.

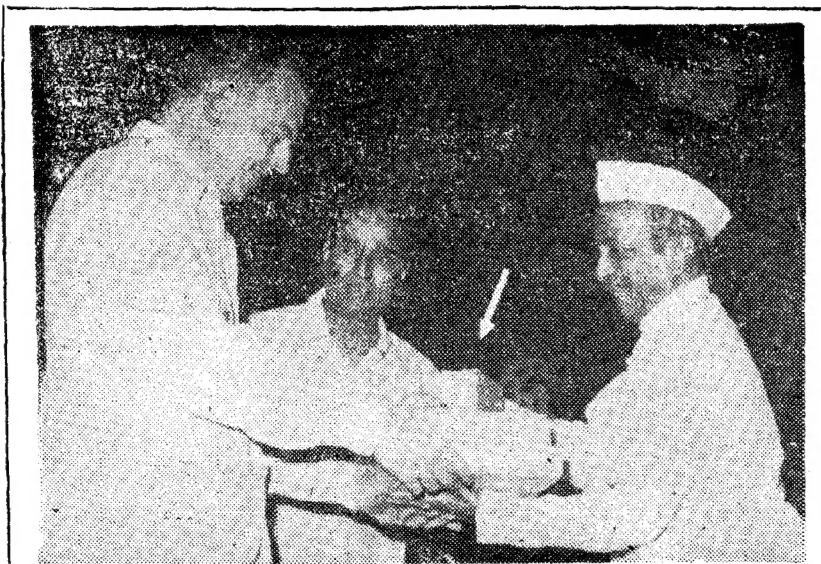
తను, అన్నయ్య ఒకే రూప లావణ్యాలుగల ప్రతిబింబాలు అనే అనుకున్నాడు గాని అన్నయ్యలో బాహ్యసౌందర్యంతోపాటు అంతః సౌందర్యం కూడా వుందని, అతని సడవడే పలువురికి ఆకట్టుకుంటుందని ఆలోచించలేక పోయాడు. సంధ్య కూడా అతని వ్యక్తిత్వానికి తలవొగ్గిందని అనుకోలేక పోయాడు.

అనవసరపు ఆలోచనలతో మనస్సుని కలుషితం చేసుకున్నాడు. అన్ని తిరస్కరించిన సంధ్య... తన అన్నయ్యని ప్రేమించింది! తను మనసుపడ్డ అమ్మాయి తన అన్నయ్యకి అర్థాంగి కాబోతున్నది! ఇంతకంటే సరకం ఇంకెక్కడ వుంటుంది? అనుకున్నాడు ఆవేశంగా. అతని కళ్ళ బాధతో పదునుగా కదిలాయి. చల విదుల్లుకుని అశాంతిగా కుర్చీలో వెనక్కి వారాడు భావి ఇంజనీర్ సురేష్ కుమార్ !

* * *

అనుకున్నవి అన్నీ సవ్యంగా జరిగిపోతూ వుంటే వుంటే కాలం ఇట్టే గడిచి పోతున్నట్లుగా అనిపిస్తుంది.

సంధ్య-రమేష్ ల వివాహం జరిగి మూడు నెలలు కావస్తున్నది. కాని సంధ్య ఇంకా కాపురానికి వెళ్ళలేదు. ఒక నెల అత్తగారి ఇంటవుండి తిరిగి పుట్టింటకివచ్చేసింది. దానికి కారణం ఇంకో వాయిగు నెలల్లో రమేష్ కి ఎం. డి. పూర్తి కావస్తున్నది. పైగా అతను ప్రస్తుతం హాస్పిల్ లో వుంటున్నాడు. కనుక

న్యూఢిల్లీలోని విజ్ఞాన్ భవన్ లో జరిగిన 17వ జహామతి ప్రధానోత్సవంలో అధ్యక్షుడు శ్రీణికి చెందిన ముద్రణ, డిజైన్ లకి అంగ్ల మాసపత్రిక స్పాన్ సు, వార్షిక సంచిక స్పాన్ థాంజికి లభించిన బాలీయ అవార్డులను భారత ఉపరాష్ట్రపతి శ్రీ బి.డి. జమ్మి భారతదేశంలోని అమెరికా సమాచార శాఖ అధికారి శ్రీ ఆల్ బి. డి. హెంసెంగ్ కి అందజేస్తున్న దృశ్యం. భారత ప్రభుత్వం యిచ్చే బాలీయ అవార్డులని ఏదింటిని స్పాన్ డంబుకున్నది. అంతేకాక ప్రసిద్ధిగా అలిండియా మాస్టర్ ప్రింటర్స్ సహకారం అభ్యర్థిస్తున్నాయి ముద్రణకి ఇచ్చే అవార్డు రెండు సార్లు స్పాన్ కి లభించింది.

ఆ చదువు పూర్తి అయ్యాక సంధ్యని కాపురానికి సంసారిని పెద్దలు నిశ్చయించు కున్నారు. పైగా అదే టైములో సంధ్యకి బి.ఎ. పరీక్షలు జరగనున్నాయి. కనుక ఉభయత్రా మంచిదని ఆవిధంగా నిర్ణయించారు. అవును మరి. సంసారినికి-చదువుకి మక్కువదు !

కాని దంపతుల ఇద్దరి మధ్యా పుత్తర వ్రత్యుత్తరాలు జరుగుతూనే వున్నాయి. రమేష్ వీలునిబట్టి అప్పడప్పుడు అత్తవారింటికి వచ్చి సంధ్యతో ఓరాత్రి గడిపి వీలుని బట్టి వెళ్లిపోతున్నాడు. కాని వెంటవెంటనే పుత్తరాలు వ్రాయటంలో మాత్రం సంధ్యదే బాధ్యత ఎక్కువ. ఎందుకంటే రమేష్ కి ఎక్కువగా పుత్తరాలు వ్రాసే అలవాటులేదు. పైగా ఇప్పుడు ఉణం తీరికలేకుండా సతమత మవుతున్నాడు. అందుకని తను వీలునిబట్టి వ్రాస్తాడు కాని సంధ్యమాత్రం తరచూ వ్రాయాలని షరతు పెట్టాడు.

వగలంతా డ్యూటీ. రాత్రి అయ్యేసరికి చదువు. ఎక్కడి టైము చాలటంలేదు. ఒక్కొక్క రోజు ఒక్కొక్క ఉణంలాగ అని పించుతోంది. నిరంతరం పరిశ్రమతో నలిగి పోతున్నాడు ఎక్కడి టైము నర్దుబాటు కావటంలేదు. సంధ్యపై మనసుపోయినప్పుడు కన్నులు బరువుగా మూతలు పడతాయి. మనసుకి మత్తు ఆవరిస్తుంది. బలవంతాన కళ్ళుతెరిచి పుస్తకంపై దృష్టి నిల్చుతున్నాడు. "ఈ వెధవ పరీక్షలు తొందరగా అయిపోతే రాగుణ్ణా. హాయిగా సంధ్యని తెచ్చుకోవచ్చు" అని ఆత్రపడుతున్నాడు.

ఇక్కడ సంధ్య పరిస్థితి అందుకు పూర్తి విరుద్ధం. ఒక్కొక్కరోజు ఒక్కొక్క యుగం లాగ గడుస్తున్నది. నిరంతరం అతని తియ్యని తలపులతో కాలం దొర్లించుతోంది.

సంధ్యనుంచి పుత్తరం వచ్చినరోజు రమేష్ కి మరి మరి మనసు సోలిపోతుంది. రాకపోతే రాలేదన్న అరాటం ! ఇద్దరిమధ్యా ఇలా గడుస్తున్నది కాలం.

అయినా సంధ్యవైపు మరి మనసు పరుగులతీస్తే ఇంక వుండలేక రమేష్ అప్పటి కప్పుడు అనుకుని బయలుదేరి ఓరాత్రి సంధ్య దగ్గర గడిపి ఆమర్నాడు చీకట్లు విడకుండా బయలుదేరి డ్యూటీ టైముకి వచ్చేస్తాడు.

రమేష్ రాకకోసం సంధ్య ఎదురు చూస్తుంది.

వాణ్ణి నమ్మకు గురూ ! లాట్రీలో పైజొచ్చిందని కోస్తున్నాడు ...

సంధ్యవాళ్ళ పెంటోవున్న జాజివందిరి పాయంత్రం అయ్యేసరికి దోసిళ్ళ కొద్ది పూని వరమాస్తుంది. ఆ పూలన్నింటి ఓపిగ్గా కోసి దోసిలినిండా పోసుకుని మత్తుగా కన్నులు అరమోడ్చుకుంటుంది. సతీ పువ్వు లోనూ రమేష్ మోహనరూపం కదులాడుతూ ఆమెని మైమరపిస్తుంది. అట్లా ఆ పువ్వు లోకి చూస్తూ గంటలకొద్ది గడిపెయ్యమన్నా గడవకలదు సంధ్య.

ఆ జాజిలన్నింటిని కలిపి పెద్ద దండ కడుతుంది. ఆ నాలుగు మూరల చెండుని తన పెద్దజడలో అమర్చుకుంటుంది. అద్దంలో చూసుకుంటూ...

"ఈవాళ తనువస్తే బాగుణ్ణా ...

ఈవేళ తను వస్తే బాగుణ్ణా ... " అనుకుంటుంది రోజు. అలాటి రోజుల్లో ఏదోఒకరోజు నిజంగానే వచ్చేస్తాడు రమేష్.

* * *

రమేష్ రూమ్ లో కూర్చుని చదువు కుంటున్నాడు. ఇంతలో వార్డుబాయి ఫోన్ వచ్చిందనిచెప్పే లేచివెళ్లి రిసీవ్ చేసుకున్నాడు.

"హలో...హలో..." అనతల్పించి సురేష్ మాట్లాడుతున్నాడు.

"నేను అన్నయ్యా సురేష్ ని" అన్నాడు పుత్తాహంగా.

"నేను వచ్చి రెండు రోజులైంది. మీ హాస్టలికి వస్తే నువ్వు పూరికి వెళ్ళావన్నారు. ఇక్కడ హోటల్ లోడిగా." అంటూ వివరంగా తాను హైద్రాబాదుకి ఎందుకు వచ్చింది చెప్పాడు.

రమేష్ తమ్ముడు చెప్పిందంతా విని, ఆస్పాయంగా ఊను సమాచారాలు అడిగాడు. తను భార్య దగ్గరికి వెళ్ళినట్లు చెప్పి "ఇంకా హోటల్ లో ఎందుకు హాస్టల్ కి వచ్చెయ్యి" అన్నాడు.

"ఓ.కె" అని ఫోన్ పెట్టే కాడు సురేష్. ఎందుకో ఉణంలో సురేష్ మనసంతా అల్లా కల్లోలంగా అయ్యింది. ఫోన్ చేసినప్పుడు స్పంత పుత్తాహం ఫోన్ పెట్టేశాక లేడు.

అనాలోచితంగా కిటికీ దగ్గరికి వెళ్లి బయటికి చూస్తూ నిల్చున్నాడు. జేబులోంచి సిగరెట్ తీసి వెలిగించి ఆలోచనలో పడ్డాడు ...

... సంధ్యని చూట్టంకోసం, ఆఫ్ఫర్ లో ఒక్క రాత్రికోసం అన్నగారు అంతదూరం పనిగట్టుకుని వెళ్లాడంటే అతనికి ఈర్ష్యగా వుంది. అంతవరకు పురకలు వేసిన పుత్తాహం చచ్చిపోయింది. ఎంత లేదన్నా అన్నగారి ప్రయాణానికి ముప్పయి నలభయి రూపాయల ఖర్చు. ఒక్కరోజు కోసం ! అదే తను ఖర్చు చేస్తే తల్లితండ్రి తిడతారు. డబ్బు జల్నా లకి ఖర్చు చేస్తున్నానని ఆరోపిస్తారు. కాని అన్నయ్య ఖర్చుపెట్టేది మాత్రం దుబారా కాదు. అసలు మొదట్నుంచి అంతే. అన్నయ్య అంటే నాన్నకి అమ్మకి కూడా ఆపేక్ష ఎక్కువ. వాకంటే ఒక్క గంట ముందు పుట్టిన భాగ్యానికే వాడు అంటికి పెద్దకొడుకు అయిపోయాడు. కాగా శ్రద్ధగా చదువుతాడని, సినిమాకి షికార్ కి తిరగడని వాళ్ళకి మక్కువ. కానీ మరి అంత చచ్చురకంగా పుండటం తనకి చాలకాదు. నేను పది రూపాయలు ఖర్చుపెట్టేవా వాళ్ళ దృష్టిలో వంద రూపాయలు ఖర్చుపెట్టినట్లే వుంటుంది. కాని ఇప్పుడు అన్నయ్య ఖర్చుపెట్టేదంతా డబ్బుకాక మరేమిటి ? ఒక్క రోజు కోసం అఫ్ఫర్ లో ఒక్క రాత్రి కోసం అంత దూరం పడిపోకపోతే ఏం మునిగిపోయింది? ఓ పది రూపాయలు పారేస్తే ఆపాటి ఆనందం ఈ హైదరాబాద్ లో దొరక్కపోయిందా? హూ... సంధ్య ! ఎవరి సంధ్య ! నా పేమని తిరస్కరించి నా లేత మనస్సుని గాయపరిచిన సంధ్య అన్నయ్య పై అమృతం కురిసిస్తున్నది. వాడి మనస్సులో మల్లెలు పూయిస్తున్నది. తనలో ఏముంది లోపం? ఎక్కడుంది అవశ్యితి- "అబ్బా..."- కాలిన సిగరెట్ పెదవుల కంటుకుని మరుకట్టేసింది.

సిగరెట్ ముక్కు పారేసి పెదవులు చూపుడు (వేలితో). రాచుకుంటూ అన్యమన స్కంగా గదిలో పవార్లు చేస్తూ డ్రస్సింగ్ టేబిల్ ముందుకి వచ్చి నిలిచాడు.

(ఇంకావుంది)

చేతకాని మొగుడుమీద విరుచుకు పడ్డాన్న గయ్యాలిపెళ్లాంలాగ సూర్యుడు మండి పడ్తున్నాడు లోకంమీద.

ఉదయం పది గంటలు కాకుండానే ఎండ యింత ఫేరంగా వుంది. చెనుమరి. 'మే'

నెం వచ్చేసిందిగా. పరుగులాంటి నడకతో బస్ స్టాపు చేరుకున్నాను. జనం బాగానే వున్నారు. అంటే బస్సు యింకా రాలేదన్న మాట. అమ్మయ్య అనుకొని అలవాటుగా చుట్టూ చూసేను. చేరుమాలతో మొఖం అద్దకొంటూ. అంతమంది జనంలోనూ నా దృష్టికి ఏదో వెల్లి అనిపించింది.

'అతను' యీ రోజు ఇంకా రాలేదేమో?' బహుశః వస్తూ వుండాలి.

'అతను రాకపోతే నీ కెందుకు?' అని చాలాసార్లు నన్ను నేనే ప్రశ్నించుకున్నాను. కాని జవాబు దొరకలేదు'

అతను యీ పదో నెంబరు బస్ స్టాపుకి రోజూ హాజరయ్యేవాళ్ళలో కొత్త మెంబర్.

వారం వది రోజుల క్రితం కాబోలు నేను అతన్ని మొదటిసారి చూసేను. మనిషి చామనదాయలో వున్నా చూడ్డానికిహుందాగా, బాగానే వుంటాడు. అందం మాట ఎలా వున్నా అతని మొహంలో పుట్టివడే సభ్యత, సంస్కారం ఎవరైనా ఆకర్షిస్తాయి. భగవంతుడు కొందరిలో అన్నీ మంచి లక్షణాలుంచి, 'దిష్టి తగలకుండానా?' అన్నట్లు కాబోలు ఏదో ఒక లోపం.....

నా ఆలోచనలో నే నుండగానే బస్సు వచ్చేసింది. అత్యంతగా అటు చూసేను. అదుగో! వచ్చేస్తున్నాడతను. అతను ఇక్కడికి చేరేలోగా ఈ బస్సు కాస్త కదిలిపోదు కద! నేను రోజూ యిలా భయపడ్డం, అతను ఎలాగో అలాగ బస్సుందుకోడం మాయాలయిపోయింది. ఒక్క నిమిషం ముందుగావస్తే ఇతని సొమ్ము ఏం పోతుంది! అందరిలాగా కాళ్ళు రెండూ లక్షణంగావుంటే వేరే సంగతి.

కాని ఇతనికి పాపం! కుడికాలు సరిగాలేదు పాదం బాగా అడ్డం తిరిగి వుంటుంది. మోకాలి ముణుకుమీద అరచెయ్యి అన్నందే నడవలేడు? బస్సులోకి ఎలాగో చచ్చిచేడి ఎక్కేక ఎవరేనా జాలివడి యిచ్చిన జానెడు జాగాలో సర్దుకొని కూర్చుంటాడు. లేదా అలానిలబడ్డానికే, రంటాలు వడతాడు తప్ప జాగా అడుగడు.

ఇలాంటి వాళ్ళను చూసినప్పుడల్లా, నాకు మా సుజాత జ్ఞాపకం వస్తుంది. నేనూ, తనూ ఒకే కంచంలో తిని పెరగకపోయినా ఒకే స్కూల్లో చదువుకున్నాం. ఒకేకాలేజీలో చదువైందనిపించేం. అందం, ఐశ్వర్యం కలబోసి రాతిపోసినట్లుండే సుజాత అంటే నాకు ఏనాడూ అనూయలేదు. దానినీ, నాని అభిసాయాలు, అభిరుచులు ఎప్పుడూ ఒకటే. కాని ఒకే ఒక విషయంలో మాత్రం నామనసెప్పుడూ బాధతో మూలిగేది.

ప్రపంచంలో బాధలు, బెంగలూ అనేది వుంటాయా? వుంటేమాత్రం నాకు వాటితో సంబంధమేమిటి? అన్నట్లుండే తన వింత ధోరణి, కేవలం తన గురించే ఆలోచించే తన మనస్తత్వం నాకు బొత్తిగా నచ్చేదికాదు. వదిమంది స్నేహితురాళ్ళకి ఒక వెధవ చెత్త సినిమాకోసం బాల్కనీ టిక్కెట్లు కొనిపెట్టే దాని ఔదార్యం బస్స్టాండులో తనముందు నిల్చున్న ఒక ముష్టికానికి ఒక పైన కాదు

కద, కనీసం ఒక వేడి నిల్పూర్పుని కూడా ఖర్చుపెట్టడానికి అంగీకరించేదికాదు.

కాలో చెయ్యా వంకర పోయినవాళ్ళు ఎదుటపడ్డే చివాలన ముఖం తిప్పుకొనే సుజాత కళ్ళలోకి వరీక్షగా చూస్తే నాకు కనిపించేది జాలికాదు, భయంకాదు. భరించలేని అసహ్యం, తనకెంత డబ్బుంటే మాత్రం, రోజూ దానం చెయ్యమని వేసనలేను. కాని మనల్ని పుట్టిం చిన దేవుడే వాళ్ళనీ ఈ భూమ్మీద సడేశాడు. ఏదో ఒక లోపాన్ని సృష్టించి ఎలాగో అలాగ బతకడం అంటూ ఈ లోకంలోకి వదిలిపెట్టేడు. మనకంటే క్రిందమెట్టుమీద ఉన్న మనిషికి చెయ్యి ఆసరా ఇవ్వకపోతే పోనీ! మరింత కిందకి వెట్టాలా? వాళ్ళ మనకి చేసిన అవకారం ఏమిటి? ఈమాటే నేను ఎప్పుడైనా తనతో అంటే, 'పోనిద్దూ, ఏ జన్మలో

పోలికలు

సినిమా టిక్కెట్లకోసం "క్యూ"లో జనంలా బారులుగా వెళుతున్నాయి కొంగలు. ఈసారి లాటరీ తప్పక వస్తుందని ఎదురుచూసే నిరాశా పరుడిలా ఎదురు చూస్తోంది చాతకవడ్డి సంతబజారులో ప్రజలలా హడవిడిగా అరుస్తున్నాయి కాకులు ఏ ఒడుదుడుకులకు ఎదురిదాలో ను ఎటువే సామాన్యనిలా నిలబడి ఉంది ఏటిలో చిన్నవావ. ఇదే సంద్యలో సమాజం సమాజంలో సంద్య!

— స్వర్ణ

చేసుకున్న పాపమో ఈ జన్మలో అనుభవిస్తున్నాడు. నువ్వు, నేను జాలివడి చేసేదే ముంది. అటు చూడకపోతేనరి!" అనేది చిరాగ్గా ముఖంపెట్టి.

"నిజమే! మన జాలివల్ల, వాళ్ళ లోపాలు అంతరించిపోవు. కాని, అసహ్యించుకోపోతే, అదేదాటు." ఇలా సాగేవి నా ఆలోచనలెప్పుడూ. దేవుడి సృష్టిలోనే లేనిసమానత్వం దేవుడు పుట్టించిన మనుష్యుల్లో ఎలా వస్తుంది? ఒక్కొక్క రాత్రి నిద్ర పట్టకపోతే 'ఎప్పుడూ చూసినది అప్పుడే మర్చిపోక, నే నెందుకిలా ఆలోచిస్తాను?' అని నా మీద నాకే కోపమొచ్చేది.

రోజులు ఎంత రోటీన్ గా గడిచిపోతున్నా ఏదో ఒక ప్రత్యేకత. ఒక చివుమార్పు లేని రోజంటూ వుండదు ఏ మనిషి జీవితంలో నైనా. ఆసనం, ఇల్లు, శ్రీవారు, ఆదివారాలు.

బ్రతుకు సురీ బోరుగా, చదివేసిన పుస్తకాన్నే మళ్ళీ మళ్ళీ చదువుతున్నట్లు మహా విసుగ్గా వుంది.

అవేళ ఏమీ లోచడంలేదని శ్రీవారిలో కలసి సినిమాకు బయలుదేరాను. సినిమా రిలీజ్ అయిన రోజు అనడంవలన 'రష్'గా వుంది. సినిమా అయిపోయాక జన ప్రవాహంలో కొట్టుకొని బయటకు వస్తున్నాకు రెండో ఆట లైనులో నిలబడ్డ ఒకామెమీద కళ్ళపడ్డాయి అనుకోకుండా. అమ్మ సుజాత లాగే వుంది. కళ్ళు పెద్దవిచేసుకొని మరొక సారి చూసేను. సుజాతలాగా ఏమిటి సుజాతే! దాని బారెడు జడ, పెద్ద పెద్ద కళ్ళు..... ఎంతటి జనసమర్థంలోనైనా ఇట్టే పోల్చుకోగలిగే రూపం సుజాతది. 'ఉండండి ఇప్పుడే వస్తా!' అని వారికి చెప్పి అటువేపు పరిగెత్తాను. అరే! సుజాత లైనులోవడి ముందుకి పోతోంది. ఒక్కసారి ఇటు చూస్తే బాగుణ్ణు. 'యే సుజా! ఇటు...! ఇటు...!' మా సుజాతే.నా పిలుపు వింటూనే ఇటు తిరిగింది. తనూ నాలాగే ముందు ఆళ్ళర్య పోయింది. ఆ తరువాత ఆనందించినట్టు తన మొహమే చెప్తోంది.

కొంచెం ముందుకొచ్చి 'ఎన్నాళ్ళకిచూశానే విజ్జీ!' అంది ఆప్యాయంగా. 'నువ్వు ఇక్కడికెలా వచ్చావు?' అన్నాను కొంచెం కుదుట వడ్డా 'మా వారికి ఇక్కడికి ట్రాన్స్ ఫర్ అయింది. రేపు తప్పకుండా రా. పోయిగా రోజంతా మాట్లాడుకుందాము!' అంటూ వాళ్ళ ఇంటిపిడను చెప్పింది. 'వస్తావుకదూ!' అంటూ ఇంటి గుర్తులు మరొకసారి చెప్పి లైనులో ముందుకు సాగిపోయింది.

ఇంటికివచ్చినా సుజాత ఆలోచనలు నన్ను వదల్లేదు. ఆ కొద్దిక్షణాల వ్యవధిలోనే సుజాతలో వచ్చిన మార్పు కనిపెట్టకలిగేను. ఎప్పుడూ, ఎవరి నేడిసిద్దామా, అన్నట్లుండే ఆ అల్లరి కళ్ళలో వెతికినా చిలిపి తనం కనిపించడంలేదు ఇప్పుడు. చూపుల్లో స్థిరత్వం చోటు చేసుకుంది! నాకు వున్న త స్వేచ్ఛ నాపైటకూ వుంది' అన్నట్లు గాలిలోకి అలా వదిలిపెట్టే పైటకొంగును లక్షణంగా కుడి భుజంపొదికి లాక్కొంది ఇప్పుడు. అలా నిండుగా కప్పకోడంలో ఒక హుందాతనం ఉట్టిపడుతోంది. అందుకే అంటారుకాబోలు ఆడపింలు, ఎలాంటివాళ్ళూ పెళ్ళవగానే ఆరిందాలై పోతరని! వాళ్ళాయన ఎలా

కుడి జెవికంటే ఎడమచేవి ఇతర శబ్దాలను శ్రీఘంగా గ్రహిస్తుంది, అని మిషిగన్ యూనివర్సిటీ "స్పీచ్ అండ్ హియరింగ్ సైన్సు" లేబొరేటరీకి చెందిన యాంతోనీ, జె. మూస్కీ, డానల్డ్ జె. షార్ప్ అంటున్నారు. మాట్లాడే శబ్దాలను గ్రహించటంలో కుడిచేవి ప్రాధాన్యత వహిస్తుంది.

ఎడమచేవి వాటమా మీది!?

వ రి శోధ న లు జరుపుతున్నప్పుడు కొందరు వ్యక్తులకు ఒక మాట లేక అక్షరశబ్దాన్ని కలిగించి చూస్తే వారి కుడిచేవి ఆ శబ్దాన్ని ముందుగా గ్రహించిందట. కాని వివిధ స్థాయిలలో జనించే ఇతర శబ్దాలను ధ్వనింపజేసే

నప్పుడు వారి ఎడమచేవులే ముందుగా గ్రహించాయట. మెదడులో ఎడమభాగం ఎక్కువ ప్రాధాన్యం వహిస్తుందనటానికి ఇదొక నిదర్శనం అని ఈ పరిశోధకులు సూచిస్తున్నారు. రెండు వాక్ శబ్దాలను ఒకేసారి వేవలసి వచ్చినప్పుడు సర్వ సామాన్యంగా అత్యధిక సంఖ్యాకులు 'కుడిచేవి' వారే అనవచ్చు.

వుంటాడో? సినిమాకొచ్చినట్టు లేదు! ఇంత అందం, ఐశ్వర్యం పెట్టి పుట్టిన సుజా ఎలాంటి మొగుణ్ణి ఎంచుకుంటుందో తెలిగ్గా ఊహించొచ్చు. ఔను. ఆ మధ్య ఊరెల్లినప్పుడు అమ్మ చెప్పేదిగా! సుజాకి సంబంధం కుదిరిందే...వరుడు పెద్ద ఆఫీసర్, వెనక బోలెడు ఆస్తికూడా వుంది. అబ్బాయి బాగుంటాడు కూడానూ' అని. అనిలు ఎంతో బాగుంటే తప్ప మా సుజాచేసుకోదనిరాకు బాగాతెలుసు.

మర్నాడు అదివారం! త్వరగా పనులన్నీ ముగించుకొని సుజాతగారింటికి బయలుదేరాను. 'మీరుకూడా రాకూడదా? ఏం చేస్తారు ఇంట్లో ఒక్కరు కూచోని' అంటే, 'నువ్వెళ్లా, నేను మరొకసారి వస్తారే!' అన్నారాయన.

అటుసంగతి. 'అదివారమేనా తనివితీరానిద పోవచ్చుకదా రోజంతా' అని ఆయనగారి ఉద్దేశం.

నా ఊహ ప్రకారం మంచి ఖరీదైన బంగళా ముందు ఆగల్గిన రిక్తా, సుజాత ఇచ్చిన ఆడను ప్రకారం ఒక చిన్న డాబా ఇంటిముందు ఆగింది. ఈ యిల్లైనా అని సంశయిస్తూనే గేటు తీసుకొని లోపలి కెళ్లాను. వరండాలో ఒకతను ఈజీచేయర్లో కూర్చుని పేపరు చదువుతున్నాడు. అలికిడి విని పేపరు తొలగించిన ఆ వ్యక్తి చూసి ఆశ్చర్యంతో అడుగు ముందుకు పెడలేదు. అతను అంతకంటే తెల్లబోయి, ఆ వెంటనే లేరుకుంటూ 'నమస్కారం' అన్నాడు సవ్యతూ. కుర్చీలోంచి త్వరగా లేవాలని ప్రయత్నిస్తూన్న అతనికి ఏమాత్రం సహకరించడంలేదు, ఆ అడ్డంతిరిగిన కుడిపాదం.

ఇంతలో సుజా రానే వచ్చింది. తను అందించిన చెయ్యి అందుకుంటూ లోపలికి దారితీసేను.

ఇల్లు చిన్నదైనా పాండికగా నీట్ గావుంది.

ఒకరికొకరు వాళ్ళిద్దరూ...

మంచం మీద కూర్చుంటూ 'ఆ వరండాలో కూర్చున్నాయన ఎవరే సుజా? అన్నాను. ఏ మరిదో అయ్యంటాడూలే అన్నట్టు!

"ఇంకెవరు? మా శ్రీవారే! పరిచయం చేస్తాను పద" అంది హాయిగా నవ్వుతూ.

'అతను నాకు రోజూ బస్ స్టాండులో పరిచయమేలే' అన్నాను. లేనినవ్వతెచ్చుకుంటూ.

నే నూహించిన రంగుల కల మెల్లగా కరిగిపోతోంది. మనసు ఎట్టెదుట నున్న వాస్తవాన్ని ఒప్పుకోనని మోరాయిస్తోంది. సుజా తప్ప చేసినదానిలా మొహం పెట్టి, 'రిక్తాలో వెళ్లమని ఎంత చెప్పినా వినరేవిట్టి! కాలు సరిగా లేనంత మాత్రాన నలుగురిలో కలిసే అర్హత కూడా లేనట్టేనా?' అంటారు అంటూ ఆ వెంటనే 'నువ్వు పుస్తకాలు చూస్తూ వుండు. నేనిప్పుడే వస్తా' అంటూ లేచి వంటింట్లో కెళ్లిపోయింది. దీనికిదేం అలవాటో, ఇంట్లోకూడా నిండా కప్ప కుంటుంది అనుకుంటూ, ఆ పుస్తకాలు అక్కడే పడేసి నేనూ వంటింట్లోకి దారి తీసేను. అక్కడ వంటింట్లో జరుగుతున్న దృశ్యం చూసి నా మనసు, శరీరం కూడా కొన్ని క్షణాలపాటు కొయ్యబారిపోయేయి. సుజా కాలి బొటనవేలికింద అగ్గి పెట్టెనొక్కి పెట్టి అగ్గిపుల్ల గీస్తోంది. స్టా వెలిగించాలని కాబోయి ఈ ప్రయత్నం అంతా. నన్ను చూడగానే 'అలా గుమ్మాని కతుక్కుపోయావే? వచ్చి కూచో!' అంటూ పీట చూపించింది.

'సుజా, నీ ఎడం చెయ్యి...' అడగాలను కున్న మాట గొంతులోనే వుండిపోయింది. ఆ మొండిచెయ్యిని చూడలేక ఒక్కక్షణం గట్టిగా మూసుకున్నా కను రెప్పల్ని దాటి వద్దన్నా వచ్చేస్తున్నాయి కన్నీళ్లు.

సుజా వెనక్కితిరిగి వుండేమో, దాని పాద

వైన జడ నేలని తాకుతోంది. ఏదో టిఫిన్ తయారుచేసే ప్రయత్నంలో వున్నట్టుంది. 'ఆ బుట్టలో పుల్లిపాయలు, పచ్చిమిరప కాయలు పున్నాయి. ఓ నాలుగు తరిగి షెట్టు. కత్తిపీట నీ పక్కనే వుండి చూడు!' అంది. ఇటు తిరక్కుంటానే. 'సుజా! ఆ ఒక్క చేత్తో ఇప్పుడివన్నీ చెయ్యకపోతే ఏం?' దుఃఖంతో గొంతు నిండిపోయి, మాటలు నోటిలోనే వుండిపోతున్నాయి. మాట్లాడకుండా లేచి ఉల్లిపాయలు తరిగి ఇచ్చేను. సుజాత ఎవో కబుర్లు చెప్తూనే వుంది. 'ఇవాళే నువ్వున్నావని మొహమాటం కాని, రోజూ ఈ పన్నన్నీ ఆయనే చేసి పెడ్తారు. సరేగాని, నిన్ను సినిమాలో కలవకపోతే నిన్ను ఎన్నాళ్లకు చూసేదాన్నో కదూ... ఏవిటో అంతా చిత్రంగా అనిపిస్తోంది.'

'ఔను మన బతుకే పెద్ద విచిత్రం' అను కున్నాను మౌనంగా.

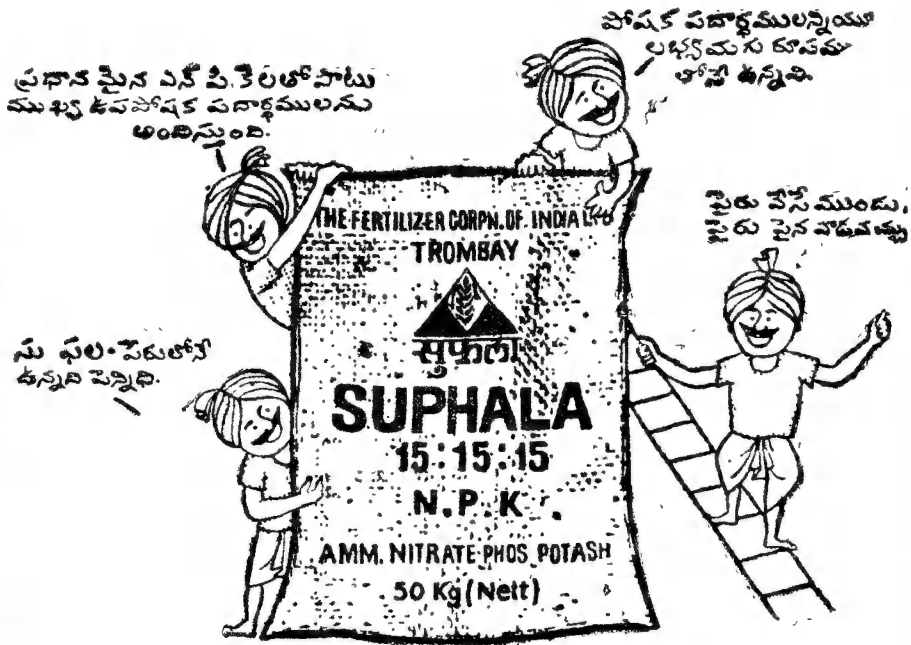
పకోడీలు ప్లేట్లో పెట్టి అందిస్తూ 'ఏమిటలా బొమ్మలా కూర్చుండిపోయేవు? మాటలు మర్చిపోయావా ఏం?' అంది. తను నవ్వుతూ అంటూన్నా కళ్లు మాత్రం శ్రావణ మేఘాల్లా వున్నాయి. మేం ఇలా అనుకో కుండా కలసి నందుకు సంతోషంగా వున్నా ఓ విధంగా బాధగాకూడా వుండివుంటుంది. అంతవరకు నన్ను చిత్రవధ చేస్తున్న సందేహాన్ని మరి అదుపులో పెట్టుకోలేకపోయేను. 'నిన్నిలా చూస్తాననుకోలేదు సుజా' అన్నాను గొంతు పెకలించుకొని.

'దేముడు నా కళ్లు తెరిపించాలని చెయ్యి పో గొ ప్లేట్ డే విట్టి' అంది నవ్వుడానికి ప్రయత్నిస్తూ.

'ఉండు! కాస్త మా ఆయన సంగతి చూసేవస్తా' అంటు అవతలికి వెళ్లివచ్చింది.

'ఆయనగారు నిద్రలో పడ్డారు' అంటూ తను మరో ప్లేటు అందుకొని, ఇప్పుడు

ఏ పైరుకైనా
సక్రమమైన పోషణకు - సమృద్ధియైన పంటలకు
సుఫల 15:15:15 + యూరియా

సమృద్ధి మైన సుఫల
ఎటువై కత్తికి బోలుగాని
గులాబి రంగులో ఉంటుంది

సుఫల ద్వారా క్రమమైన
పోషణ, దృఢమైన పైరు
మరియు ప్రశుభలమైన వంట.

హిందీలోని పద్యము
దీ పెరివెజర్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా లి.

(కేంద్ర ప్రభుత్వ యాజమాన్య సంస్థ)

జింధ్ పురేక్ రిజిస్టర్డ్ ఆఫీస్

5-10-173 ఫతేమిదన్ రోడ్, హరదోబాద్-500 004

Kiron-FCI-1

చెప్పినందు అంటూ తీరిగ్గా కూర్చుంది.

‘ఆరోజు - అంటే మా పెళ్లి జరగాల్సిన రోజుకి నెల్లాళ్ల ముందు షిఫింగుకని బయలు దేరి తిరిగి వస్తున్నా. మనసు మధురోహాల్లో తేలిస్తూ వుంటే ఖర్మ ఇలా కారుకిందకి తోస్తుందనుకోలేదు- షాపు మెట్టుదిగి రిజై కోవమని ఇలా నాలుగడుగులు వేసేనోలేదో...

ఒకరికొకరు: వాళ్ళిద్దరూ...

అంతే! అంతా శ్రావణమీద జరిగిపోయింది. ఈ చెయ్యి తీసేయాలని డాక్టర్లు చెప్పి నప్పటికంటే, ఇలా జరిగిందని తెలిసి అబ్బాయి తల్లిదండ్రులు మరో పదివేలు కట్టం పెంచినప్పటికీ మాత్రం మొట్ట

మొదటిసారి నా మీద నా కే జాలేసింది. అక్కడికి మావాళ్ళు ఆ సంబంధం చెయ్యడానికే సిద్ధపడ్డారు. అబ్బాయి మంచి ఉద్యోగంలో వున్నాడు, అందగాడు అంటూనూ జానుమరి డబ్బుగలవాళ్ళం కాబట్టి నాలోని లోపాన్ని మరో పదివేలతో కప్పిపుచ్చగలరు. పెళ్ళంటూ జరుపగలరు - కాని ఆడబ్బే లేకపోతే నాగతి... నాకుమాత్రం అలాంటి పెళ్లి చేసుకోనేకంటే ఇలా ఉండిపోతే నయం అనిపించింది. ఆ సంబంధంతప్పిపోడం, నేనీలా తయారవడంతో నాన్నగారు బెంగలో కుంగిపోయారు. అమ్మ సంగతి సరేసరి. కానీ విజ్ఞ! ఓ గమ్మత్తు చూసేవా? మనం భూమిపై పడకముందే దేముడు మన జీవితాలని ఎవరితో ముడిపెట్టి వుంచాలో ముందే నిర్ణయించు కుంటాడు కాదో! ఇతను నాన్నగారి అఫీసులోనే పని చేస్తూ వుండేవారు. సంగతి తెలిసి తనే స్వయంగా ఈ పెళ్లికి అంగీకరించారు. నాకు అదే న్యాయమనిపించింది. ‘మే మిద్దరం ఒకే పడకలో ప్రయాణం చేస్తున్నాం’ కనుక యీ జీవితం సాఫీగా సాగిపోతోంది! అంది తృప్తిగా నవ్వుతూ.

‘విజ్ఞ! మన చిన్నతనం జ్ఞాపకం వుందా! ఈ విషయంలోనే పోట్లాడుకొని రెండేసి రోజులు మాటలు కూడా మా నోచోనేవాళ్ళం. అవి తప్పుటంటే ఏదోగా వుంటుందివ్వుడు. దీనిటం అంటే ఏమిటో రేచి, కలర్లొ లేనిపోయి రోజులని వాస్తవాన్ని రుచి చూస్తున్న రోజులివి. నువ్వు నమ్మనేమో కాని నాకి జీవితం చాల తృప్తిగా వుంది.

‘బహుశ: ఇప్పటి నా సరిస్థితిని బట్టి’ అని మువ్వనుచున్న అందుకు అన్యంతరంలేదు. జీవి తాన్ని అర్థంచేసుకొని వరిస్థితులలోరాజీపడ్డంతోనే వుండినది ఏ ముని కేనాల్సిన అవుది.

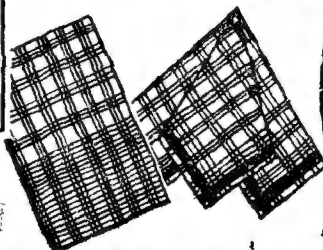
‘మహాతే నా ఇలా మాట్లాడుతోంది! పోన్నే ఒకప్పుడు దొంగవలసినవరిస్థితిలోలేదులేదా!

‘మమ్మ గేలుదాక సాగనంపుతూ తను చూసిన చూపులు ఎప్పటికీ నా మనసులో అట్టుడుగు పొరల్లో నెక్కడో అలా అలా కదులుతూనే వుంటాయి. వాటి అర్థం మనం దేవులులే ఎక్కువగా ఏవగించుకొని, లవ్వుకు తిరగలని చూస్తామో దాన్నే దేముడు మన జీవితాలకి ముడిపెట్టి ‘ఏళ్ళ రాజీపడగలరా లేదా’ అని చూస్తాడు. “ఏమయితేనేం? నే నోడిపోలేదు” మేమిద్దరం ఒకరి కొకరం చేదోడు వాదోడు సరిజోడు కూడాను” అన్నట్లుగా అనిపించింది.

80 X 80 జెమిని లుంగీలు, మూడు గుండ్రములు, ఎన్ ఓ బర్డ్ మార్కులు లుంగీలనే వాడండి.

Always insist on
'GEMINI BRAND'
LUNGIES & KERCHIEFS

The Trusted
quality and price in
Handloom Textiles.

GEMINI LUNGI CO

3/15, RAMASWAMY ST., MADRAS-1

బయటి పూళ్ల అర్డర్లు వెంటనే గమనించబడును.

పండుగలు, పర్యటనాలు

సంతోష సమయాలు

అందంగా హుందాగా వుండాలనుకునే వారి ఎన్నిక. రంజాన్ పండుగలో “గ్వాలియర్” షూటింగ్ షర్టింగ్ లలో మీ ప్రత్యేకత చూడండి. పండుగ సందర్భములో ఖరీదుపై ఉచిత బహుమతులు పొందండి.

గ్వాలియర్ షూటింగ్ షోరూం,

“శ్రీ లక్ష్మి”

కొత్త గూడెం

(శ్రీ లక్ష్మి క్లాత్ ఫోర్న్స్ దిల్లింగ్ పైన)

BAP

కె. ఎన్. - అయితే

ఆంధ్రప్రదేశ్ వారపత్రిక ఆ మూలాల్లో గల చదువు గాని ప్రశ్నావళి శీర్షిక మాత్రం చూడకు అంటారు వా భర్తగారు.

రేయింబి చదివి విసిరించమనండి— లేకపోతే దొంగతనంగా చదువుతున్నారేమోనన్న అనుమానం వట్టి పీడిస్తూంటుంది మీ వారిని!

ఎన్. పాచ్. ఆర్. - నల్లారిపాతెం

కో-ఎడ్యుకేషన్ పై మీ అభిప్రాయం?

అన్ని చోట్లా యిదే పుంటే— యిప్పట్లో— జూలో జంటపులని చూసేటట్టు ఆడపిల్లల్ని మగ పిల్లలూ మగపిల్లల్ని ఆడపిల్లలూ— పుల్నాపుల్నా చూసుకోరు!

డి. బి. ఎన్. - కొత్తపేట

క్షమించమని అడిగితే క్షమించని మనుషుల వేమరాతి?

ఏమో— కాస్త చంపేసి క్షమించమంటే... ఎలా క్షమించకలరు?

ఎన్. డి. ఆర్. - పైదరాబాదు

సత్ శీలము సత్ పౌరుషము ఉప్పువారిని సత్పురుషులు అంటారు. మరి స్త్రీల ప్రవర్తనకి చక్కని బిడియం... అవసరంకాదా?

సిగ్గు, బిడియం స్త్రీ సహజమైన స...వదే కాని వ్యక్తిత్వం కావాలనడం— వీటిని వదులుకోవడం అని— ఎవరు చెప్పున్నారు మీకు?!

పి. ఆర్. ఎన్. - కొత్తగూడెం

మీకు అభిమానులకంటే భురిభిమానులే ఎక్కువ అని నా అభిప్రాయం?

నిజమే— అందుకే 'నాదై వినిమి' అన్న ప్రాతిపదికపై... పుంటాయి నా సమాధానాలు.

ప్రశ్నావళి

కె. రామలక్ష్మి

వి. ఎన్. - అల్వాబాదు

తాను శీలవంతుడు కాకపోయినా శీలవతిఅయిన భార్య కావాలని కోరుకుంటాడు ఎందువల్ల?

తాము పాటించలేని నైతిక విలువలు ఎదుటి వాడిపై రుద్దడం— తేలిక కనుక!

డి. ఎన్. ఆర్. - సిద్దిపేట

మనిషి ఎప్పుడు అప్పి వడతాడు? తనకుండి ఎదుటి వాడికి లేనప్పుడు?

కె. ఎన్. పి. - గంగావతి

ఇక్కడ పిల్లలకు మాతృభాషా విద్యా బోధన కరువైంది. వ్రతీకు వగైరా రావు... ఇది మా కర్మా?

కాదు. బద్ధకం. ఎక్కడున్నా తమిళ మళయాళ సోదరులు తమ మాతృభాష పిల్లలు నేర్చుకుంటుకని సంఘాలుగా ఏర్పడి ప్రయత్నిస్తారు. మనం అలాకాదే ముగ్గురాంధ్రులకి రెండు మూలాలు. తెలుగు నేర్పించే ప్రయత్నం జరిగినా ప్రోత్సహించి తమపిల్లలని పంపే పెద్దలు కరువు (ఇక్కడ కూర్చుని తెలుగేం చేసుకుంటాం' అనే స్పృహ!)

ఎన్. కె. - కరీంనగరు

మీరు రాసినటువంటి చెత్తరచనలు నెను నంది రాయగలను.

ఎవరు వద్దంటున్నారు? ! అచ్చువేసే వాళ్ళా? చదివేవాళ్ళా?

జి. ఎన్. ఆర్. - రావివల్లి

మానవుని దానవునిగా మార్చేదేమిటి? పరిస్థితులు.

జె. పి. ఆర్. - రాజమండ్రి.

కొత్తదనం కోరి కోతివేషాలు వేసేయవలతరం పై మీ అభిప్రాయం.

తనదైన ముద్రకి చిహ్నం కొత్తదనం కాదు— ఆత్మవిశ్వాసం అని యింకా తెలియని కుర్రకారు మీద ఉద్దేశ ప్రకటనలు ఎందుకు.

మీ ఆడవారు పూహాల్లో జీవిస్తారెందుట? పూహ విజంకంటే బాగుంటుంది. కనుక!

కె. జి. పి. - బెంగళూరు.

కోతిలాంటి పుట్టాడు మానవుడు అంటే నమ్ముతారా?

నమ్మక అప్పుడం లేదు— కొందరూ పెద్దల చేష్టలు చూస్తుంటే?

దేవుడు ప్రత్యక్షమై నీకేం కావాలని అడిగితే ఏం కోరుకును?

గభీలన కోరేయకండి! కైకలాగా కావాలి నప్పుడు అడగుతే యిద్దువుగాని అని అడగడం— ముందు చూపు!

ఎం. వి. ఆర్. - బూరుగ్గడ్డ.

జీవితం అంటే? వడ్డించిన విస్తరి కాదు. (క్షమించిచెమటోట్ట) చేసుకున్న వంట.

ఎమెస్కో పుస్తకప్రియులకై అద్భుతపు పోటీ: సైన్సిఫిక్ బుక్ కంకీ ఆఖరు షేదీ పాడిగింపు -

ఎందరో పాఠకులు, విజ్ఞాన మిత్రులకూడ 'ఎమెస్కో పుస్తక ప్రకటన' ఉత్సవం ఆగస్టు 1975 సంవత్సరం అద్భుతపు పోటీ-పుస్తక బహుమతుల సమాచారం తమకు ఆలస్యంగా, అవ్వవచ్చినంత త్వరితగతిన కాలపరిమితి పాడిగించినట్లయితే, ఎక్కడెక్కడె 'ఎమెస్కో' పుస్తకాభిమానులు అద్భుతపు పోటీలో పాల్గొని పుస్తకాభిమాన విజయార్థికి తోడ్పడుటకు వీలవుతుందని సూచించారు. ఆసూయన శిరసావహిస్తూ, 'ఎమెస్కో' సంస్థ ఉత్తమ కాలపరిమితి ఆగస్టు 31 నుంచి సైన్సిఫిక్ బుక్ కంకీ పాడిగించింది. ఈ ఉత్సవాలలో కాస్త ప్రతి పుస్తకంతోను గిఫ్ట్ కార్డు ఒకటి ఉంటున్న విషయం మరచిపోవద్దు. 'ఎమెస్కో' విజ్ఞాన, పాఠకులు, సాంకేతిక మిత్రులు ఈ అవకాశాన్ని పూర్తిగా వినియోగించుకొనవలసిందని అభ్యర్థన.

యంత్రేషాచలం అండ్ కంపెనీ,
14 సుంకుకమచెట్టిస్ట్రీట్, మద్రాసు-1.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలు
కొప్పలకోడె, సికింద్రాబాద్.

ఒక అమ్మాయి వోమోస్తరు ముస్తాబైంది. మరి కాలేజీకో, ట్యూటోరియల్ కాలేజీకో - లేక టైపుయన్స్ ట్యూట్ కో వెళ్ళావుంటుంది ... వెనుక నించి పాట "అబ్బ! మంగమ్మా? మవ్ నడుస్తూంటే అందం ..." అని ఎవరో తుంటరి కుర్రాడు, వంటరి అమ్మాయిని వెంటాడే సన్నివేశం కాదని ... ఉదయంపూట అన్ని దిక్కులా శకటాలు, మనుషులు, వస్తువులు అన్నిరకాల పట్టునానపు జీవులు నడిచే, నడిరోడ్డు అది... పైగా పాపం! యీ అమ్మాయిని వెంటాడేది "బాకా నోరున్న" శాల్మీయేగాని ప్రాణంలేని శాల్మీ ... అదొక మూడు చక్రాల గూడురిజ్జి. 'సినిమా' విడుదలకి ముందు, విడుదలయ్యక, అది నడుస్తున్నప్పుడు - వడవక దాని [అంటే సినిమా తాలూకా అన్నమాట] డబ్బాలు తిరిగి వెళ్లి పోతున్నప్పుడు ... మ్యాటిని వేళ, అది లేని

సామాన్య సభలు

వేళ, ఎండలో-వానలో, దుమ్ములో-ఘాళిలో, అలా అరిసిపోకుండా సిన్మాపాటలు వాగుతూ పోయే ఆ సైకిల్ రిజ్జెని బెజవాడలో, గుడివాడలో, గుంటూరులో మరో ఏలూరులో ఏ వూర్లోనైనా సరే సామాన్య మానవుడు తప్పించుకుపోడం-కష్టం...అలా తప్పించుకు తిరుగుతాడు ధన్యుడు. దానికి ముందో తాడ్, స్పీకర్ - వెనుకో తాడ్ స్పీకర్...వుంటాయి. ఎటువేపు మనం నడుస్తూన్నా అది మనల్ని గూఢలు గుంయమనేలా తగుల్కొంటుంది... దాన్ని దాటి నడవాలన్నా కష్టమే అది సైకిల్ రిజ్జె కదా ... పోనీ దాని వెనుకవడి కాస్త తాపీగా నడిచి పోదామన్నా ... అది యింకా తాపీగా నడుస్తుంది ...

"... అందించు నీ లేత పెదవి ..." బంటుందా రిజ్జె నాలుగురోడ్లు జంక్షన్ లో సంపువద్ద యిళ్లాళ్లు నీళ్లు పట్టుకుంటూ వుంటే ... లేదా "కట్టింది చెంగువీకా తొడిగింది శనగపూల రవికే" అనో "కాగిలిలో పుయ్యాల, లోగిలిలో సయ్యాటూ" అంటూవో జనాన్ని వెంటాడి విజృంభిస్తుంది!

పిల్లకాయలు బడి కెళ్తూంటే, యిది దారికాస్తుంది. ఎక్కడికి పోండి ... బందరు రోడ్డు, ఏలూరురోడ్డు, గాంధీరోడ్డు, బోసు రోడ్డు, ప్రకాశంరోడ్డు అన్ని రోడ్లమీదా ... అప్పుడాలకి యీ పాటలహోరులో పబ్లిసిటీయే, అగరోత్పాదకీ అదే ... సర్క్యేకి, చిల్ ఫండ్ కి సినిమానికి సరేసరి - లాలూరికైతే కాస్త రిలీఫ్ "కాసేపు టిక్కెట్లుమ్మేవాడి పోయి టీ అయినా వి న బు డ్దే స్తుంది. పట్నాలో, పున్నూళ్ళకి చెప్పడు రదా మరి!

(46 వ పేజీ చూడండి)

డాక్టర్ సలహాలు

జి. యస్. - అనంతపురం

నా వయస్సు 22 సం.లు నాకు నల్ల అప్పు బట్టలు ఎక్కువగా వచ్చును. నా పేషెంట్లు పెగ రాళి చేయించున్నారు. నల్ల పోవటానికి ఆపరేషన్ గాని లేక ఏదైనా మందుగాని వుంటే తెల్పండి?

మాటలలో స్పష్టత, ఇతిరీతులు సులభంగా వివరంగా అర్థం వచ్చేటట్లు మాట్లాడక కలగటం ముందు నుంచి క్రమ రీతితో రావలసిన లేకపోయిన వలసిన "విద్య" అనే చెప్పాలి. ఎంతోమంది బాగా మాట్లాడక కలిగినా ప్రాణంతో అనే భావాలు తెలియ చేయరైక పోవటం, అలాగే బాగా ప్రాయ కలిగిన వారు సుగురులలో మాట్లాడడానికే సిగ్గు పడటం అద్వారా మాటలు తడబడటం మన ప్రవచనంలో ఉన్నాయి. ఈ రెండు కూడా సరిగా నిర్వర్తించలేని వారు మన దేశంలో కోట్లాది.

నల్లని ఆపరేషన్ ద్వారా గాక, చిన్న పిల్లలకు మాటలు నేర్చే విధంగా, మొదటి నుంచి, అక్షర ఉచ్చారణను, క్రమబద్ధం పద్ధతిలో పాఠన చేయటం వాటికి సంబంధించిన కండరాలకు న్యాయం కలిగించటం మైసూర్ లో ప్రస్తుతం లభిస్తుంది.

జి. కె. - రామచంద్రాపురము

నా వయస్సు 20 సంవత్సరములు. నాకుడి "చ్యూకి" ఎడమదానికంటే మూడింతలు పెద్దదిగా వున్నది. దాదాపు పది సంవత్సరములునుండి ఈ వ్యర్థానము కనిపించుచున్నది. దారణమేమిటి?

"బీజములు" (టెస్టికల్స్) వాయటం ఎన్నో

కారణాలవల్ల, అయినా ముఖ్యంగా, 'బీజపు' పై పారలలో నీరుపంటి ద్రవం చేరటంవల్ల, లేక డెబ్బతగిలినప్పుడు ఈ పారలలో నెత్తురుచేరి చివరికి గడ్డి కట్టవున్నా లేక పైలేరియా రోగం ఉన్నప్పుడు, వయస్సు మీరిన వారిలో కేన్సర్, లేక పుట్టుకతో ఏర్పడే కొన్ని రోగాలు మొదలయిన వాటివల్ల జరుగుతుంది.

వీటిలో నెత్తురు నీరు చేరటం, పైలేరియా వల్ల ఎక్కువగా ఈ వాపు వస్తుంది. పైలేరియా వలన అయి ఉంటే మాత్రం, నీరు-నెత్తురు చేరి ఉంటే శస్త్ర చికిత్స ఈ రోగం (వాపు) ఉన్నవారికి చికిత్స

పి. వి. ఆర్ - ఖమ్మం

నా వయస్సు 30 సం.లు నా మెడ ఎడమ వైపు చిన్న చిన్న బిళ్లలు వున్నవి. గత రెండు సం.లుగా ఆ భాగమంతా చొప్పగా వున్నది. ఇంజక్షన్లు మాత్రమే వాడను. ఫలితము కనపడలేదు. టి. బి. గ్లాండ్లు కావచ్చు. ఇవి రావటానికి గల కారణము వైద్యము తెల్పండి?

మెడమీద బిళ్లలుగా ఉండటం, ముఖ్యంగా ఆకర్షక ఉన్న లిండ్ (గంధుం (గ్లాండ్స్) వాయటం వలననే అని అనుభవ పూర్వకంగా చెప్పవలసి వస్తోంది. ఇలా వాయటం, టి. బి., హార్మ్ టెస్ట్ డిసీజా, మొదలయిన వాటివల్ల జరుగుతుంది. ఈ కారణాలు గాకుండా శిరస్సు మోడ, గొంతు, ముక్కు, నోరు, చెవులు మొదలయిన వాటిలో చీముగాని, క్రీములు చేరటం వల్ల ఇతర అవలంబకాలుగాని ఏర్పడినప్పుడు, ఈ

గ్రంధులు వాయటం జరుగుతుంది. అయితే ఇలా వాయటం అయీ రోగం ఉన్నంత కాలం మాత్రమే ఉంటుంది.

మీరు ప్రాసిన ఎడమదానిని పరీక్షించినప్పుడు శస్త్ర వైద్యుల వద్ద హార్మ్ టెస్ట్ డిసీజా కారకు పరిశోధించుకోవటం మంచిదినిపిస్తున్నది. తర్వాత వారి సలహా మేరకు ఎక్స్ ప్రేట్ టెంపల్ లేక శస్త్ర చికిత్స చేయించుకోవటం ఉత్తమం.

బి. ఆర్. ఆర్. - చిన్నబల్లపురము

నా వయస్సు 17 సంవత్సరాలు. నాకులరచుగా గొంతు చొప్ప వచ్చుచుండును. డాక్టరు "ట్రాన్సిల్స్ వాయున్నారు. ఆపరేషన్ చేయకుండా మందుల వలన నయము కాదా?

"ట్రాన్సిల్స్" అనేది స్రవి మనిషికి, ప్రకృతి సిద్ధంగా ఉండేవే. శరీరంలోని రోగ నిరోధక శక్తులతో, ఇది కూడా ఒకటే అవుతాయి.

ఇవి వాచినవి అనిగానే, నిర్యాసించాలి, (ఆపరేషన్ చేయాలి అనినం, రిమోవ్ చేయటం పరిపాలనా పోయింది.)

వెనువెంటనే, ఎక్కువగా, శరీరానికి దాదా 'క' గిన్నున్నప్పుడు, దీర్ఘకాలంగా ఇవి వస్తూ రావటం జరిగినప్పుడు మాత్రమే, "ఇ. ఎన్. టి." వైద్యులు-పరీక్ష చేసి, రిమోవ్ చేసి, అనర్చిన్ చేయటం జరుగుతుంది.

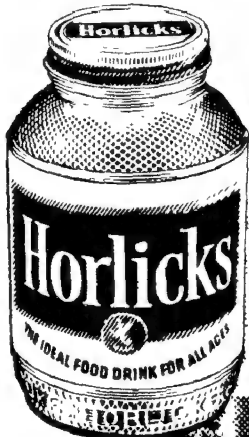
హామూలాగా వాచినప్పుడు, మాత్రమే ఇంజక్షన్లు, మాత్రమే వాడటం సర్వసాధరణం.

“నాకు అత్యుత్తమమైనదే కావాలి-మరొకటి ఏదీ కూడా అవసరం లేదు”

—అంటుంది సుచిత్ర.

“హార్లిక్స్ వర్షాకాలంలో సంభవించే అనారోగ్యాలు నివారించడంలో సహాయపడ్తుంది.”

రోగ నిరోధక శక్తి పెంచి, ప్రతిరోజూ ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుతుంది.

వర్షాకాలంలో, శరీరంలో రోగనిరోధక శక్తి తక్కువగా వుంటుంది. దగ్గు, జలుబు, జ్వరం, అశీర్ణం వంటి అనారోగ్యాలు అడపాదడపా కలిగే అవకాశం వుంది. తన కుటుంబాన్ని పీడించుచు కొనసాగడం కోసమూ, పూర్తి వర్షాకాలమంతా తన కుటుంబంలోని వారందరినీ చక్కగా, ఆరోగ్యంగా వుంచడంకోసమూ, సుచిత్ర పిల్లలనుంక మేరకు శ్రద్ధ తీసుకుంటూవుంటుంది. ఆమె, తన కుటుంబంలో అందరూ ప్రతిరోజూ హార్లిక్స్ తీసుకునేట్లు చూస్తుంది.

హార్లిక్స్ లో జీవనావార మూలకపుట్రులూ, కార్బోహైడ్రేట్లూ, విటమిన్లు వున్నాయని దాక్షిణ్య సుచిత్ర చెప్పారు. ఇవి రోగనిరోధక శక్తిని పెంపొందించి, ఆరోగ్యాన్ని కాపాడతాయి. ముఖ్యంగా వర్షాకాలంలో.

సుచిత్రవంటి తల్లులు హార్లిక్స్ ని నమ్ముతున్నారు. దాక్షిణ్య దాదాపు ఒకవంద సంవత్సరాలనుంచి హార్లిక్స్ వాడమని నిశ్చయం చేస్తున్నారు. ఒక్క భారతదేశంలోనే కాదు—ప్రపంచవ్యాప్తంగా

దీనిలో ఆరోగ్యముంది. హార్లిక్స్-మంచి పుష్టికరమైనది హార్లిక్స్ రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ మార్క్.

సిరియల్ జుమ్రా పాఠశ్రావుగడం కొబ్బలపేట

17

(గత సంవిక తరువాయి)

గురుమూర్తిగారి ఇల్లంతా చెప్పలేనంత హడావిడిగా ఉంది. వీధిలో డజన్లకొద్దీ కార్లు, స్కూటర్లు అగి ఉన్నాయి. ఖరీదైన సూట్లు, ఖద్దరు లాల్చీలూ, బెనారస్ పట్టుచీరలూ, గుమ్మం దగ్గర కారులోంచి దిగినవి దిగినట్లు దాదా మీదకి వెళ్లిపోతున్నాయి. గురుమూర్తి సేపాద్వారం దగ్గర నిలబడి, వస్తూన్న అతిథులందరికీ సవాసరి దాదా మీదకి దారి చూపిస్తున్నాడు. అగిన కారులోంచి ఉషా, రాధా దిగి చూసి నవ్వుతూ “మొత్తంమీద మా రాధ నిన్ను పట్టుకుందే! నీకు ఆహ్వానం అంద లేదని తెలిసి పొద్దుటినుంచి తెగ ఆరాటపడిపోతోంది. మా బావమరిది మార్గన్ ఫారిన్ నుంచి వచ్చాడు కదూ. చిన్న పార్టీ ఎంతోక్ చేశాం” అన్నాడు.

“రాధ ఇప్పుడే చెబుతోందిరండి” అంది ఉష.
“నువ్వంటి దాదామీదకికారు. ఇటు లోపలికి. నువ్వు వంటింటి చుట్టానివి కదా? ఈ అరగంట లోనూ మా ఆవిడ అరడజనుసార్లు ఉడిగింది ఉష వచ్చిందా అని”

“పిన్నిగారికి వేనంటే అభిమానం అండ”
“అవునవును. ఒకటిరి ఆడబడుచులుకదూ?”
ఉష నవ్వుకుంటూ లోపలికి వెళితే, “గెమ్మలు ఎవరెవరు వచ్చారో చూసినసానంటూ రాధ దాదా మీదకి వెళ్లింది. దేవుడి మందిరందగ్గర దీపం వెలిగి స్తూన్న సీతమ్మ “వచ్చావా ఉషా! ఏంటింత ఆంస్యం అయింది. అన్నట్టు నీకు ఆహ్వానం అందలేదటగా?” అంది.

“ఆహ్వానం ఎందుకండీ! రాదే స్వయంగా వచ్చింది” అని ఉష సమాధానం చెబుతూన్న సమ

యంలో “అక్కయ్యా— మరేమోను...” అంటూ కొంచెం యాన తెలుగులో మాట్లాడుతూ అక్కడికి రాబోయి, వెంటనే కొత్త వ్యక్తి ఎవరో ఉన్నారని సందేహించి గుమ్మందగ్గరే అగిపోయాడు మార్గన్.

ఏ ఆభరణాలూ లేకపోయినా, రాళ్ల నెక్లే, సులూ, రత్నాలు పాదిగిన గజలూ ఉన్నట్టు మేదా చేతులూ తళుక్కుమంటూంటే, జడలో తురుము కొన్న జంట గులాబీ, కనుబొమలమధ్య దిద్దుకున్న చిన్న తిలకంబొట్టు, వెయ్యి అలంకారాలుగా వెలిగి పోతుంటే, తెల్ల తేలి సీల్కు చీరకో మెరిసి పోతున్న ఉష, ప్రత్యేకం వంటింట్లో పెట్టిన మణిదీపమా అన్నట్లు, జిగిర్ మంటూ కనిపించింది మార్గన్ కి.

నల్లని గిరిజాలులా పెంచిన జాబ్బూ, చెవుల దాకా అందంగా పెంచిన సైడ్ లాక్సు, కళ్ళలోనూ ముఖంలోనూ కొట్టవచ్చినట్లు కనిపిస్తూన్న చైతన్యం, ఆకువచ్చని పుల్ సూటులో సమస్త పచ్చగా మెరిసిపోతున్న పాతికేళ్ళ యౌవనంలా కనిపించాడు మార్గన్ ఉష కళ్ళకి.

అలా ఒకళ్ళు నొకళ్ళు ఎన్నాళ్ళకి చూసుకున్నాం అన్నట్లు తెల్లబోయి చూస్తూ ఉండిపోయిన ఉషని మార్గన్ చూసి సీతమ్మ వకసారి నవ్వు “అదేమిటరా పొటో తీసినట్టు అలా ఉండిపోయారు! వీడే మా తమ్ముడు మార్గన్... ఈ అమ్మాయి ఉషరా... మన ఊళ్ళో భద్రయ్యగారని చెబుతూ ఉంటాను జ్ఞాపకం ఉందా? వాళ్ళమ్మాయి” అంది.

నమస్కారం చేసిన ఉష చేతులు ఆ మట్టునే ఉండిపోయాయి. మార్గన్ “నమస్కారమండీ!”

అన్నాడు మర్యాదగా ‘స’ అనే అక్షరాన్ని ‘ష’ లా వలుకుతూ.

“అండీ అంటావేమిటా!... ఉష నీకంటే రెండు మూడేండ్లు చిన్న” అంది సీతమ్మ మందలిస్తూ.

“అదేమిటి? కొత్తవాళ్ళని నువ్వు అని ఎలా అంటాం పెద్ద పరిచయమున్నట్లు?... నువ్వు మరీను” — మార్గన్ ప్రతి అక్షరాన్ని ఆపి ఆపి మరీ అంటూంటే ఉషకి నవ్వు వచ్చింది.

“నా తెలుగు ఉచ్చారణ అంత బాగోలేదు కదండీ! శుభ్రమైన తెలుగు, ఇంగ్లీషు ఉచ్చారణలో పడి ఇలా అయింది.”

“ఫరవాలేదురండి. అదీ ఓ రకంగా బాగానే ఉంటుంది.”

“అయితే మీరు మా రాధ లాగ చెవులు మూసుకోరన్న మాట నేను మాట్లాడుతూంటే!... మీరుకూడా తెలుగు ఎమ్మే కాదా?”

“కాదురా... ఆ అమ్మాయి ఎవ్వో. బి. బి. యస్. పూర్తి అయిపోవచ్చింది కూడా” అంది సీతమ్మ.

ఇంతలో రాధ “నాన్నగారు అందర్నీ సైకి రమ్మంటున్నారు... ముఖ్యంగా మావయ్యా నిన్ను! గెస్ట్ లికి పరిచయం చెయ్యాలట... రా ఉషా దాదా మీదకి పోదాం” అంటూ వంటింట్లోకి వచ్చి హడావిడి చెయ్యసాగింది.

“నువ్వెందుకు రాదా దాదామీదకి? అక్కడ మరీ గాలి ఎక్కువ—అసలే నువ్వు ఉష అంటే ఎగిరి పోతావు” అన్నాడు మార్గన్ నవ్వుతూ... ఉషకి నవ్వు వచ్చింది. “నిజమే. రాధ మరీనన్నం. చేతికరకి చీరచుట్ట బెట్టినట్లుంటుంది” అనుకొంది మన స్ఫులో.

మార్గన్ అన్నమాటకి రాధకి పొరుషం వచ్చింది.

“చేసు నన్నంగాఉంటే ఏంటే? ఇద్దరికీ సరిపడ నువ్వు ఉన్నావుగా లావుగా సైల్వాన్ లాగ” అంది...

“మాశానా ఉషా! ఇదీ వరస! ఒక్కక్షణం ఇద్దరికీ పడదు” అంది సీతమ్మ.

నలుగురూ నవ్వుకుంటూ దాదామీదకి వెళ్ళారు. దాదామీద ఆడవాళ్ళంతా ఓ పక్కని నిల బద్దారు.

మగళ్ళంతా ఇంకావక్కని ఉన్నారు.

అందరి చేతుల్లోనూ వలసోరాలున్న పేవర్ స్లేట్లున్నాయి. అందరూ ఎవరిమట్టుకి వాళ్ళు వక్కవాళ్ళతో మాట్లాడుతూఉన్నారు. గురుమూర్తి మార్గన్ ని మగవాళ్ళకందరికీ పరిచయం చేస్తున్నాడు. అందరి అభివందనలని కృతజ్ఞతతో అందుకుంటూ కరులుతూఉన్నా, మార్గన్ చూపులుమూత్రం ఉష మీంచి కదలకుండానే ఉన్నాయి. అతనిచూపులు తన చూపుల్లో కలిసినప్పుడు ఉష సిగ్గుతో తలవంచు కుంటోంది. ముదిరిన నయస్సుతో బాధ్యతలున్న ప్రభాకరం భారమైన చూపుకోస్తే పోలిస్తే ఇతని కళ్ళు ఎంతవలసోగా ఉన్నాయి” అనుకొంది ఉష.

అతిథులకబురగా నవ్వులూ మధ్య, టేబిల్ కి ర్డర్ తోంచి నన్నగా మత్తుగా పావ్ మ్యూజిక్ విని ప్తోంది. ఆ మ్యూజిక్ మనస్సుకేదో హాయిని కలి గిస్తూంటే, మైమరిచి వింటోంది ఉష.

ఇంతలో పక్కనుంచి గుడ్లగూబ కూతలా విని

జరిగిన కథ 11 : భద్రయ్యగారి పిల్లలు మురళి, ఉషలు. భద్రయ్యగారి ఆస్తంతా దాన ధర్మాలతో హరించిపోయింది. భద్రయ్యగారి కుటుంబాన్ని కనిపెట్టి వుండమని కొడుకు ప్రభాకరానికి చెప్పారు జోగమ్మగారు. ఉషని చెరచ ప్రయత్నిస్తాడు అంకరాజు. భద్రయ్యగారు మరణిస్తారు. ఢిల్లీ చిత్ర కళా ప్రదర్శనలో బహుమతి సంపాదిస్తాడు మురళి. ఉషని మృదాసులోని ఆంధ్ర మహిళా సభలో చేర్చిస్తాడు ప్రభాకరం. దొడ్లమ్మ జోగమ్మగార్ని చూడాలని వస్తుంది లీల. మురళితో కలిసి విహార యాత్రలకి బయల్దేరుతుంది లీల. పెళ్లనే తంతు లేకుండానే దంపతు లోతారు లీల మురళిని. మెడిసిన్ పూర్తయ్యాకే పెళ్లి అన్న ప్రభాకరం అంటే యేవగింపు కలుగుతుంది ఉషకి. లీల మురళి లను చూడాలని వచ్చిన ఉష, ప్రభాకరాన్నీ కలుస్తుంది. ప్రమాదవశాత్తు మేడమీదనుంచి పడిన జోగమ్మగారి వెన్నెముక దెబ్బతింటుంది. ప్రభాకరం సహాయాన్ని తిరస్కరిస్తుంది ఉష. తల్లి కబోతున్న లీల, తండ్రిని చూడటానికి బయల్దేరుతుంది.

పించింది. ఒక మొరటుకంతో “నువ్వు భద్రయ్య గారి కూతురువి కదూ?” అంటూ. అదిరిపడి పక్కకి చూసింది ఉష.

అంకరాజా !

“ఇక్కడికిచ్చిందేమిటి ఈ వీడకల!”— ఉష భయంతో నిలువెల్లా వణికిపోయింది. ఆమెకళ్ళలో కనిపించిన ఆందోళనచూచి వెంటనే పక్కనఉన్న రాధ వట్టున జోక్యం చేసుకుంటూ “అవును... ఏం?” అంటూ మొరాయింది.

రాధ కంఠంలో తీవ్రతని గమనించి, అంక రాజా కొంచెం తగ్గి “అబ్బే ... మందీ ఆహారేలే!” అన్నాడు.....

“మంది అంటే మీదీ నాదీనా?”

“అహహ...నాది...అవును...ఉష! ...ఇక్కడ ఏం చేస్తున్నావు? చదువా ఉద్యోగమా? ఆ మధ్యన అయిదారళ్ళక్రితం మైద్రాస్‌లో కాదూ కనిపించావు”

అతనితో మాట్లాడటానికి అవస్థించేసి జవాబు చెప్పకుండా ముఖంపక్కకి తిప్పకుంది ఉష. ఉషపడుతున్న ఇబ్బందిని నలుగురు మనుష్యుల అవ తలమంచున్న మార్థన్ గమనించాడు. అంకరాజాని చూస్తే ఖరీదైనబట్టలే తొడుక్కున్నాడు కాని, ఆ ఖరీదుకి తగ్గ సంస్కారం ఏదీ మనిషిలో కన్పించక ఆ బట్టలతనికి ఎబ్బెట్టుగా కనిపించాయి. ఉషకి అతనితో మాట్లాడడానికి ఇష్టం ఉన్నట్లులేదు ... అతడుమాత్రం ఆమెని వదిలే రా లేదు. ఉషని ఆ ఇబ్బందిలోంచి తప్పించాలనే ఉద్దేశంతో మార్థన్ అంకరాజాదగ్గరికివచ్చి, సూటిగా అతనికేసి వేలు చూపిస్తూ “మీ...రు...?” అన్నాడు.

అంకరాజా తబ్బిబ్బుపడి “నేను ...జె. యం. జె. కంపెనీ మేనేజరు బావమరిదిని. పార్టీకి అతను రాలేకపోతే నన్ను పంపాడు” అన్నాడు.

“ఓహో...అలాగా? మీరేం చేస్తుంటారు?” అన్నాడు గట్టిగా గర్జిస్తూ మార్థన్. అతనికంతం విని దాదామిదఉన్న వాళ్ళంతా దాదాపు విశృంఖలా అయిపోయి వాళ్ళకేసే చూస్తూ ఉండిపోయారు.

“నేను సినిమా నిర్మాతనండీ! మాది మద్రాసు, దెబ్బకి దెబ్బ ...కదిలితే తంతా...” అని ఆగాడు ఉష అతనికేసి అశ్రురంగా చూసింది వీడు నిర్మాత ఎవ్వడయ్యాడా అని. వెంటనే అంకరాజా ఆమెకేసి తిరిగి “నిన్నే వెళ్ళాడతా...” అనేసరికి అంతా హొల్లన నవ్వారు. ఉష అవమానంతో కుంచించుకు పోవడాన్ని చూసి మార్థన్, అంకరాజా మొహమీదకి వచ్చి...“మొదలైన సినిమాలు వీకారన్నమాట. చాలా సంతోషం. కాని ఇది ఆడవాళ్ళనుంచున్న స్టం. మనం అలా మగాళ్ళలోకి వెళదారండీ” అంటూ అతని సమాధానంకోసం అయినా ఆగకుండా జబ్బు పట్టుకుని దూరంగా తీసుకుపోయాడు.

“బ్రతుకుజీవుడా!...మార్థన్ ధర్మమా అని ఈగ్రహం తప్పింది ... లేకపోతే ఇంకేం మాట్లాడుతూ ఉండేవాడో...అయినా శాపంలా తన జీవితానికి వీడేమిటి?” అనుకుంది ఉష. సమయానికి వచ్చి తెలివిగా అంకరాజాని నోరుమూయించి ఇక్కడ నుంచి మార్థన్ తీసుకుపోయాడు కాని లేకపోతే నాడి మూలంగా తనెంతో మలకనఅయిపోయి ఇంతమంది రోమా అవమానం పొందవంటి వచ్చేది.

మార్థన్ పట్ల కృతజ్ఞతతో ఉపహారయం నిండి పోయింది. వచ్చిన అతిథులు ఒక్కొక్కరే మార్థన్‌ని మళ్ళీ ఇంకోమారు అభినందించి వెళ్ళిపోసాగారు. ఇంకో అరగంట పొద్దుఉంది. “ఇంక నేనూ వెళ్తానండీ” అంటూ ఉష నీతమ్మదగ్గరా గురుమూర్తి దగ్గరా శంపు తీసుకుంటున్న సమయంలో మార్థన్ అక్కడికి వచ్చి “అప్పడే వెళుతున్నారా?” అన్నాడు. ఆ పలకరింపుతో ఇంకొంచెం సేపు ఉండకూడదూ అన్న ప్రార్థన ద్వనించి, ఉష పెదవులమీద చిరు నవ్వు మెరిసింది ...

“అవునండీ! ... అసలు మనస్సేం బాగోలేక బీచ్‌కిని బయలుదేరితే మధ్యలో రాధ అటకాయించి ఇలా తీసుకువచ్చింది ...”

“బీచ్‌కా? అయితే వదండి. నేనూ వస్తా.”

“నేనూ వస్తా” అంది రాధ.

“నువ్వు లేకుండానా?... వద కారెక్కు” అన్నాడు మార్థన్.

“ఇప్పుడు నేను బీచ్‌కి రానండీ హాస్టల్‌కి వెళ్ళిపోతా” అందాం అనుకుంది ఉష. కాని స్టీరింగ్ దగ్గర కూర్చుని కళ్ళలో ‘రండి’ అని మార్థన్ పిల్చినప్పుడు, ఇందాకటి కృతజ్ఞత మనస్సులో మెదిలి కాదనలేకపోయింది.

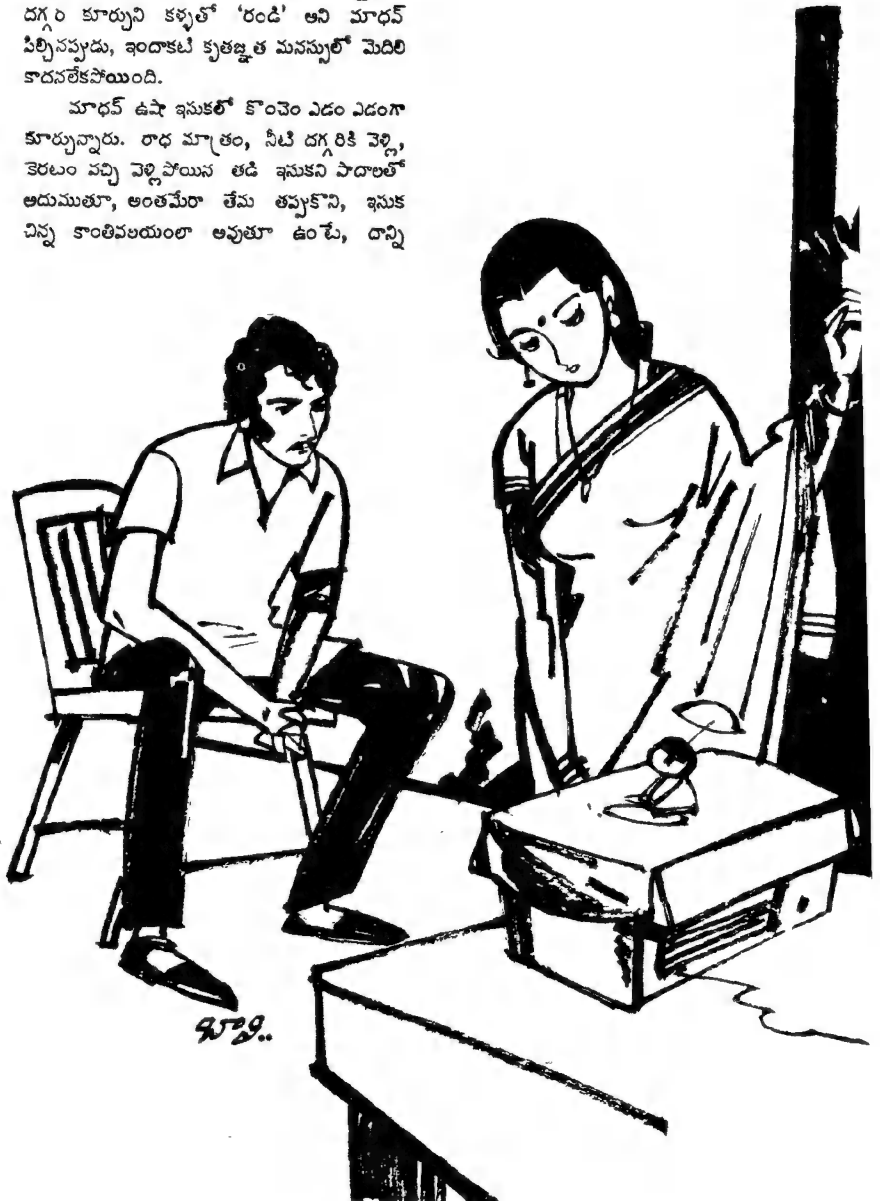
మార్థన్ ఉష ఇసుకలో కొంచెం ఎడం ఎడంగా కూర్చున్నాడు. రాధ మాత్రం, నీటి దగ్గరికి వెళ్లి, కెరటం వచ్చి వెళ్ళిపోయిన తడి ఇసుకని పాదాలతో అదుముతూ, అంతమేరా తేమ తప్పకొని, ఇసుక చిన్న కాంతివలయంలా అవుతూ ఉంటే, దాన్ని

తమాషాగా చూస్తూ సముద్రంవారనే అడుగులు వేసుకుంటూ నడుస్తోంది.

సముద్రం గాలి హోరున వీస్తూ, ఉష గుండెల మీద పైటని ఉండనియ్యడంలేదు. మహా ప్రయాసతో పైటని రెండు బుజాల మీంచి తిప్ప కుని, నిండుగా కప్పకోడానికి ప్రయత్నిస్తున్న ఉషని కన్ను లారకుండా చూస్తున్నాడు మార్థన్... అతని చూపులు వచ్చిపొందయానికి గుచ్చుకున్నట్లుయింది... తన అందాలు అతని కళ్ళ ఎక్కడ పడతాయో అని తత్తరపాటుతో సిగ్గు పడుతోంది ఉష...

సూర్యాస్తమయం కాబోతోంది.

బీచ్‌ం ప్రభాకరుని ప్రభావం నుంచి తప్పకుని అప్పడే ఉదయించబోతూన్న సుధాకరుని పాలనలోకి అడుగు పెట్టబోతోంది... తూర్పు పడమరంతో సహా మొత్తం ఆకాశం అంతా రాగరంజితం అయింది... ఉషకి తను వెనక చూసిన సంద్యా సమయం, మురళిని ప్రాత్యహించి వేయించిన సంద్యా

దేవి కళ్యాణ వేదిక చిత్రంజ్ఞాపకం వచ్చి, పట్టరాని ఆనందంతో వళ్ళు ఒక్కమారు జలదరించింది.

“అదేమిటి అలా ఉన్నట్టుండి ఒక్కమారు వణికిపోయారు?” అంటూ, చుట్టూ ఉన్న జబ్బు పట్టుకుని అనుసరించడం మార్చి. కానీ అతనికి వెంటనే ఇది ఇండియా, యూరోప్ కారని జ్ఞాపకం వచ్చి, “సారీ!” అంటూ ఆమె చెయ్యి వదిలేశాడు.

అతని స్వర్గ, తగిలింది ఒక్క తృటికాలమే అయినా, అదే ఎన్నో జన్మల నుంచి తనకి అనుభవంతో ఉన్నట్లు ఉలిక్కిపడి, ఉష అ పరవశత్వం నుంచి ఎంతసేపటికో కానీ కోలుకోలేకపోయింది. సముద్రంలోంచి ఉదయిస్తూన్న చంద్రుడు, అందంగా నీటి కెరటాల మీద కదులుతూ అడుగుంటూన్న తన ప్రతిబింబాన్ని చూసి, నవ్వుకుంటున్నాడు. ఊగే అద్దాల మధ్య కూర్చుని, వళ్ళు విరుచుకుంటూ పక పక నవ్వుతూన్న వెండికొట్టులా ఉంది సముద్రం. అందాల అంచుల్ని దాటి ఇంకా ఎక్కిడికో తీసుకుపోతూన్న ప్రకృతిని చూస్తూ, శరీరం, మనస్సు, హృదయం, అసలు తన అస్త్రీత్వమే, ఆనందంలా కరిగిపోతుంటే అచేతనంగా కూర్చుండిపోయింది ఉష.

ప్రకృతినిచూసి ఆమె పులికిస్తూంటే, ఆమెని చూస్తూ తనని తాను మరిచిపోసాగాడు మార్చన్ ...

రాధ ఇంకా సముద్రంతో ఆడుకుంటూనే ఉంది.

వెన్నెసెడిది ఎరుగుకుండా ఉన్న సముద్రం అంతా పాపసముద్రంలా కనిపించింది ఉషకి ... వీస్తూన్నగాలికి కల్లోలితం అవుతూన్న ఆపాల సముద్రం, ప్రభాకరం రేకెత్తించిన కాంక్షలకి నంతు భీతం అవుతూన్న తనహృదయంలా తోచింది. గాలికి జాలిలేదు... ప్రభాకరంలాగే ఎంతో నిర్ణయంగా ప్రవరిస్తోంది... పాపం సముద్రం కలగడం వదిపోతోంది. తాళలేకపోతోంది... తనని తాను మధించుకుంటోంది...

గాలి ప్రభాకరంలా... సముద్రం తనలా...

ఏకమధనపడిపోతోంది కవ్వం పెట్టి చిలికినట్లు ఒకటే ఆందోళన... గుండెనిండా ... మనస్సునిండా... మెదడునిండా ఒకటేసంజ్ఞం ... కదిలిపోతోంది... ఊగిపోతోంది... తిరిగి పోతోంది... చిలికేస్తున్నట్లు... గుండెల్ని కవ్వం పెట్టి చిలికేస్తున్నట్లు... బాధ... వేదన... ఆందోళన... గిరిగిరా... గిరిగిరా... తిరిగిపోతూన్న హృదయం ... కలిగిపోతూన్న హృదయం ... మండిపోతూన్న హృదయం ... ఊరసాగరమధనం సాగిపోతోంది... ఉత్తాలతాలంగా, మహాబిల్లలంగా, మహాభయంకరంగా, అలా తిరిగి తిరిగి తిరిగి భయం కలమైనశబ్దంతో ఆగిపోయింది ...

వెన్నుమర్దలాంటి ప్రేమఫలం జాబిల్లిలా పైకెగిరిపోయింది.

“ఎంతవని చేతావు ప్రభాకరం!” అంటూ ఒక్క అరుపు అరిచి ఉష ఒరిగిపోయింది...

పడిపోతూన్న ఉషని కంగారుపడుతూ మార్చన్ పట్టుకున్నాడు.

రాధకూడా పరిగెట్టుకుంటూ వచ్చింది...

స్పృహ కోల్పోయిన ఉష ముఖమీద సోదానీళ్ళు బల్లి, కొంచెం తెలివెచ్చి ఆమె కళ్ళు తెరిచాక, రాధ మార్చన్ ఇద్దరూ ఆమెని చెరోచేపున పట్టుకుని కారుదాకా నడిపించుకొని వెళ్ళి ఇంటికి తీసికెళ్ళారు. ఇంకో గంటకి ఉష పూర్తిగా లేరుకుంది.

మామూలుగా మాట్లాడింది.

ఏం జరిగినట్లు నవ్వుతూ కబుర్లు చెప్పసాగింది.

మార్చన్ పెద్దభారం తీరినట్లు ‘హమ్మయ్య’

అని నిట్టూర్చాడు.

కానీ అతని మనస్సులో పెద్ద ప్రశ్నార్థకం మిగిలిపోయింది...

ఇండాకా ఉష స్పృహ కోల్పోతూ అరిచిందే - ఆ ప్రభాకరం ఎవరు ?

18

“ప్రభాకరం ఎవరంటే ఏం చెప్పమంటారు ?

నా జీవితంతో మీరింత సన్నిహితంగా అయిపోయారు కనుక, నా గురించి ఇంత ఆందోళన పడుతూ ఆశ్చర్యంగా అడుగుతున్నారు కనుక, మొదటినుంచి నా కథ అంతా క్లుప్తంగా చెప్తాను. ఏవరడాకా విని మీరే నిర్ణయం చెయ్యండి ప్రభాకరం ఎవరో - నాకు ఏం అవుతాడో - అతనికి నాకు మధ్యన ఉన్న అనుబంధం ఏమిటో” అంటూ ఉష వెళ్ళి రేడియో కట్టేసి పచ్చి అంజీ చెర్రీలో కూర్చుని, దూరాన్ని ఉన్న పేరాపెల్ వాల్ మీంచి జారిపోతూన్న నీరెండని చూస్తూ, తన కథ మొదలుపెట్టింది.

మార్చన్ కుర్చీలో ముందుకి వంగి కూర్చుని, రెండు చేపల్ని చేతుల మధ్య ఉంచి ఎంతో శ్రద్ధగా, మరెంతో సానుభూతిగా, ఆమె చెప్పేది అంతా వినసాగాడు. అంతా విని నిట్టూర్చుస్తూ “ఈ ప్రభాకరం చాలా చిత్రమైన వ్యక్తిలా ఉన్నాడే! మీరు చెప్పినదాన్నిబట్టి చూస్తే మిమ్మల్ని గాఢంగా ప్రేమిస్తున్నట్లే కనిపిస్తోంది. మరి అంతగా ప్రేమించిన వ్యక్తి, మీరు కోరగానే వెంటనే వెళ్ళి చేసికొని ఉండాలి. ఎందుకు ఆలశ్యం చేస్తున్నాడు చెప్పా... మెడికల్ పూర్తి అయ్యేదాకా చేసుకోమనడం వల్లి అర్థంలేని మాట!... అటువంటి షరతు ఏన్నా పడితే మీరు వెళ్ళాలి. తనేమిటి?... ఈ చదువు మీకుంటే అతనికి ఎక్కువ అవసరమా?... బహుశా మీరుకూడా ఎం. డి. డి. యస్. పేసయితే తన ప్రాక్టీసు కొంచెం ఎక్కువయి పెద్దది అవుతుందనేమా...”

“ఆ ఇబ్బంది యేం లేదు... ఇప్పటికే అతనికి తల మునకలుగా ప్రాక్టీసు ఉంది. పైగా అతను ఇంతకుముందే పెద్ద శ్రీమంతుడు... అయినా అతను డబ్బుకి అంత ప్రాధాన్యం ఇవ్వే వ్యక్తి కాదు.”

“మనిషి ఇచ్చితమైన వాడేనా?”

“అహ... నూటికి నూరు పాళ్ళూ”

“అయితే తమాషాగా మీ జీవితంతో ఆటలాడుకుంటూ మోసం చేస్తాడనానికీ లావు లేదు.”

“ఉహూ!... వీసం అంతయూ...”

“మీ చదువువల్ల అతనికి లాభం లేదు... అయినా మీరు చదువుకోవాలని పట్టుబడుతున్నాడు... ఆ తర్వాతే వెళ్ళి చేసుకుంటానని అంటాడు... పోనీ ఆ తర్వాతయినా చేసుకుంటానని వాగ్దానం చేశాడా?”

“వాగ్దానం లాంటిది

ఏం చెయ్యలేదు

గాజు

కానయితే వెళ్ళి చేసుకుంటానన్నట్లే ప్రవరిస్తున్నాడు.”

“చేసుకొనేవాడు వాగ్దానం చెయ్యడానికే?”

“అవేకోర్స్... ఆ ప్రస్తావన ఎప్పుడూ మా మధ్య రాలేదనుకోండి... నేనూ అదగలేదు వాగ్దానం చెయ్యమని.”

“అదవాళ్ళయి మీరెలాగ అడుగుతారు అంత నూటిగా?... అతనే, మాటిచ్చి ఉండవలసింది మీ ఆందోళన చూసి.”

“ఈ మార్చన్ ఎంత చక్కగా అర్థం చేసుకున్నాడు స్త్రీహృదయం... ప్రభాకరానికి ఇతనిలో సగం అర్థం చేసుకొనే కక్ష ఉన్నా తనజీవితం ఇంత పందిగంగా ఉండకపోను” అనుకొంది ఉష.

“పోనీ ... ఏ...మీ అన్నయ్యలాంటి మధ్యవర్తి అడిగితేనే ‘ఏమయ్యా ఇంతకీ నువ్వు ఇప్పుడు కాక పోతే రెండేళ్ళ తర్వాతయినా ఉషని వెళ్ళిచేసుకొనేది ఉందా లేదా?’ అని. దాంతో వంగి తేలిపోతుంది”

ఉష వీరసంగా నవ్వి “మీకు ప్రభాకరం తత్వం తెలియదు... అతను ఏ సంగతి పూర్తిగా తేలి నివ్వడు... అతని అభిప్రాయం ఏదో తేలుడు ... చాలా రోజులనుంచి”

“మనిషి మంచివాడే అంటున్నారు ... డబ్బు జెంగలేనివాడంటున్నారు... వెళ్ళి చేసుకుంటానన్నట్లే ప్రవరిస్తున్నాడు కానీ వాగ్దానాలు ఏమీ చెయ్యలేదంటున్నారు ... అలాంటివాడు నిజానికి మీలాంటి అందమైన అమ్మాయి ఎక్కడ తప్పిపోతుందో అని తెగ కంగారుపడి వెంటనే వెళ్ళి చేసుకుని ఉండాలే... చూస్తే ఆ తొందరేం అతనిలో కనిపించడంలేదు ... మిమ్మల్ని గాఢంగా ప్రేమించే ఉంటాడు కానీ, వెళ్ళిచేసుకోదానికి వీలులేని ఏ యిర కాటంలోనో పడ్డాడేమో ... బై... ది... బై... వాళ్ళ ముక్కి మీరంటే ఇష్టమేనా? డబ్బులేనివాళ్ళంటూ పెద్ద వాళ్ళకి ఉండే పాత చాదస్తాలేమైనా ఉన్నాయా?”

“అబ్బే... ఆమె నన్ను ప్రాణంలా చూసుకుంటుంది.”

“పోనీ అతను మరొక అమ్మాయికి ఎవరికేనా మాట ఇచ్చాడేమో”

మి సీ

శౌతవాహన కాలేజీ విజయవాడ డి. కాన్. విద్యార్థి శవగపెట్టి దుర్గాప్రసాద్, 1973 లో కాలేజీ తెలుగు వ్యాసరచన పోటీలలో బహుమతి అందుకున్నాడు. “క్విక్” పోటీలలో పాల్గొనడం సరదా. ప్రయోజనకూడా కొట్టాడు. “లియో” క్లబ్ లో ఏక్టివ్ మెంబర్. సాంఘిక చిత్రాలు చూస్తాడు. ఎప్పుడైనా ఇంగ్లీష్ బయస్కోపులుకూడా చూస్తాడు. క్రికెట్ ఆటంటే ఇష్టం. దానికోసం వాలదూరం అయినా స్టేడియంకి వెళ్తాడు. సినిమా తారల్ని చూడాలని, మంత్రులను కలవాలని, సరదాలేని

ఉండే అమ్మాయిలు ఎవరేనా ఉన్నారా?"

"ఉహూ! ఎవరాలేరు... అఫ్ కోర్సు... అతనికి అసిస్ట్ చేస్తూ అతనిదగ్గర పనిచేస్తూన్న డాక్టరు జానీ ఉంది"

"అమెక్ పెళ్ళయిందా?"

"లేదు..."

"ఎలా ఉంటుంది? ఆ జానీ అందంగానే ఉంటుందా?"

"అందం అంటే... అదే... సరసాలేదు... అందంగానే ఉంటుంది... అందమైనదానిలోనే తెల్ల..."

"ఇంకేం?" సమస్య చాలావరకూ అర్థం అయిపోయింది... ఊ... అతని సంగతి అలా వదిలేయండి. ఇంక మీ విషయం చెప్పండి"

ఉష అదిరిపడి బెదురుతూ మాధవ్ కేసి చూసింది...

"ఇలా మిమ్మల్ని డైరెక్ట్ గా అడగడం మేనర్స్ కాదనుకోండి..." తటపటాయిస్తూ కాస్తేపులగాడు మాధవ్. ఉషకి ఆ పరిస్థితి ఏదో ఇబ్బందిగా అనిపించి ఇంతటితో ఈ ప్రస్తావన ఆపేస్తే బాగుండు ననిపించింది.

"ఇది మీకో పెద్ద సమస్య అయిపోయి, ఎలూ తేలక, ఎలూ నిర్ణయం కాక, మనస్సులో అంతటేని ఆందోళనగా తయారు కావడంవల్ల, కేవలం ఒక మిత్రుడుగా దీన్ని తుణ్ణంగా చర్చించి మీ మనస్సుకి కొంత రిలీఫ్ ఇద్దాం అనే ఉద్దేశంతో నేనింత పట్టుబట్టి వివరాలన్నీ అడుగుతున్నాను... ఏం అనుకోకండి... అభ్యంతరం లేకపోతేనే చెప్పండి... మరి పెర్సనల్ అయితే వద్దు, చెప్పిద్దు."

అతనంత ఆత్మీయంగా మాట్లాడుతున్నప్పుడు, జవాబు చెప్పకుండా లేచి వెళ్ళిపోవడం, సభ్యతగా ఉండదని, కుర్రీలోంచి లేచిందే మళ్ళీ కూర్చుంది ఉష.

"ప్రభాకరం మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నాడో, పెళ్ళి చేసుకుంటాడో, చేసుకోడో, అని అన్నీ అలా ఉంచండి... అసలు ఇప్పుడు మీ మనస్సు ఎలా ఉంది?... అతణ్ణి చేసుకోవాలని ఉందా?"

ఇంటర్వ్యూ

యీ యువకుడు ఆడపిల్లల్ని ఎలా ఏడిసిస్తాడు? అదీ చెబుడు. ప్రభుత్వోద్యోగం చేయాలని ఆశపడు

తున్నాడు. పరిస్థితులకు అనుగుణంగా మారటానికి ఆ హోరపుటలవాట్లు మార్పుకోడానికి చాలా సుముఖత వ్యక్తంచేసిన ఇతని వయస్సు యర్రపై సంవత్సరాలు. బి.కామ్. అయ్యాకా సి. ఏ. చేస్తానన్నాడు.

[5]

మాటిగా మాధవ్ అలాంటి ప్రశ్న వేసేటప్పటికీ ఉష తెల్లబోయింది... చాలాసేపు తబ్బిబ్బు పడింది... ఏదో చెప్పబోయింది... చివరకి ఏదీ చెప్పకుండా ఊరుకుంది...

"మొదట్లో అతణ్ణి పెళ్ళి చేసుకోవాలని బలంగా అనుకున్నారనుకోండి... మెడిసిన్ చదవడం మానేసి కూడా పెళ్ళి చేసుకోవడానికి సిద్ధపడ్డారు... ఆ అర్థం వచ్చేలాగ అతనికి చెప్పారుకూడా... కాని అతనేం వినిపించుకోలేదు... మరి, ఆ తర్వాత అలాగే ఉందా?... ఆ... ఇతణ్ణి చేసుకోనేదేమిటిపోనిదూ అంటూ, ఆ సాత కోరికని తగ్గించుకున్నారా?"

"ఇతనేమిటి? మనస్సులోవున్న భావాలు వదిలేస్తే ముట్టున్నాడు" అని భయపడింది ఉష...

"ప్రభాకరం అంటే మీరింకా ఇష్టపడుతూనే ఉన్నాడు. అవునా?"

అవునని ఉష అనలేదు.

"ఈ ప్రశ్న మరి పెర్సనల్ గా ఉండేమో... పోనీ మానెయ్యండి... ఇంకోటి అడుగుతాను."

ఉష కంగారుగా "అదికాదు... పెంచుకోన్న మమతని తెంచుకోవడం చాలాకష్టం..." అంది తల వంచుకొని...

"ఎక్కట్లే... అసలు ఉన్న చిక్కు అంతా అక్కడేవుంది మనస్సులో... మమతల్ని తెంచుకోలేం, ఉంచుకోలేం! అదే మనిషి బలమూ, బలహీనతా కూడా."

ఉష యేం మాట్లాడలేదు...

ఆమె మనస్సు అల్లకల్లోలంగా, చిందరవందరగా, అస్థిమితంగా ఉంది.

"ఇలాంటి విషయాల్లో చచ్చిన ఒక నిర్ణయానికి రావడం కష్టంలేండి" అన్నాడు మాధవ్ సానుభూతిగా.

"పైగా హృదయంనిండా చెదిరిపోని ఒక కృతజ్ఞత ఉంటుంది కదాండీ! అసలు నేను ఇవాళ ఒక మనిషిగా ఇలా తయారయ్యానంటే ప్రభాకరమే కదాండీ కారణం?" అంది ఉష కళ్ళలో నీళ్ళనిలిచి కంఠం దగ్గుత్తికడుతుతూ ఉంటే...

"నిజమే మరి... అయితే, మెట్రిక్యులేషన్ మొదలు ఇప్పటివరకూ అయిన మొత్తం ఖర్చు అంతా అతనే పట్టాడా?"

"లేదనుకోండి. పి. యు. సి, మెడిసిన్ లో మొదటి రెండు మూడేళ్ళా, అతను పంపించినదబ్బుతోనే చదువుకున్నాను. మెట్రిక్ మొదట్లో మా అన్నయ్య ఇచ్చాడు. తర్వాత పోస్ట్ గ్రాడ్యుయేషన్ వచ్చింది. మెడిసిన్ లో ఫోర్ ఇయర్ నుంచి ఫేమిలీ ప్లానింగ్ స్కాలర్ షిప్ వచ్చింది."

"అయితే అతను మీ గురించి ఖర్చు పెట్టింది మొత్తం ఏడేసిమిలియన్లుండరా?"

"ఉండొచ్చు పదివేలుదాకా... పదివేలుకాదు సాతికవేలిచ్చినా అతనిమీదం ఎలాగండి తీర్చుకోవడం?"

"అది నిజమే అనుకోండి... అదినరే - ఒక వేళ మీరే ఫైనలియర్ అయిపోయాక ఫేమిలీ ప్లానింగ్ డిపార్ట్ మెంటులో వర్క్ చెయ్యరనుకోండి. గవర్నమెంటు ఒప్పుకుంటుందా?"

"ఎందుకు వప్పుకుంటుంది? అయితే తననా చెయ్యాలి. లేకపోతే ఏదాదికి నాలుగు వేలు

ఆకాశం నీలంగా

సామాన్యుడి జీవితం -

మినుకు మినుకుమనే నక్షత్రాలు

తీరి తీరిని అవసరాలు

దట్టంగా ఆవరించినాయి

మబ్బుల సమస్యలు

ఎదిగిన కూతురి పెళ్ళి సమస్య

వీచింది రివ్యూ ఫెనుగాలిగా

వాన చిమకులు చిమకులుగా

బొటబొట కారే కన్నీటిలా

మళ్ళీ ఆకాశం నీలంగా

నక్షత్రాలు మినుకు మినుకు

మంటూనే ఉన్నాయి!!!

— రామసూరి

చొప్పున అయిదేళ్ళకి మొత్తం ఇంకె వేలయినా పెనాల్టీ కట్టాలి..."

"అయితే మీ రివ్వడుముప్పై వేల ఆ ప్లస్ లో మురిగి ఉన్నారన్నమాట!" అన్నాడు మాధవ్ నవ్వుతూ.

"ఆ... అన్నమాటే!" అంటూ ఉష కూడా నీరసంగా నవ్వింది -

మాధవ్ లేస్తూ "ఈ సమస్య గురించి మీరు ఏం వేదనపడకండి అదే పరిష్కారం అవుతుంది" అన్నాడు.

ఉష కూడా తేలిగ్గా నవ్వి "ఆ... వేదన ఏం ఉందిరెండి... నేనూ ఈ మధ్యన ఈ విషయాల్ని మనస్సుకి అంతగా పట్టించుకోవడం లేదు... మీరు ఎంతో శ్రద్ధగా కూచుని, సంగతి ఏమిటి? కాదూ కూడదు. చెప్పాలి. అని పట్టుబట్టడంవల్ల ఇదంతా చెప్పవలసి వచ్చింది... నా గొడవలతో పాపం మీ మనస్సుకి కూడా చీకాక కలిగించానేమో - లేని పోనీ" అంది.

"అదేమిటి?... అత్తీయలం అనుకున్నాక ఒకరి ఇబ్బందుల్ని మరొకరు తెలుసుకోకుండా ఎలాగ?... మరి... సాయంత్రం ప్రాగ్గాం ఏం చేశారు? బీచ్ కి వస్తారా?"

"రాధ వస్తోందా?"

"ఏమో!... ఆ మహాతల్లి ప్రాగ్గాం చివరి నిమిషండాకా తేలు... గాధ రాకపోతే మీరు రారేమిటి?"

ఉష చిరునవ్వు నవ్వి "వస్తానురెండి" అంది. మాధవ్ కారు వీధి మొగ తిరుగుతూన్నప్పుడు, అతను ప్యూష్ డ్రైవర్ పక్కనుంచి వెనక్కి తల తిప్పి చూసి నవ్వుతూ చెయ్యి ఊపాడు.

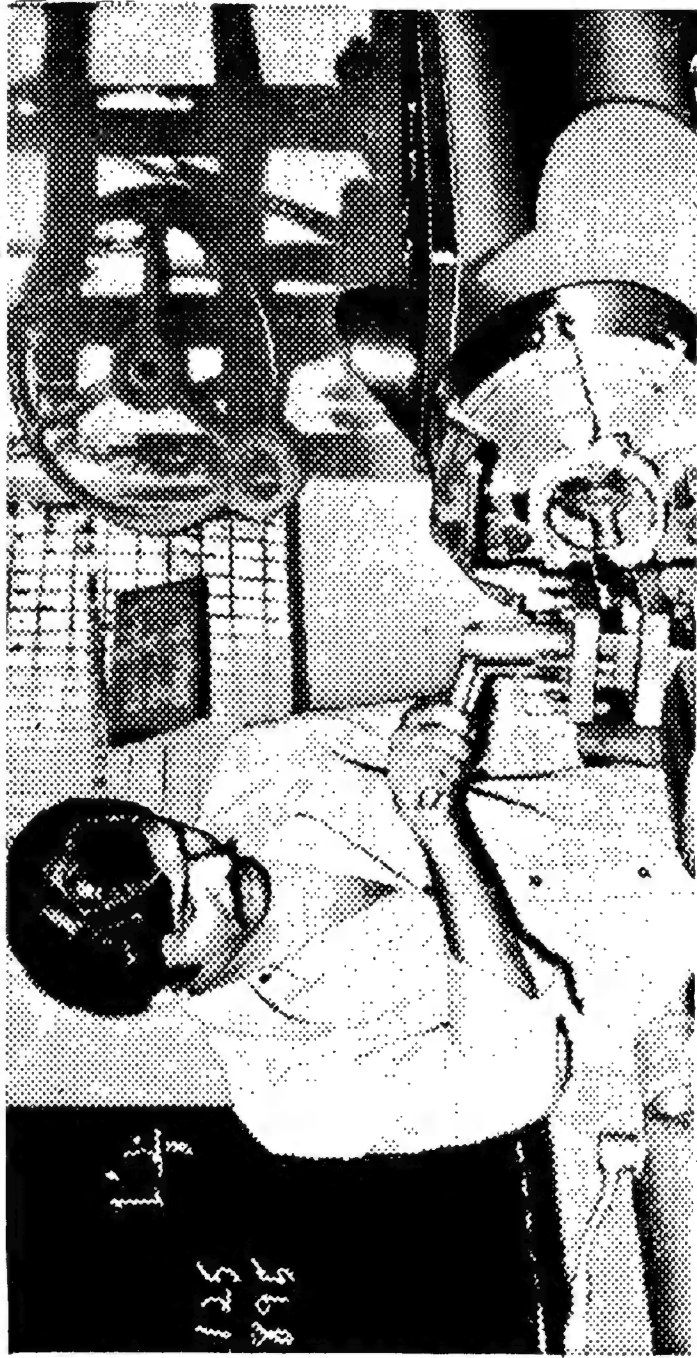
అప్పటిదాకా మెల్లదగ్గరే నుంచున్న ఉష సమాధానంగా తనూ చెయ్యి ఊపింది.

తర్వాత బరువుగా శ్వాసవదిలి "మాధవ్ ఎంత మంచివాడు!" అనుకొని లోపలికి వెళ్ళిందిఉష...

కారు హుషారుగా డ్రైవ్ చేసుకుంటూ వెళ్ళాస్తూ మాధవ్ "ఇలాంటి అపురూపమైన యువతి కోసం ముప్పై వేలేమిటి? అవసరం అయితే జీవితాన్నే ఇచ్చేయ్యచ్చు" అనుకొన్నాడు.

[ఇంకా వుంది]

కామలం పదిరోజుల్లో మరొక ఇన్న తరమా పరిరక్షణ స్థాపించుచున్నా

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ఆర్థిక సంస్థవారి “స్వల్పబుడాల పథకం” క్రింద—

రు. 5,000 నుంచి 10,000 వరకూ

మీకు బుడాల సహాయం లభిస్తుంది
ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని గ్రామీణప్రాంతాల్లో ఎక్కడైనా సరే కావల్సిన యంత్రసామాగ్రిక యెక్కి ఖర్చు 80 నుంచి 85 శాతము వరకూ - శేరిలింగంపల్లి హాయిదాలలో - తక్కువ వడ్డీమీద తీర్చే వద్దతుల్లో బుడాల పొందవచ్చు వడ్డీ సంవత్సరానికి కేవలం 9 శాతం మాత్రమే!
మీకి ఆర్థిక సహాయం-దరఖాస్తు పెట్టుకొన్న పదిరోజుల్లో లభిస్తుంది

దరఖాస్తు పెట్టుకోండి...చాలు!
మంజూరుచేయించటం, ఆ మొత్తమును ముట్టచెప్పటం, ఉత్పత్తిదారులను సరిచయం చేయటం - అన్ని విషయా

ల్లోనూ మా సహాయం మీకు లభిస్తుంది దరఖాస్తు నింపటంలో కూడా మా అధికారులని సంప్రదించవచ్చు. మీకు తోడ్పడటం కోసం - మా పద్ధతున్ని సులభతరం చేసేం. మీ జిల్లాలోని ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ఆర్థిక సంస్థ వారి డెవలప్ మెంటు అధికారినిగానీ మీకు దగ్గరోనున్న పరిశ్రమల విస్తరణాధికారినిగానీ కలుసుకోండి వారివద్ద మన్న పథకాల నమూనాలను మీరు ఉపయోగించుకోవచ్చు

రోటరీ నూ నెమిల్లులు, పిండిమరలు, లేట్ మిషన్ వర్క్ షాపులుగానీ, ఎంబ్రాయిడరీగానీ, పల్కనైటింగ్ షాపులుగానీ - ఏదైనా సరే

ఆలోచించుకోండి! కేవలం పదిరోజుల్లో మీకూ ఒక పరిశ్రమ ఏర్పడుతుంది.

మిగతా వివరాలకు ఈ క్రింది అడ్రసుకు వ్రాయండి, అభిను :

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ఆర్థిక సంస్థ

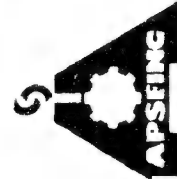
5-9-194, చిరాగ్ ఆలిలేన్, హోస్టల్ బాక్సు నెంబరు : 185 హైదరాబాద్ - 500 001

త్రాంచీలు : 80-15-87 దాదాగ రైన్స్, హోస్టల్ బాక్సు నెంబరు. 75, విశాఖపట్టణం

543, బాలాజీ కాలనీ, తిరువతి

8-1-48, అలంకార్ టాకీసు ఎదురుగా, కాకతీయకాలనీ, హనుమకొండ, వరంగల్ జిల్లా.

29-18-20, డోర్లకల్, మిషన్ రోడ్డు, మార్కెట్ వేట, విజయవాడ.

సినిమా

మొన్న వాసం; నిన్న రాజశ్రీ;
నేడు మహారథి

సంచలనాత్మక చిత్రాలను అందించిన ప్రతాప్ ఆర్ట్స్ ప్రొడక్షన్స్ కు కె. రామన్ అధినేత.

తొలుదొల్త విర్మించిన "తాత - మనవడు; సంసారం - పాగడం" చిత్రాలను నేటి అగ్రశ్రేణి దర్శకుడగు దాసరి రూపొందించారు.

తృతీయ చిత్రానికి రచయిత రాజశ్రీ దర్శకు డయ్యూరు చిత్రం పేరు "చదువు - సంస్కారం."

ఈమధ్య హైదరాబాద్ లో ఒక అమాత్యుని యింట, రామవగారిని కలిశాను. "తర్వాతి చిత్రం ఎప్పుడు ప్రారంభిస్తున్నారు. కథ లభించిందా" అని ప్రశ్నించాను.

పొమ్మిక కథలెన్నో విన్నట్టు, చివరికి పొరాజిక కథను ఎక్కుకొప్పట్టు చెప్పారు.

చిత్రం పేరు అడిగాను "వశిష్ట - విశ్వామిత్ర" అని చెప్పారు

ఈతూరి ఎవరికి దర్శకత్వం అప్పగించారు అని ప్రశ్నించాను "వశిష్ట - విశ్వామిత్ర" కథకుడు, మూలకర్త యైన త్రిపురనేని మహా రథికి అన్నారాయన.

వశిష్టునిగా గుమ్మడి, విశ్వామిత్రునిగా నత్తవారాయణ నటిస్తారు తదితర పాత్రలను అగ్ర నటీనటులు పోషించగలరని (అతిథి నటులుగా) రామన్ చెప్పారు

అత్యు దైర్యం పుష్ప రామవతు అదే శ్రీరామ రక్షగా వుంటూ, అతడి పథకాలకు ప్రజామోదాన్ని అర్జించిపెడుతూ వుంది.

కెక్కిన, శ్రమను నమ్మే రామవతు దైవాను గ్రహం, ప్రజా బలం "కోడు-సిదగా" వుంటాయి

"వైకుంఠ పాళి"లో ఒక దృశ్యం

శ్రీతయ్య అద్భుతం

అంజలీ పిక్చర్ కంపెనీస్ విర్మిస్తున్న "మహాకవి శ్రీతయ్య" వర్ణ చిత్రం రెండు పెడ్యూట్స్ జరిగింది కదా!

జరిగినంత వరకు, రషన్ చూశారు కొందరు. అందరి అభిప్రాయం ఒక్కటే. అదేమిటన.

"శ్రీతయ్య అద్భుతం."

కొత్త హీరో ఎలా వున్నారని ప్రశ్నించాను. "పిట పిట లాడుతూ వున్నారు. బలే పుషారుగా నటించారు శృంగార దృశ్యాలలో తన ప్రత్యేకతను ప్రదర్శించారు" అని రషన్ చూచిన మిమర్లుకులు వెల్లడించారు.

సంగీతం ఎలా వుంది అని అడిగాను.

"రాళ్ళు కరిగే విధంగా సంగీతం వుంది. చిత్రీకరించబడిన మూడు పాటలు, అనే సాటిగా వున్నాయి. అదివారాయణరావుగారి ప్రతిభ ప్రతి పాటలో కనిపించింది", అన్నారు.

జయసుధ ఛావారీ బలే ఖుషీగా వున్నదని, ప్రభ నటన కచ్చితంగా వుందని చెప్పారు.

"శ్రీతయ్య" చిత్రాన్ని అదుర్తి సింగర్ జాట్లీ చిత్రంగా రూపొందించగలరన్న అభిప్రాయాన్ని, రష్ మాసిన వ్యక్తులు వెల్లడించారు. "తారకరామకు పెద్ద హీరో" అవుతూంటుంది.

ఫిఫ్త్ తో కృష్ణ సరసం

పువ్వులంట్ పుష్పకు చాలా ఇష్టంకాబోలు. ఒకరోజు కృష్ణ వికసించిన పూలోకు వచ్చాడు. నిర్మలంగా నవ్వే ఆ పువ్వులను చూచి వర్ణించడం మొదలెట్టాడు.

"నవ్వులు రుక్మే పువ్వులూ

నీ నవ్వులు వాకు యివ్వమూ" అంటూ పరస్పరంవిస్తూంటుంది.

అతగాడి తన్మయత్వాన్ని చూచి జరివా నవ్వు

"మహాకవి శ్రీతయ్య"లో అక్కినేని, ప్రభ

కుంది. అతడి అందాన్ని తదేక చూడసాగింది.

ఆమెను అంతవరకు చూడని కృష్ణ, కోటలో చూచి దొరక్కుండా పారిపోయాడు. అతడు వెళ్ళిన బాటను అడేమిగా చూడసాగింది, జరివా.

చాల్సే... పొదాం, రా అంది స్నేహితురాలు సుశీల. "కట్" అన్నారు దర్శకుడు అదుర్తి.

ఈ గమ్మత్తయిన ఘట్టం రవి కళాపుంధిర్ వారి "గాజల కిష్టయ్య" వర్ణ చిత్రంలో కని పిస్తోంది.

అదుర్తి, మహాదేవన్, ఆలేయ కాంచి నేషన్ లో సవరణభరితంగా తయారైన "గాజల కిష్టయ్య" చిత్రాన్ని ప్రసాద్, భాస్కరరావు నిర్మించారు. శ్రీసీరింస్ విడుదల.

కోటన్ స్వీచ్ ఆన్ కృష్ణ క్లాప్

విశ్వాత విదూషక నటి రమాప్రభ, సమర్పించు కరుణ చిత్ర వారి "వంత యిల్లు - సంతగో" చిత్రం మూటింగు అగ్గు యిరవై తొమ్మిది పువరూప ప్రారంభమైంది.

"హి-మాన్" శోభన్ బాబు స్వీచ్ ఆన్ చెయ్య, హీరో కృష్ణ క్లాప్ కొట్టు, మొదటి పాటు హాస్య రాజ (రాజబాబు) మీద చిత్రీకరించ బడింది. ఈ చిత్రానికి పి. లక్ష్మీదీపక్ దర్శకుడు.

"వంత యిల్లు - సంతగో" చిత్రం తాలూకు నాలుగు పాటలను సంగీత దర్శకుడు శంకర్ వినిపించారు. "చీకట్లో గుసగుసలు; అల్లరి మల్లోడా" పాటలు శంకర్ సామర్థ్యాన్ని రుజువు

చేశాయి. మిగతా రెండు పాటలు కూడా బాగానే వున్నాయి.

హైదరాబాద్ నివాసి కమలాకరరావు నిర్మిస్తున్న "వంత యిల్లు - సంతగో" చిత్రంలో శరత్, ప్రభ, రాజబాబు, రమాప్రభ, సత్యవారా యణ, శుభ, నాగభూషణం, రాధాకుమారి, కాంతారావు ముఖ్య తారాగణం.

సాంకేతిక శాఖలను దేవరాజ్ (ధాయ), అప్పలా వార్య (సంభాషణం), తోట (కళ), వెంకన్నబాబు, యోగి (ప్రొడక్షన్) నిర్వహిస్తున్నారు. దర్శకుడు లక్ష్మీదీపక్ గారికి సహాయపడే వ్యక్తులు : గాదిరాజు కేశవరావు, కృష్ణవైతన్య. భాగ్యనగర నివాసి దయానంద్ సహనిర్మాత.

అగ్గు యిరవై తొమ్మిది నుంచి వరుసగా సెలరోజులు మూటింగు జరిపి, అక్టోబరు యిరవై నాటికి తన చిత్రాన్ని విడుదల చేయాలన్న పుద్దేశ్యా నికే పంపిణీదారులగు తారకరావు, శ్రీతారకరావు, నవభారత్ మద్దతు విచ్చారని, నిర్మాత కమలాకర్ చెప్పారు.

పుట్టినరోజున నలుగురికి సన్మానం

అక్టోబరు యిరవైన 'వపులరాజు' పుట్టిన రోజు. తన పుట్టినరోజును అందరి రోజుగా చేయడం రాజబాబుకు అలవాటు. అర్హత వున్న వ్యక్తులను సన్మానించడం తన పుట్టినరోజు కార్యక్రమంగా పెట్టుకున్న పెద్ద మనస్సు వున్న మనిషి రాజబాబు.

రాబోయే తన జన్మదినంనాడు, నలుగురిని సన్మానించడానికి నిర్ణయించినట్లు రాజబాబు చెప్పాడు. ఆ నలుగురు విశరస : ఇంటూరి, కడూరు నాగభూషణం, సి. హెచ్. నారాయణరావు, ఎన్. భావనారాయణ.

చంద్రమోహన్ హత్యచేశాడా ?

చంద్రమోహన్ ఒక కళాశాల విద్యార్థి. మంచిని పెంచి, చెడును క్రుంచించేయాలనే స్ఫూర్తిని బాల్యంనుంచి అలవాటు చేసుకున్నాడు చంద్రమోహన్. అందరూ మోహన్ లా బుద్ధిగా వుంటారా ! గడ్డుగాయి పనులు చేస్తుంటారు కొందరు విద్యార్థులు. కాలేజీలో చదువుకోవడమే ఒక స్వేచ్ఛగా భావిస్తారు కొందరు స్టూడెంట్స్. అమ్మాయిల వెంటబడి అల్లరి చేయడం ఏదో మన కార్యం సాధించిన వాళ్ళకుమల్లై మిడిసిపడతారు యింకొందరు. కానీ మోహన్ ప్లీటన్సింగ్ టికే విరుద్ధ మైనవారు.

అనవసరంగా, అన్యాయంగా ఎవరైనా తోక అడిస్తే, వార్షిక చెట్టు చూడంలే, ఏడిచిపెట్టాడు చంద్రమోహన్. ఓసారి తతోతనే శేతవయసుల చిన్నదాన్ని, రాంబాబు అనే హిస్సీ బలాత్కారం చేయబోగా, మోహన్ చేతిలో చావుదెబ్బలు తింటాడు రాంబాబు. చంద్రమోహన్ నిజాయితీ, నీతి తమ అవినీతి చర్యలకు అడ్డు వస్తుందని తలచిన కొందరు రాజకీయవేత్తలు అతన్ని అంతం చేయ నిశ్చయించి, పై అవకాశాన్ని వుపయోగించు కుని, అతనే రాంబాబును హత్యచేశాడనే అభూత కల్పనను సృష్టిస్తారు.

చంద్రమోహన్ విజంగానే పై హత్య చేశాడా? ముద్దాయి ఎవరనే విషయం బయటపడిందా? ఎలా బుజువైంది? మోహన్ తరిదండ్రు లెవరు? అతడు, మోహన్ కు గల సంబంధం ఎలాంటిది? ఈ విగూఢ రహస్యాలకు సమాధానమే కిరణ్ ప్రొడక్షన్స్ వారి పర్ల చిత్రం "బ్రతుకే ఒక పండుగ."

పి. వి. రమణయ్య సమర్పించే యీ చిత్రానికి వై. కిష్టనర్, పి. హనుమంతరావులు నిర్మాత లైతే, పి. చంద్రశేఖరరెడ్డి దర్శకుడు.

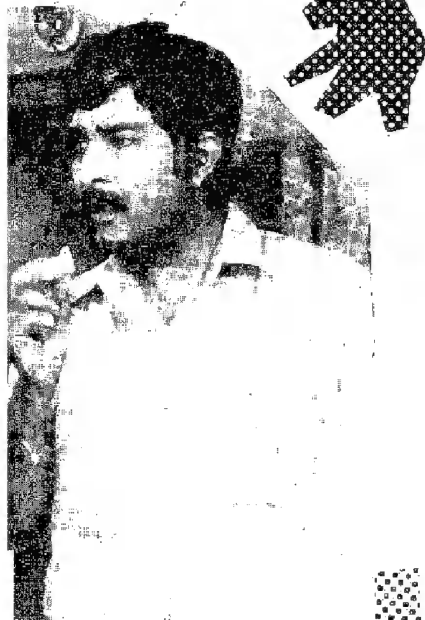
తీ లక్ష్మి ప్రొడక్షన్స్

ఈ ఏడు ఆరంభంలో ఆంధ్ర ప్రేక్షకులకు మంచి చిత్రాన్ని (దేవుడు చేసిన పెళ్లి) అందించిన అల్లుర్తి పూర్ణచంద్రాపురానికి శోభన్ బాబు నవంబరు నుంచి కాలేషిల్లు యివ్వడం జరిగింది.

శోభన్ బాబు యింతవరకు వెయ్యిని గమ్మత్త యిన వేషాన్ని, దర్శకుడు తాతినేని రామారావు సృష్టించారు. "మొదటి సగంలో వివేకభరిత మైన పాత్ర, రెండవ సగంలో విచిత్రమైన మలుపులతో తిరిగి పాత్ర"ను శోభన్ సాధిస్తున్నారు.

"హి-మాన్"కు ప్రేయసిగా జయసుధ, చెల్లెలుగా జయప్రద నటిస్తున్నారు. సహాయ పాత్రలను సత్యవారాయణ, రాజబాబు, మురళి మోహన్ సాధిస్తున్నారు.

ఈ చిత్రానికి సత్యానంద్ మాటలను, కన్నప్ప ఛాయను, బాలు కూర్చును, జి. వి. సుబ్బారావు కళను నిర్వహిస్తున్నారు.

"దేవుడే దిగివస్తే"లో ఒక దృశ్యం

సి ని యా

“ఎదురులేని మనస్”లో రామారావు, వాణిశీ

సత్యనారాయణ పందెం !

“బుల్ బుల్ భార్య” చిత్రాన్ని నిర్మించిన అల్లు అరవింద, దానిని సత్యనారాయణమూర్తి గార్లు “దేవుడే దిగవస్తా” అనేది అస్త్రీక, నాస్త్రీక వాదానికి సంబంధించిన చిత్రాన్ని రూపొందించారు.

“ఉబ్బుంటే ఏదైనా చెయ్యొచ్చు అని సత్యనారాయణ పందెం కడితే, సరే మువ్వడిగిన ఉబ్బు యిస్తాను, దాంతో సుప్రేమీ చెయ్యలేవు అని రామకృష్ణ సవాల్ చేస్తాడు.

సత్యనారాయణుని మానవుడి వేషం. రామ కృష్ణుని కృష్ణుడి వేషం. మానవుడికి, దేవుడికి వరుసు జరిగిన సంఘర్షణ సారమే “దేవుడే దిగవస్తా” చిత్రం.

చిత్రంలో నటీనటులందరినీ సత్యనారాయణ తన నటనతో ఓడించగలిగాడేగాని, పందెంలో కృష్ణుడితో ఓడిపోయాడు.

పేదవాడి నుంచి ధనవంతుడి వరకు, ఒక్కొక్క స్థితిలోని మానవ ఆశ ఆవేదనాంధోరనలను సత్యనారాయణ అద్భుతంగా చూపెట్టాడు.

కృష్ణుడుగా రామకృష్ణ ఆ ప్రాత కోరిక చిలిపితనాన్ని, కొంటెతనాన్ని చక్కగా ప్రదర్శించాడు.

సహాయ పాత్రలను పోషించిన దేవిక, అల్లు రామలింగయ్య, జయప్రద వంద్రమోహన్ కరి ఖ్తుగా నటించారు.

“దేవుడే దిగవస్తా” చిత్రం దాసరికి మరో విజయాన్ని తెచ్చిపెడుతుంది. ఆయన రాసిన సంభాషణలు ప్రేక్షకులను అకట్టుకుంటాయి.

గీతా ఆర్ట్స్ కు మొదటి చిత్రం అర్జించిన విజృంభణ రెండవ చిత్రం అధిగమించగలదు. సవయ్య సంస్థ ద్వారా విడుదలయ్యే మరొక హిట్ చిత్రం యిదే కావచ్చు.

సినిమా

తాతినేని / పకాళరావు

చిత్రంలో శోభన్

అనిల్ (సాక్షి) నిర్మించబోయే వర్ణ చిత్రంలో శోభన్ బాబు హీరోగా నటిస్తున్న వార్తను, ‘హీ-మాన్’ చెప్పారు.

“మైనరు బాబు” గా శోభన్ నటించిన విషయం పాఠకులకు తెలియనిదికాదు. ప్రకాశరావు గారి “సంసారం” చిత్రం మూడు కేంద్రాలలో శతదినోత్సవం చేసుకున్న విషయం పాఠకులకు తెలుసు.

శోభన్ బాబు హీరోగా నటించే చిత్రం యొక్క మూటింగు డిశంబరు నుంచి ప్రారంభం అవుతుంది. ఈ చిత్రానికి కథ, సినిమా అనుకరణ, దర్శకత్వంను తాతినేని ప్రకాశరావుగారు నిర్వహిస్తారు. మాటలను భువిడిపాటికి, వాయాగ్రహణాన్ని వెంకట రత్నంకు అప్పగించారు.

తెలుగుదేశం గర్వించదగ్గ పుత్రుడు సబ్ హీరోయిన్ గా నటించగలడని తెలుస్తూంది.

శోభన్ బాబు నటించే చిత్రాన్ని తారకరావు నిడుదల చెయ్యడం యిదే ప్రథమం.

ఏజెంట్ లిక్విడ్ అర్థ పిచ్చర్స్ !

“వై డి బాబాయ్” పేరు టి. కృష్ణ దర్శకత్వంలో విజయలక్ష్మి ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ నిర్మిస్తున్న వర్ణ చిత్రం మూటింగు అక్టోబరు నుంచి ఆరంభం అవుతుంది. ఈ చిత్రానికి టి. త్రివిక్రమరాజు నిర్మాత.

అందాల నటుడు శోభన్ బాబు కొత్తతరం పాత్రను పోషిస్తున్న యీ చిత్రానికి సత్యనంద్ జి. కె. రామ, మహదేవ్, కుదరసర్ల ముఖ సాంకేతిక సాధనాలు.

మంజుల - జయసుధ

ప్రధాన జంటగా శోభన్ పరసన నటిస్తున్నారు. సహాయ పాత్రలను అంజలిదేవి, రాజబాబు పోషిస్తున్నారు.

“మానవుడు - దానవుడు, ఇయిడిబాబాయ్, తాపిల్దారుగారి అమ్మాయి” చిత్రాలలో శోభన్ ఎంత పేరు సాధించగలిగారో, అంతే అవకాశం విజయలక్ష్మి ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ వారి కథానాయకుడికి వున్నది.

— శ్రీనివాస్

“పాసిజంపై విజయం” 30వ వార్షికోత్సవం సందర్భంగా విజయవాడలో ‘మేనక’ థియేటర్ లో సెప్టెంబర్ 1 నుంచి ఆరు రోజులు ఆరు సావియట్ యుద్ధ చిత్రాలు ప్రదర్శింపబడ్డాయి. వాటిల్లో మొదటి చిత్రమైన “అట్ దాస్ యిట్ యిట్ క్వయిట్ హియర్” అనే చిత్రంలోని దృశ్యం యిది.

దేవాలయాల నెలగాయి. నెలగిన దేవాలయాల
కాత్ర అందాన్ని సంతరించుకుంది
ఓవర్ బిడ్డి. బిడ్డికి ఎడమ వైపుగా
నున్న బట్టలపైపుట్ జనంక్రిక్కిరిసి పున్నారు. కుడి
వైపుగానున్న సైట్ హోటల్లోని రికార్డు స్టేషన్
లోనించి ఎల్లరీశ్వరి గొంతు ఎంతో దూరానికి విని
పిస్తోంది.

విరామం లేకుండా రణగోణ ధ్వనులు చేసు
కుంటూ హడావిడిగా తిరుగుతున్నాయి వాహనాలు.

యవకులూ, యవతులూ, స్నేహితులూ, సన్ని
హితులూ, ప్రేమికులూ కబుర్లు చెప్పుకుంటూ
పేక్ మెంటుమీద వెళ్తుందిగా నడుస్తున్నారు. ఎదు
రుగా వస్తున్నవారిని తప్పుకుంటూ తలవంచుకొని
నడచి వెడుతోంది సీత. హోటలుముందుకురాగానే
సీతను ఎవరో పిల్చారు.

“సీతా”

“ఎవరు తనని పిలిచింది?” అనుకుంటూ
వెనక్కి తిరిగి చూసింది సీత. తనవెనుకగా పదిగజాల
దూరంనించి నడచివస్తున్న ఆతను కనిపించాడు.

పలకరింపుగా పెదవులమీద చిరునవ్వు. కాంతి
నిండిన కనులు. సైడెలాక్స్. పైకిదువ్వివ కాపు.
సగంవరకు మదచిన గ్రేకలరు ఫుల్ షర్టు. రేతనీలి
రంగుసాంటు. చేతిలో సూట్ కేసు. హుందాగా
వున్నాడు.

రెండునిముషాలు అతన్ని పరీక్షగా చూసిన
తర్వాత గుర్తుపట్టగలిగింది సీత. ఆమె ముఖంలో
సంతోషరేఖలు కదిలాయి. పెదవులు విచ్చుకున్నాయి.

“జోసెఫ్” అన్నది సీత.

“థాంక్స్...గుర్తుపట్టావు. నువ్వెవరో నాకు
తెలీదు అంటావేమో అనుకున్నాను” నవ్వుతూ అన్నా
డతను. నవ్విస్తున్నాడు అతనిపెదవులు సాగి ఎంతో
అందంగా వున్నాయి.

సీతకూడా చిన్నగా నవ్వింది.

ఇద్దరూ ముందుకు కదిలారు.

“ఎప్పుడువచ్చావు ఈవూరు?” అడిగింది
సీత.

“ఇప్పుడే స్టేషనునించి వస్తున్నాను. అనుకో
కుండా నువ్వు కనిపించావు. మొదట్లో నిమ్మగుర్తు
పట్టలేదు. తర్వాత నీ నడకచూసి నిమ్మ పోల్చు
కున్నాను. నువ్వు ఈ ఫూజో వుంటున్నావని మన
క్లాసుమేటు ప్రదీప్ చెప్పాడు. కాని నువ్వు ఎక్కడ
వుంటున్నావో తెలీదు. ఎలాగైనా మీ ఇల్లు తెలుసు
కుని నిన్ను కలుసుకోవాలనుకున్నాను.”

“థాంక్స్. ఇంకా నన్ను మరచిపోనందుకు”

ఒకసారి సీత ముఖంలోకి అదోలా చూశాడు
జోసెఫ్.

ఇద్దరూ బిడ్డి దిగారు.

సెంటర్ బాగా రద్దీగా వుంది. మనుషులు
అక్కడా అక్కడా నిల్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటు
న్నారు. ఆరోజు ఏదైనా పరీక్ష ఫలితాలు తెలుస్తా
యనేమో విద్యార్థులు కిల్లికొట్టడగ్గర పేపరుకోసం
ఎదురుచూస్తూ గుమికూడి నిల్చున్నారు. ఇద్దరూ
హోటల్ ఉదయశంకర్ దగ్గరకు వచ్చారు.

అక్కడికి రాగానే “నువ్వెక్కడ వుంటున్నావో
అడ్రస్ చెప్పు సీతా. రేపు మార్నింగ్ నిమ్మ కలుసు
కుంటాను” అన్నాడు జోసెఫ్.

“అదేమిటి జోసెఫ్...ఇప్పు డెక్కడికి వెడ
తావు?” అడిగింది సీత.

“హోటల్లో మీల్స్ చేసి తర్వాత ఒక వ్యక్తిని
కలుసుకోవాలి చాలాముఖ్యం ఆఫీసుపనిమీదవచ్చాను”
చెప్పాడు జోసెఫ్.

“నువ్వు హోటల్లో మీల్స్ చేయటానికీ
వీల్లేదు. ఈ రాత్రికి నాచేతివంట తినితీరాలి.” తప్ప
దన్నట్లుగా అన్నది సీత.

సీతమాటలు వినిగానే జోసెఫ్ కు అమితమైన
ఆశ్చర్యం కలిగింది. సీతేనా ఈ మాటలంటున్నది?!

సీతమాటలు జోసెఫ్ కు క్రొత్తగా తోచాయి.
“రేపు మార్నింగ్ తప్పుకుండా మీ యింటికి
వస్తాను సీతా. ఈరాత్రికి ఆ వ్యక్తిని కలుసుకోవాలి.
ఈ ఒక్కరాత్రికి...స్వీట్...”

“వీల్లేదు జోసెఫ్...ఏమైనా ఇప్పుడు నువ్వు
నావెంట రావాలిందే”

కాదనలేకపోయాడు జోసెఫ్. “స రే వ ద”
అన్నాడు ముందుకు కదులుతూ...

అరండల్ పేటవైపు తిరిగారు.

జోసెఫ్ ను అనుకుని నడుస్తోంది సీత. ఆమె బుజాలు అతనికి రాసుకుంటున్నాయి.

సీత యాంత్రికంగా నడుస్తోంది. మనసు జోసెఫ్ లో వచ్చిన మార్పుగురించి ఆలోచిస్తోంది. 'జోసెఫ్ లో ఎంతమార్పు వచ్చింది! ఇదివరకు చామన చాయలో వుండేవాడు. ఇప్పుడు ఎరుపుకు తిరిగాడు. కొంచెం సన్నగా, బలహీనంగా కనిపించే జోసెఫ్ ఇప్పుడు బలిష్ఠంగా తయారయ్యాడు. మనషిలో ఆకర్షణ కూడా పెరిగింది.'

జోసెఫ్ కూడా సీత పక్కగా నడుస్తున్నాడు కాని అతనూ సీతలో వచ్చిన మార్పుగురించే ఆలోచిస్తున్నాడు. 'తనతో కలసి వరువుకున్న రోజుల్లో సీతకి ఇప్పటి సీతకి ఎంత భేదం? సీత ఎంతగా మారిపోయింది! ఆ రోజుల్లో సీత పెదవులమీద ఎప్పుడూ చెరగని చిరునవ్వు నాట్యం చేస్తుండేది. ఇప్పుడూ వపుతున్నదే కాని ఆ నవ్వులో జీవంలేదు. నక్షత్రాలా మెరిసే ఆకళ్లలో తేజం ఇప్పుడు ఏమి ఉంది? పాలు కారుతున్నట్లుండే చెక్కిళ్లు అలా పాలిపోయాయేం? ఆ కనులక్రిందనల్లని చారలు జీవితంతో ఎంతోదూరం ప్రయాణించి అంసపాయి నట్టుగా వున్నాయి. రెండుజడలు వేసుకొని చలాకీగా, సరిదాగా తిరుగుతూ నవ్వుతూ, నవ్వుస్తూ అందరి పొద్దయాలను ఆకట్టుకున్న సీతనేవా ఇప్పుడు తను చూస్తున్నది? ఆ సీత పక్కనేవా తను ఇప్పుడు నడుస్తున్నది?'

"సీతో చాలా మార్పువచ్చింది జోసెఫ్" అతని ముఖంలోకి చూస్తూ అన్నది సీత.

"సీతో మాత్రం రాలేదా ... చిక్కి నగ మయ్యావు"

"నిజంగా జోసెఫ్..." ఆశ్చర్యంగా అడిగింది సీత.

"అవును. నీకు తెలియటంలేదేమో! బాగా నల్లబడ్డావు కూడా"

"నువ్వు ఎర్రబడ్డావుగా...అందుకే నేను నల్లబడ్డాను" నవ్వింది సీత.

అతనూ ఆమె నవ్వుతో శ్రుతికలిపాడు.

ఇద్దరూ ఓనందు మలుపు తిరిగారు. ఆమలు పులో పెద్దమేడ. మేడపక్కనే చిన్నపెంకుట్లల్లు. ఆ ఇంటిముందాగింది సీత.

"ఇదే మా ఇల్లు" గేటునెట్టుకొని రోపలకు అడుగుపెట్టింది. అతనూ ఆమెను అనుసరించాడు. తాళం తీసింది సీత.

ఇద్దరూ రోపలకు నడిచారు.

చీకట్లో తడుముతూ గోడనున్న స్పెష్ నాకిక్కింది సీత. రైటు వెలిగింది. కాంతితో గదంతా నిండిపోయింది.

రెండు చిన్న చిన్న గదులు. ముందు గదిలో రెండు గాడ్లెక్ కుర్చీలు. ఒకమూలగా కుట్టుమిషను. మరోపక్క రెండు ట్రంకుపెట్టెలు. గోడకు ఒకటి, రెండు పాతఫోటోలు ... ఎప్పటివో రంగువెలిసిన క్యారెండర్లు దుమ్ముకిట్టుకొని గోడను వ్రేల్చాడు తున్నాయి.

"మీ అమ్మగారు రేరా?" ఇంటిని పరిశీలనగా చూస్తూ అడిగాడు జోసెఫ్.

60 ఆంధ్రసాహిత్యచరిత్ర 26-9-75

సీత

"అన్నట్లు నీకు తెలిదు కదూ. అమ్మపోయి రెండేళ్లు కావస్తోంది" ఆ మాటలు చెబుతున్నప్పుడు సీత ముఖంలో విచారం వ్యక్తమయింది. తల్లిగుర్తుకు రాగానే సీతకళ్లు ఆశ్రుపూరితాలై నాయి.

"అయ్యో. అలాగా...నాకుతెలిదు" జోసెఫ్ గొంతులో బాధ ధ్వనించింది.

తర్వాత ఇద్దరిమధ్య కొన్నినిమిషాలపాటు నిశబ్దం తాండవించింది.

"అయితే నువ్వు..." అతను పూర్తిగా అడగక ముందే అన్నది సీత "ఇప్పుడు ఒంటరివాని"

సీతను చూస్తుంటే అతనికి జాలికిగింది. సీత ఒంటరిగా వుంటేంది? అన్యాయులద్దరూ ఏమయ్యారు? సీతను ఒంటరిరావైతా చేశారు? పాపం! ఒంటరిగా ఎలా బతకగలుగుతుందో?

అతని ఆలోచనలను చదివినట్లు "వా ఒంటరి బ్రతుకుగురించి ఆలోచిస్తున్నావా జోసెఫ్? ముందు కాళ్ళకడుక్కో... తర్వాత ఆలోచిద్దావుగాని" నవ్వుతూ చెబుతో నీళ్లు అందించింది సీత.

బూట్లు వేసి కాళ్ళ కడుక్కుని రోపలకు వచ్చాడు జోసెఫ్. అతను రోపలకు వచ్చేసరికి టవలు పట్టుకు నిల్చింది సీత. టవలు అందుకుంటూ ఆమె ముఖంలోకి చూశాడు. ఆమె ముఖంలో ఏదో తృప్తి కనిపించింది. ఆమెకును మెరుస్తున్నాయి.

"ఈ కుర్చీలో కూర్చుని కబుర్లు చెబుతూ వుండు. ఆరగంటలో వంటపూర్తిచేస్తాను" వంట గదిలోకి వెడుతూ అన్నది సీత.

సీత ప్రవర్తన జోసెఫ్ కు వింతగా తోచింది. ఎంతో ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. అసలు సీతలో ఇంత మార్పు ఎలావచ్చింది? ఎలాంటి సీత ఎలా మారి పోయింది? సీతలో ఇలాంటి మార్పువస్తుందని తనెప్పుడూ భావించలేదు. ఆ రోజుల్లో సీత తనతో బియ్యచదివేరోజుల్లో -

ఆ రోజులు జోసెఫ్ కు గుర్తురాసాగాయి.

తనక్కాసుమేలు రమణమూర్తి ద్వారా తనకు బియ్య పెంకెయిర్ లో పరిచయమయింది సీత. రమణమూర్తి సీతకు దూరపుబంధువు. రమణ మూర్తి తను ఎంతో ఆత్మీయులుగా మెలగేవాళ్ళు. తరచు రమణమూర్తి ఇంటికి వచ్చే సీతతో తన పరిచయం పెరిగింది. తనకు తెలియకుండానే సీతను ప్రేమించటం మొదలుపెట్టాడు. సీతకూడా తనతో ఎంతో ప్రేమగా మాట్లాడేది సీత మాటల్లో తనని ఆధిమానిస్తున్నదనే భావం తనకు గోచరించేది. అందుకే ఒకరోజు -

ఆరోజు ఆదివారం. తను సాయంత్రం అయిదు గంటలకు రమణమూర్తి ఇంటికి వెళ్ళాడు. అతను ఇంటిలోలేడు. ఎక్కడికీ వెళ్ళాడు. తను వెళ్ళబోతుండగా సీత వచ్చింది. రమణమూర్తి లేచింది తను చెప్పగానే "బోర్ కొడుకావోంది ... మూర్తి వున్నాడేమో కారవ్వు ఆడదామని వచ్చాను" అన్నది సీత. "నేనూ అందుకే వచ్చాను. ఎలాగూ ఇద్దరికీ బోర్ కొడుకావోందికదా... పాద్యుకు వెడదా" రమ్మన్నాడు.

రెండు జూలాలోంచి తనవెంట బయల్దేరింది సీత.

ఆ చల్లని సాయంత్రం -

పైదరాబాదు రోడ్లమీద పక్కపక్కనే నడుచుకుంటూ పార్కుకు వెళ్ళారు. సీత రెండో పచ్చగడ్డిమీద పక్కపక్కనే కూర్చున్నారద్దరూ సీత చేతిని తన చేతిలోకి తీసికొన్నాడు. ఆమె చేతివ్రేళ్ళను మృదువుగా రాస్తూ తనకోరికను బయలుపెట్టాడు. "నన్ను పెళ్ళిచేసుకోవూ ... సీతా" అనడిగాడు. అప్పుడు సీత ఏమన్నది? "చూడు జోసెఫ్ ... మనిద్దరి జీవితాలు సమాంతరరేఖలవంటివి. ఎక్కడా కలుసుకోవు. మీరు క్రిస్టియనులు. నేను మీకులం కాదు. మీమతం వేరు. భూమతంవేరు. మీకులం మాకులం ఒకటికాను. నేను వెజిటేరియన్ ని. నువ్వు నాన్ వెజిటేరియన్ ని. ఇంకా ఎన్నో విషయాలలో మనిద్దరికీ పాత్ర కుదరదు. షమించు జోసెఫ్ ... ఈ జన్మలో నునపెళ్ళి జరిగదు." అన్నది సీత. అంతే. ఆ తర్వాత సీతదగ్గర మళ్ళీ ఎప్పుడూ పెళ్ళి విషయం తీసుకురాలేదు. ఆరోజు అలా మాట్లాడిన సీత ఈరోజు తను క్రిస్టియన్ అనేభావం మరిచి పోయినట్లు ఎలా ప్రవర్తించగలుగుతోంది!

జోసెఫ్ కు అంతా విడ్డూరింగావుంది.

"ఏమిటి జోసెఫ్ ఆలోచిస్తున్నావు?" అడిగింది సీత. "ఏంలేదు. మనిద్దరం కలసి చదివిన రోజుల్ని గుర్తు తెచ్చుకుంటున్నాను"

"ఆరోజులే మంచివికదా? ఎంతో సరదాగా.. సంతోషంగా ఎలాంటిదిగూ లేకుండా గడిచేయి... అవును జోసెఫ్... ఇన్నిరోజులూ ఎక్కడ వున్నావ్?" అడిగింది సీత స్వేచ్ఛ మంట తగ్గిస్తూ...

"కంపెనీవాళ్ళ ట్రెయినింగ్ కి ఇంటిపంపారు. ఈ మధ్యనే అక్కడించి తిరిగి వచ్చాను"

"అయితే . ." ఏదో మాట్లాడబోయింది సీత.

సీత మాటలు పూర్తికాకముందే "బాగానే వుద్దిలోకి వచ్చానంటావ్. అంతేనా?" అన్నాడు జోసెఫ్..

"ఉహ...నా ఉద్దేశ్యం అదికాదు జోసెఫ్..."

"నాకు తెలుసు సీతా ... డిగ్రీ పూర్తవగానే చదువు మానేస్తానని చెప్పాను కదూ ... సరే నా విషయం తర్వాత మాట్లాడుకుందాం ... ముందు నీ సంగతి చెప్పు. నువ్వేం చేస్తున్నావు?" అడిగాడు జోసెఫ్...

"ఆ కుట్టుమిషన్ చూడు" మిషన్ వైపు వ్రేలును చూపిస్తూ అన్నది సీత. మళ్ళీ అన్నది "అదే నా జీవనాధారం"

"అదేమిటి సీతా... డిగ్రీవుందిగా... ఎక్కడైనా ఉద్యోగం చెయ్యలేకపోయావా?"

"చాలా ఉద్యోగాలు చేశాను"

"చేశాను అంటున్నావేమిటి? నీ మాటలు నా కర్ణం కావటంలేదు"

"అవును. ఇంతకు ముందు చేశాను. ఇప్పుడు మానేశాను" చెప్పింది సీత...

"ఎందుకు?"

"ఎందుకేమిటి జోసెఫ్.. ఉద్యోగం చేసే ఆడదాన్ని ఈ మనుషులు ఎలా చూస్తారో నీకు తెలిదా?... అందుకేనూ తోడులేని ఆడదని (47వ పేజీ చూడండి)

అధికౌత్తుత్తియే
ప్రగతికమూలం

అతని మాటలకు కాస్తేపు మానం వహించి.

“నేనుంటి మీకు పనికిరానిదాననయ్యాను” అంది.

“అందుక్కాదు వర్తనీ. అన్నట్లు నువ్వు ఉద్యోగంలో చేరావటంగా. మరి యీ రోజు ఆఫీసు లేదా?”

“వెళ్లాల్సి. మరి నేను వెళ్లిరానా” అంది లేస్తూ అప్పటికే టైం అయిందని స్వీస్ రెండుసార్లు హెచ్చరించి వెళ్లింది.

“అన్నట్లు సాయంత్రం అన్నయ్య వస్తానని చెప్పమన్నాడు” అంది.

“యేమిటో వర్తనీ మీ కందరకీ శ్రమ కల్పించాను” అన్నాడతను.

తను తెచ్చిన వెళ్లు షెల్లో పెట్టి బయల్ పడింది వర్తనీ:

హాస్పిటల్ గేటు దాటినగల్గా ఎవరో సిలుస్తున్నట్లు వెనుదిరిగి చూసింది. కొంచెం దూరంలో పరిచయమున్న వ్యక్తి!

“రాణీ! నువ్వా! యేమిటి యిక్కా ఉన్నావ్?”

“ఇక్కడకెందుకొస్తావెప్పు? తాతయ్యకు సీరియస్ గా వుంటే ఆడ్మిట్ చేశాను- యేమిటో మన ఆత్మతే మరదిగాని రోగి హరి మనేవరకూ అంతా బాగానే వుండంటారు డాక్టర్లు-”

“ఇంతకూ ఏమైందాయనకు?”

“మామూలే పైగా పెద్ద వయసు!”

ఇద్దరూ బస్టాపు వెళ్లు నడిచారు.

“యేమిటో వర్తనీ. మనసంతా భయంతో కొడిపుంది! డైర్యం చెప్పే మనిషిలేడు. ఉన్న యీ ఒక్క పెద్దదిక్కా భగవంతుడు లేకుండా చేస్తే పంటరిగా నే నెలా బచకాలో తల్చుకుంటేనే భయమేస్తోంది.”

రాణి కళ్ళలో నీరు తిరగడం గమనించింది వర్తనీ.

“అలాగెందుకనుకున్నావ్. నీకుమేమంతా. లేమా?” అన్నదేగాని తనిమధ్య వాళ్ళింటికి వెళ్ళనందుకు ఎంతో నొచ్చుకుంది వర్తనీ.

20

ఆ రోజంతా ఆఫీసులో అవ్యమనస్కం గానే గడిపింది వర్తనీ పేరుకే ఆఫీసుగాని ఆ అమ్మాయికి ఆట్టే పని వుండదు. ఎప్పుడో రేపులోకి పిచ్చు వచ్చినప్పుడు పని ఎక్కువగా వుంటుంది. మ గ వాళ్ళ కైతే ఆ రోజుల్లో రాత్రింబవళ్ళు కూడ పని

ప్రీతియక్

జాగ్రత్తమీద

ఆడూ

వెంటటన్లకొనుమూర్తి

(గత సంచిక తరువాయి)

చెయ్యాల్సి వస్తుంది. ఆ అవసరం గూడ వుండదు వర్తనీకి.

సాయంత్రం యింటికి వచ్చేసరికి అరుగు మీద కూర్చున్న వ్యక్తిని చూసి చటుక్కున గుర్తు తెచ్చుకుంది. అతను బాబూరావు!

“యేం బాబూరావ్! బాగున్నావా” అంది పలకరింపుగా నవ్వి.

“బాగున్నానమ్మా” అన్నాడతడు లేస్తూ.

“లోపలకువచ్చి కూర్చో-ఎంతసేపైంది వచ్చి?”

“అరగంటెందక్కా” జవాబిచ్చాడు క్రిష్ణుడు.

“తాతయ్య, అమ్మమ్మ బాగున్నారా?”

“యేంబాగో-అలాగేవున్నారమ్మా” అతని మాటలకు ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

జరిగినకథ: 9 చదువుకుని

ఉద్యోగంచేసి కుటుంబాన్ని అదుకోవాలనే వుద్దేశంతో విశాఖపట్నం వచ్చిన వర్తనీకి, రాజశేఖరం మామయ్య ప్రోత్సాహం లభిస్తుంది. వర్తనీ అన్న ప్రసాద్ చిరుద్యోగి. స్నేహితుడు రజనీకాంత్ ని వర్తనీకి పరిచయం చేస్తాడు ప్రసాద్. వర్తనీ మెట్రిక్ పాసవుతుంది. వర్తనీ తల్లి మాణిక్యమ్మగారు మరణిస్తారు. వర్తనీ రజనీకాంత్ లు వివాహం చేసుకోవాలనుకుంటారు. సుందరిచే మోస గించబడ్డ ఆనందరావుకి అతనంటే ఇష్టపడే రాణిగురించి చెప్తుంది వర్తనీ. ప్రయివేట్ గా చదివి ఇంటర్ పాసయిన వర్తనీ వుద్యోగంలో చేరుతుంది. స్కూటర్ ప్రమాదంలో గాయపడ్డాడు రజనీకాంత్.

“ఇద్దరి కిద్దరూ పెద్దవారైపోయారు గదమ్మా-లేస్తే కూచోలేరు - కూచుంటే లేవలేరు. మనిషి సాయం కావల్సిన రోజులు” చెప్పకు పోతున్నాడు బాబూరావు.

“సాయం ఎలావస్తుందిచెప్ప బాబూరావు. కొడుకులు రమ్మనే అంటారు. నా యిల్లా నా భూమి అని పట్టుకు కూర్చుంటే ఎవరేం చేయగలరు చెప్ప?”

“నిజమేనమ్మా - కానీ ఎవరిదగ్గరున్నా వాళ్ళకి కష్టమే. అందుకే రాజేశ్వరమ్మ గారికి పుత్రరం రాశారు రమ్మని. ఆ అమ్మ గారే వున్నారపుడు.”

“యేమిటి పిన్ని వచ్చిందా? ఆమె వచ్చిందీ అంటే యేదో వుండే వుంటుంది” నోరు జారేసినా చటుక్కున మూడో మనిషి ముందలా అన్నందుకు బాధపడింది.

“యేదో యేంటమ్మా - ఆళ్ళ పెద్ద మ్మాయికి పెళ్లి కుదిరిందిటగా” అని. వర్తనీ దగ్గరనుండి యే జవాబూ లేకపోయేసరికి “మామయ్యగార్ని ధాన్యం గింజలివ్వడానికి వచ్చానమ్మా. ఎటూ వచ్చానుగదా పిల్లల్ని గూడ చూసిపోదామనివచ్చాను. వస్తానమ్మా” అంటూ లేచాడు బాబూరావు.

ఇంతవరకూ తాతయ్యే బాబూరావును పంపించాడనుకుంది. కానీ నిజం తెలిశాక వర్తనీ మనసెందుకో చిన్నబోయింది. అందుకే కొన్ని కొన్ని విషయాల్లో బంధువుల కంటే పైవాళ్ళే నయమనిపించేది!

‘ప్రసాదుబాబుని చూడ మయిందేగాదు’ అనుకుంటూ బయల్ పడి గుమ్మండాటి, తాతయ్యగారికేం చెప్పరుంటారమ్మా అడిగిడు.

“యేం వున్నాయి కొత్తవి...” అని ముక్తసరిగా పూరుకుంది వర్తనీ. చూస్తుండగానే బాబూరావు కరుణగలిగియాడు.

ప్రసాద్ యింటికి వచ్చేసరికి రాత్రి

నిమిదిగంటలయింది. తమ్ముళ్ళ విద్యల్ని సీనిమాకి పంపించి తనొక్కతే కూర్చుంది వర్తని. హాస్పిటల్కి వెళ్తానని ప్రసాద్ ముందుగానే చెప్పడంవల్ల ఆత్మతపడలేదుగాని ఆలస్యమాతున్నకొద్ది రజనీకాంత్ పరిస్థితిని తల్పుకుని భయపడసాగింది. అందుకే ప్రసాద్ గుమ్మంలోకి రాగానే.

“ఎలావుందన్నయ్యా ఆయనకి” అనడిగింది.

“అలాగే వుందమ్మా. పూర్తిగా కోలుకో దానికి కనీసం నెలన్నా పట్టవచ్చు. కానీ అరసి బలవంతం పై నే యీ రోజు డిశ్చార్జి చేశారు. ఇంటి దగ్గర దిగిడిచే వస్తున్నాను”

“ఆయన బలవంతం చేస్తే మాత్రం అంత త్వరగా ఎలా డిశ్చార్జి చేశారన్నయ్యా” అడిగింది ఆశ్చర్యంగా.

“యేమిందమ్మా. రజనీకాంత్ ఆడాక్టర్లై పెట్టి ప్యయంగా బ్రీట్ మెంట్ పొందాలడు. వాళ్ళకి మెడికల్ రీయింబర్స్ మెంటు కూడా వుంటుంది.”

మరేం మాట్లాడలేదు వర్తని.

ఆ తర్వాత అన్నం వడ్డిస్తూ,

“మనూరునుంచి బాబూరావు వచ్చాడన్నయ్యా. మామయ్యగారింటికి దావం

రా గ వీ చ క లు

పట్టుకొచ్చి పిల్లల్ని చూద్దామని యిలా వచ్చాడుట. నువ్వు కన్పించలేదని బాధ పడ్డాడు” అంది.

“అదిసరే - ముసలాళ్ళేమంటున్నారుట” కొంచెం హేళనగానే అన్నాడు ప్రసాద్.

“వాళ్ళనేందు కేముంది - మనదగ్గరికి వెళ్ళమనేం వాళ్ళు చెప్పలేదు- ఇతనికి చూడా లనిపించి వచ్చాడంతే. అయినా చిన్నకూతురు దగ్గరుంటే మనమంతా జ్ఞాపకముంటామా యేమన్నానా?”

“అనిడగారెందు కొచ్చింది? ఇంకా యేమన్నా మిగిలి వున్నా యేమిటి తీసుకు వెళ్ళేందుకు?”

“పెద్దమ్మాయికి పెళ్లి కుదిరిందటగా - కట్నంపట్టు కావద్దామరి? లేకుంటే మొగుడినీ పిల్లల్ని వదిలి యీ ముసలాళ్ళకి చేసి పెట్టేందుకే వచ్చిందేమిటి?”

“ఎవరికెంత పెడతారో పెట్టమను - అమ్మకిరాసింది న్యాయంగా మనకిస్తే అంతే చాలు.”

“నీకేం పిచ్చా అన్నయ్యా - ఆపుద్దేకమే వుంటే మామయ్యకు పంపినప్పుడు మనకి ఓ మూలగింజలు పంపేవారు. ఇంకా దానిమీద ఆశలు పెట్టుకోడం మన తెలివితక్కువే అవుతుంది.” ప్రసాద్ మరేంమాట్లాడలేకపోయాడు.

అతనికి తాతగారిపై కోపం. ముంచుకొచ్చింది. భోజనాలయ్యాక వక్కలేస్తూ, “అన్నట్టు చెప్పడం మరవానన్నయ్యా నిన్నవచ్చినయిద్దరూ మళ్ళీ నీగురించి వచ్చి వెళ్ళారు.” అంది వర్తని.

అతనేం మాట్లాడలేదు. కానీ అతని ముఖంలో మారిన రంగుల వెనుకనున్న అర్థాన్ని వర్తని గ్రహించి, “వాళ్ళకి మనమేమైనా యివ్వాలా అన్నయ్యా” అంది నెమ్మదిగా.

“అవునమ్మా” అని ముఖాన్ని ఆవతలికి తిప్పుకున్నాడు.

“నేననుకుంటూనేవున్నానన్నయ్యా. అభిమానానికిపోయి అప్పులపాలైంది మనమైతే పోషించిన ఘనత వాళ్ళకి! ఇంతకీ ఎంతివ్వాలన్నయ్యా?”

“నీకెందుకులేమ్మా అవన్నీ”

“అదికాదన్నయ్యా యిప్పుటి వరకూ నా సంపాదనతో యింట్లో వస్తువులు సమ కూర్చుకోడంతోనే సరిపోయింది. పెనెల నుండి నెలకు కొంతైనా దాస్తేగాని మన కున్న ఆస్తులు తీరవు - సంఘంలో గౌరవమూ యేర్పడదు.”

ప్రసాద్ సమాధానం చెప్పలేదు. తిరిగి రెట్టించేందుకు యిష్టంలేక అంతటా పూకుంది. వర్తని.

* * *

పక్కమీద అటూయిటూ దొర్లుతున్నాడే గాని ఆనందరావుకి నిద్ర రావడంలేదు. చదువుకునే రోజుల్లో, పదిన్నరవరకూ వేచి వుండేవాడు. చదువయి ఉద్యోగంలో చేరినా ఆ అలవాటు దూరంకాలేదు. యేవైనా పుస్తకం చదివితేగాని నిద్రరాని పరిస్థితి. ఈరోజు పుస్తకం కూడా చదవబుద్ది కాలేద తనకి. కళ్ళ మూసినా తెరిచినా అతనికి దీనపదనంతో వున్న రాణి కన్పిస్తోంది.

వర్తని ఆ యింటి నుండి వెళ్ళాక కూడా రాణి రావటం మానలేదు. మొదటిసారి ఆనందరావు వర్తని వెళ్ళిన సంగతి చెప్పాడమెతో. ఆరోజే ఆమె మనసు విప్పి మాట్లాడింది. ఆనందరావు కామెపై అయిష్టతలేదు. అందుకే వర్తని చెప్పే నపుడు కూడా ఆలోచించడే చెప్పలేనన్నాడు.

రాణి మాటల్లో ఎంతో ఆత్మీయత కన్పించిందతనికి. రోజులు గడుస్తున్న కొద్దీ రాణిపై అతనికి యిష్టం యేర్పడింది. పూర్వం తను ‘పేమ’ అనుకున్న దానిక యిప్పటి యీ తీయని అనుబంధానికి వ్యత్యాసాన్ని పూహించుకో గలిగాడు.

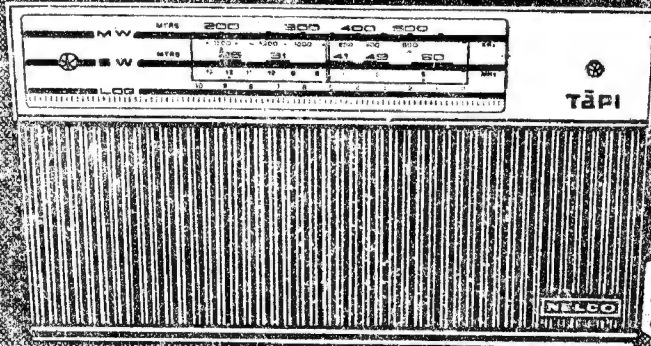
తను కోరుకున్న మనిషికి పంస్కారంతో పాటు ఆత్మీయత, అనురాగం, ఆకర్షించే మనస్తత్వం వుండాలిగాని కేవలం చదువు, అందం జీవితానికి పరిపూర్ణత నివ్వలేవన్న నగ్గుసత్యాన్ని తొందరలోనే తెలుసుకున్నాడు.

తను వివాహానికి అభ్యంతరమైన విషయం యేదన్నా వున్నదంటే అది కేవలం ‘శాఖ’ భేదమే. ఆ మాత్రం సర్దుకుపోవడం ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో ఎందరికో అలవడినా మాధవరావుగారి విషయంలో సరిపెట్టుకో లేరన్నది ఆనందరావుకి తెల్పు. అయినా అతను దైర్యంగానే వున్నాడు.

177 రూపాయలకు మాత్రమే
బ్రహ్మాండమైన, స్పష్టమైన శబ్దం

177 రూపాయలకు మాత్రమే
పక్కా బ్యాటరీ ఖర్చు, అందమైన ఆకృతి

టాటా
వారి
తయారీ

2 బ్యాండ్ల నెల్కో తాపీ

ఈ విషయాలను పరీక్షించి చూసుకోండి -

నెల్కో తాపీ యొక్క 950 mW మెక్స్ మమ్ ట్రాన్జిస్టర్ మీకు బ్రహ్మాండమైన
శబ్దాన్ని ఇస్తుంది.

నెల్కో తాపీ షార్ప్ నేవ్ సెన్సిటివిటీ 10-20 $\mu\text{V/m}$ వలన రేడియో స్టేషన్ ఎంత
దూరంగావున్నా, మీకు స్పష్టంగా వినిపిస్తుంది.

నెల్కో తాపీ యొక్క కరంటు (12) కేవలం 16 mA గనక, రేడియో బ్యాటరీలు
ఎక్కువ కాలం మున్నతాయి.

214 రూపాయలకైనా సరే మీకు, బలశ్రోణులవలె ఉన్న మంచి రేడియో దొరకదు.
ఇంకా 14 రూపాయల, ఇంత మంచి రేడియోలు, మీ నెల్కో టేబుల్ డర్గర్ దొరుకుచున్నాయి.

నెల్కో-ప్రియ మిత్రసమాచార అతి విశ్వాసనీయులు

• ఎక్స్ యి. పన్నులతో సహా, పోనిక పన్నులు, ఆదనం.

ది నేషనల్ రేడియో & ఎలక్ట్రానిక్స్ కం. లిమిటెడ్,

8092/1-2, రాష్ట్రపతిరోడ్డు, సికింద్రాబాద్-500003.

ఇన్నాళ్లు రాణికి పెద్దది క్లుగ వుంటున్న ఆమె తాతగారు అప్పుడు తులనదం చాల రకాలయిన ఆలోచనలకు పునాది తీసింది. రోజూవెళ్లి చూసి వస్తూనే వున్నాడు. ఆమెకు ధైర్యం చెబుతూనే వున్నాడు. కానీ యీరోజు పరిస్థితి మరింత అద్భుతంగా వుంది. దానికిలోడు డాక్టర్లు పెదవి విరుపు.

రేపేమైతే ఆయితే రాణిని చూసే దెవరు? ఆమె క్రమమిచ్చేదెవరు? ఆమె బ్రతుకు గడిచేదెట్లా? ఆ రోజు న్న తో ఎప్పుడో మాగన్ను పలికింది.

* * *

ఉదయం ఆఫీసుకు వెళ్లేముందే రజనీ కాంత్‌ను చూసి వెళ్లాలనుకుంది గని యింటి పని తెలులలేదు వర్తనికి ఆరోజు ఆఫీసులో కూడ ఆట్రేపనిలేదు. ఆ మధ్యాహ్నం పర్మిషన్ తీసుకుని బయల్దేరింది.

ఈమాటెందుకో రజనీకాంత్‌తో బెరుకు గానే మాట్లాడింది. తప్పుచేసిన దానిలా ఫీలవుతూ వచ్చింది. అతనిలో మాత్రం యేమార్పు ఆమెకు కనిపించలేదు.

“బంధువులు లేనిలోటు నాకిప్పుడే తెలుస్తోంది వర్తనీ. ఒక్కోప్పుడు యీ యేకాకీ బ్రతుకెందుకనింస్తుంది. ప్రేమ, లభిమానం ఒకరినుండి పంచుకోని బీబీతం నిరర్థకం వర్తనీ” అతని మాటలకామె కళ్లు జమర్చాయి. సమదాయించేందుకు కూడ నోరు రాలేదు. వర్తనీ తన చేతుల మీదుగా రాగిస్తూ “మీకోసం నేను లేమా” అంది.

ఇంకా ఆ విషయం మర్చిపోలేదా? అన్నట్లు నవ్వును. నవ్వి, “నువ్వు కావాలి వర్తనీ. నీ గురించి ఆట్రేరోజులు కలలుగన లేను. చాలా ఛాన్సాన్ని త్వరలోనే ప్రసాదించు” అని ఆమెను దగ్గరకు తీసుకున్నాడు.

నవ్వు ఆమె కనుకొలకల్లో నుండి రెండు నీటిబొట్లు రాలాయి.

* * *

రోజూ ఐదుగంటలకైనా రానీ ప్రసాద్ అప్పుడే రావటంబూనీ ‘యేం అన్నయ్యా అన్నదే వచ్చేశావ్—’ అని, అతని ముఖం పంక చూసి ‘హట్ల బాగాలేదా అన్నయ్యా’ అంది వర్తనీ.

“లేదమ్మా - అమ్మమ్మకు సీరియస్‌గా వుందని తెలిగ్రాం వచ్చింది. మామయ్య పూరణతూ ఫోన్‌చేసి చెప్పారు.”

“నువ్వుకూడ వెళ్లాలనుకుంటున్నావా?”

“రెయింటి వెళ్లకపోతే బావుంటుందా? పైగా పెద్దది రేపేమైనా జరిగితే ...?” అంటూ అగి వెళ్లేందుకు పరిస్థితులు కూడ బాగాలేవు. అదే ఆలోచిస్తున్నా” అన్నాడు.

“దబ్బుకోసం ఆలోచించకన్నయ్యా - నాదగ్గరుంది తీసుకువెళ్లు-ఎంతైనా అమ్మ తర్వాత అమ్మ లాంటిది. వెళ్లన్నయ్యా” అంటూ ఐదుల్లేరదీసింది.

ఆ రాత్రికే ప్రయాణమయ్యాడు ప్రసాద్.

21

“వర్తనీగారున్నారా?” గుమ్మం లోపలికి వచ్చి అడిగినది ఎవరో తెలియక కొత్తగా చూశారు క్రిష్ణుడు, వాసు.

“లేదు-మామయ్యగారింటికి వెళ్లింది” వెంటనే జవాబు చెప్పాడు కృష్ణుడు. ఒక్క షణం ఆమె తటసటాయించింది.

“వచ్చేస్తుంది కూర్చోండి” అన్నాడు వాసు కుర్చీ చూపుతూ ఆమె షణం ఆలోచించి వచ్చి కూర్చుంది. కాస్తేపు ఎవరూ యేం మాట్లాడలేదు. క్రిష్ణుడు మళ్లీ చదువుతో పడ్డాడు. తెలియని రెక్కలు వాసునడిగి చెప్పించుకుంటున్నాడు. ఆ గది నంతటిని పరిశీలనగా చూసిందామె.

ద్వాదశి రెడురుగా పుస్తకాల గూడు, అందులో చక్కగా అమర్చబడ్డ పుస్తకాలు, గూడుకు ఎడంచేతి వైపు గ్రామఫోను ప్లేటు మీద పెయింట్ చేసిన రవీంద్రుని బొమ్మ. కుడివైపు గోడకు అర్థం, గదికి గదికిని మధ్య గుమ్మానికి ఎంబ్రాయిడరీ చేసిన తెల్ల తెర. సింపుల్‌గా నీలుగా వుండగది.

పాపుగంటు గడిచింది. ఈ పాపుగంటులోనే వీధిచైపు, వాచిచైపు ఎన్నోసార్లు ఆమె చూడడం గమనించాడు వాసు

“మీ గజర్ చాబితే అక్కయ్యకు చెప్పి తీసుకొస్తా” అన్నాడు.

ఆమె షణం ఆలోచించి, ఇంక రపుదని:

“నుందరని చెబితేదాదు. మీ అక్కయ్యకు తెలుస్తుంది” అంది. వాసువెంట క్రిష్ణుడూ ఐదుల్లేరాడు.

“వాళ్ళిల్లా చాలా దూరముంటుందా బాబూ” అంది సుందరి.

“లేదంటి. ఇప్పుడేవచ్చేస్తాం కూర్చోండి” అంటూ యిరుమన్నారెవరూ.

తలుపు బారేసి, కాస్తేపు వీధి గుమ్మంలో నిల్చుని మళ్లీ లోపలికొచ్చి లలమరలోని ఓ

ధర్మ పథం మాయకు

జీవాత్మ పరమాత్మయొక్క లంఛమే అందువల్ల ప్రతి వ్యక్తిలోనూ పరమాత్మ ఉన్నాడనీ, ఉపాధిభేదంవల్ల బీవుడుగా కాన వస్తున్నాడనీ గ్రహించాలి. కాని, ‘నేనే ఆ పరమాత్మను’ అనే జ్ఞానం కలగడం దుర్లభం. దానిని మాయ అవరించి ఉన్నందుకే అట్టిజ్ఞానం కలగడం అసాధ్యం. మహామునులకు కూడా అది సాధ్యం కాదు. వారున్నా మాయకు లోచిపోతూనేఉంటారు.

మహాభక్తుడైన నారద మహాముని, శ్రీకృష్ణుడూ ఒకనాడు కలిసి వెళ్తున్నారట. అప్పుడు నారదుడు ‘శ్రీకృష్ణ! నీ మాయలు వర్తింప నలవి కానివని అంటారు ఎవ యెట్టివో నాకు తెలియడం లేదు’ అన్నాడు. భగవానుడు ‘దానికేమిలే. నీ దగ్గర నా మాయలా?’ అని నవ్వుతూ అన్నాడు. వారు పోతూ, పోతూ ఒక అడవి చేరుకున్నారు. అప్పుడు శ్రీకృష్ణుడు ‘నారద! దాహంగా ఉన్నది. ఈ దగ్గర నీరు దొరుకుచుందేమో చూడు’ అన్నాడు నారదుడు కొంత దూరం వెళ్లగా ఒక కుటీరం కానవచ్చింది. ‘ఇక్కడ ఎవరున్నార?’ అని అనేసరికి ఒక చక్కని అమ్మాయి లోపలినుంచి బయటికి వచ్చింది. ఆ అమ్మాయిని చూచేసరికి మహామునికి ఆమెపై మోహం కలిగింది. తాను వచ్చినపని మరచిపోయాడతడు. తర్వాత అపిల్ల తండ్రిని చూచి, ఆమెను తనకిచ్చి వివాహం చెయ్య మన్నాడు. ఆ అమ్మాయికూడా ఇష్టపడింది. తర్వాత వారిద్దరికీ వివాహం జరిగింది. మహా

పుస్తకం తీసుకుని కుర్చీలో రాగ బొంబడింది సుందరి.

* * *

ఇంటికొచ్చిన వర్తనీకి పరిస్థితేం దోధపడ లేదు. సుందరి తనకోసం వచ్చిందన్న వార్తా కంటే ఆశ్చర్యంగా వుంది అక్కడి పరిస్థితి. తనకోసం వచ్చిన సుందరి లేట్లు. వీధి తలుపులు దగ్గరగా వేసి వున్నాయి.

గదిలో సామాన్లు చిందర శందరగా పడివున్నాయి నేలపై అక్కడక్కడ పగిలిన గాజుమక్కలున్నాయి - సుందరి చదివిన పుస్తకం ఓమూల పడివుంది. పంటింటిగది గుమ్మానికి కట్టిన తెర దెగివుంది పంటిం

లొంగిన మహాముని

ముని ఆ దగ్గరే ఒక కుటీరం నిర్మించుకుని తన భార్యతో కాపురం చెయ్యసాగినాడు. ఇలా వస్త్రోదేశం గడిచాయి. ఆ దంపతులకు ముగ్గురు పిల్లలు కూడా కలిగారు.

ఒకప్పుడు జలప్రళయం వచ్చింది. ఆ ప్రదేశమంతా జలమయమయిపోయింది. వరదలో అతని కుటీరం కొట్టుకుపోయింది. తన భార్య, బిడ్డలను ఒక ఉన్నత ప్రదేశానికి తీసుకువెళ్లడానికి నారదుడంతో ప్రయత్నించాడు. లాభం లేకపోయింది. వారు ఆ వరదలో కొట్టుకుపోయారు. అతడు మాత్రం ప్రాణాలు దక్కించుకుని ఒక మిట్ట ప్రదేశం చేరుకుని, తన వారిని తలుచుకుని విలపింపసాగాడు.

ఇంతలో తన వీపుపై ఎవరో తట్టినట్లయింది. వెనుక తిరిగిచూస్తే శ్రీకృష్ణుడు. ఆ స్రాంతమంతా వెనుకటి అడవిగానే ఉంది. వరదా, ఏదీ కానరాలేదు. అతడు నిర్భయంగా పోయాడు. శ్రీకృష్ణుడు నవ్వుతూ “నారదా! నేనడిగిన మందిరిల్లా దొరకనేలేదా?” అన్నాడు.

నారదుడు ‘భగవాన్! నీ మాయ ఎటు వంటిదో తెలిసింది. ఏది జ్వాల కాలంలో వస్త్రోదేశం సృష్టించి, నన్ను అటలాడించావు. లేని వేదనను కలిగించావు. నీ మాయకు లొంగినా రెవ్వరు? ఎంతో తపస్సు చేసి, పరతత్వం వేషణ చేసే మునులు కూడా నీ మాయను తప్పించుకోలేరు’ అన్నాడు.

—బులును వేంకటరమణయ్య

వీ చి క లు ట్లోకి అడుగు పెట్టిన వర్తని అలాగే వుండి పోయింది. ఎత్తైన మంచం వాల్చివుంది. మంచంకింద గొడమక్కులు, పూరేకులు వర్తని గుండెలు కొట్టుకున్నాయి. యేం జరిగిందో లీలగా బోధపడుతోంది.

ఎవరు? ఎలా? ఎందుకు? — ఇవి మాత్రం పూహకతీతంగా వుండిపోయాయి ఎప్పుడూ లేనిది వంటరితనానికి భయపడింది. పనిమనిషిని పంపుతానని అత్యయ్య చెప్పినప్పుడు వద్దనక పోవడం కూడా ఒకందుకు మంచిదే అనుకుంది - గదిపూడ్చి, చక్కబెట్టి నోటికేం దిగకపోయినా భోజనం అయిందని

పించేసర్కి పనిమనిషి రానేవచ్చింది. అంతా నిద్రపోయినా వర్తనికి మాత్రం నిద్ర రాలేదు లేచి పుస్తకాలగూడు దగ్గరకు వెళ్ళివదల్లా ఆశ్చర్యంతో అక్కడ మడిచివున్న కాగితాన్ని చేతిలోకి తీసుకుంది - అది సుందరి స్వపాస్త్రం తో వ్రాసిన పుత్రరం.

వర్తనిగార్కి -

ఈ దౌర్భాగ్యురాలు గుర్తుండనుకుంటాను ఎందుకంటే మంచిచేసిన వారికంటే చెడు చేసినవారే సామాన్యంగా గుర్తుంటారు - డబ్బుకోసం అందాన్ని అపహ్ని పురయోగించి ఎందర్నీ మోసం చేశాను. కానీ దానివల్ల నాకు కలిగిన ఆనందం బహుస్వల్పమే అయినా అడుగుడుగునా ఎదురైన సమస్యలు, సంఘటనలు నామనసును కాల్చివేశాయి - ఓరోజు ఆనందరావుగార్ని యిక్కడ చూశాను - ఆతర్వాత యిది మీయిల్లని తెలుసుకున్నాను - జీవితంలో పూర్తిగా ఓడిపోయిన నేను ఆయనకు చేసిన ద్రోహాన్ని మర్చిపోలేదు - ఒక అమాయకుడి మనసులో అన్ని తగిల్చినందుకు పశ్చాత్తాపపడ్డాను. ఆ విషయమై క్షమాపణలు చెప్పాలని వచ్చాను - కానీ నాపాపం నన్ను కట్టకుడిపింది.

ఓనాగు నా శిలాన్ని కాటువేసింది. అతనివరలు నడి, ఎందుకలా చేసినదీ తెలియదు. నేను చేసిన పాపమే ఆ రూపంలో వచ్చిందనుకున్నాను. నన్ను క్షమించండి - మళ్ళీ మీకు నాముఖం చూపించను. మీకేకాదు ఈలోకానికి మాత్రం యేమని చూపించగలను? ఆనందరావుగార్కి నా హృదయపూర్వక నమస్కారము లందజేయండి.

—సుందరి.

ఉత్తరం చదివి అలోచనల్లో పడింది వర్తని. ఆ సమయంలో ఆమెకు రాణి గుర్తుకొచ్చింది. ఆరోజు హాస్పిటల్లో చూడ్డమే. తర్వాతామెను కలుసుకోలేదు. కలుసుకొనే అవకాశామూ కలుగలేదు. ఆనందరావు ఆమె పట్ల యిప్పటివల్లే సుముఖంగా వున్నట్లు తెలుస్తోంది. మళ్ళీ యిప్పటి సుందరి రావటం మేమిటో తనింటో ఆమెకు అన్యాయం జరగటమేమిటో పూహకంధని విషయంగా తయారైంది.

* * *

ఊరికి వెళ్ళివచ్చిందగ్గరనుండి ప్రసాద్ అదోలా వుంటున్నాడు. ఆ ముసలావిడ బాగానేవుందిగాని ఆస్తి వంశకాల్లో మళ్ళీ

మార్పులు జరిగాయి. మాణిక్యంబగార్కి రాసిన వాటాలో సగం రాజేశ్వరి పేర్న రాసి మిగతాది అమ్మకానికి పెట్టి బేంక్ లో వెయ్యాలని మాధవరావుగారి పూహ. చనిపోయిన పిల్ల ఆత్మకు శాంతి కలగదంటే అని మహాలక్ష్మమ్మగారు ఒకటేపేరు.

“వాళ్ళకేమే - పెద్దాడు వుద్యోగం చేసుకుంటున్నాడు. వర్తని బాధ్యత అబ్బాయి ఎలాగూ చూస్తున్నాడు. యిక ఆ కుర్రకుంకలంటానా వాళ్ళకొరకు పెట్టేదేమిటి?” ఈ ధోరణిలో సాగుతుంది మాధవరావుగారి వాదన. స్వయంగా వినకపోయినా ఆ మాటలు ఆ నోటా యీ నోటా పడి ప్రసాద్ చెవిన పడకపోలేదు. ముందునుంచి అస్తిమీద ఆశ పెట్టుకోకపోయినా కలిగిన తాతగారు ఆమాత్రం తనకు సాయం చేయలేకపోతాడని అవ్వలు చేశాడు. అనికూడా అవసరం మేరకు చేసినవే. తల్లి తాతగారింట వున్నా కూడా పంపేవాడు తను. ఆమెకు అనారోగ్యంగా వున్నపుడు అప్పజేసి రెండు మూడు సార్లు తిరిగాడు. కంటికి కనుపించని ఖర్చంతో అయింది. ఇప్పుడి ఆశకూడా లేదు. ఏమైనా తల్లిలోపాటే అన్నీ పోయాయి. అభిమానాలు పోయినా అనుబంధం మాత్రం ఎక్కడికిపోతుంది?

‘అన్నయ్యా’ అంటూ నెమ్మదిగా నసుగుతూ నిల్చున్న వాను వంక చూశాడు ప్రసాద్.

‘పోర్బలో కళాసీ వుద్యోగాలేవో ఖాళీ వున్నాయట న్నయ్యా. ఎంప్లాయిమెంటు నుంచి పేరు తెచ్చుకుంటే మామయ్య చూస్తాన్నారట. ఒక వందైనా ఖర్చు పెట్టండి పేరు రాదంటున్నారంతా.’

“నాకేంతెలిదురా. ఎలాఫర్తారో చావండి. ఎవడికాళ్ళమీద నాడు బలికెట్టు ఆయన గారితో ద్వేలాడి వచ్చేవారు. ఇప్పుడు నేనేం చెయ్యలేను. ఉద్యోగం లేకపోతే రిషాలాక్కు బతకండి పోయే పరువం లేదు’

వాను మారు మాట్లాడకుండా వచ్చే శాడు. సెప్టెంబరు పరీక్షలు వ్రాసింది మొదలు వుద్యోగాన్వేషణలోనే పడ్డాడతను. ఏదో ఒక స్థిరమైన ఉద్యోగం దొరికితే చాలనుకుంటున్నాడు కాలేజీ చదువులు చదివే శక్తి ఎలానూ లేదు మరొకరి సహాయంతో చదివేంటే బంట్లో పని చేసుకుంటూ కడమే నయమనా న్నాను.

★ ★

కొత్త సీరియల్

‘శ్రావణ సంధ్య’

★

ఆడదానికి నమాన (పతిపత్ని యిస్తున్నా) మని బుకాయించే శిష్టసమాజం ఆమెకు జుగా యిస్తున్నదేమిటి? ఆధునిక మహిళ మనస్తత్వాన్ని, ఆమెపట్ల యీ సంఘంలోని పెద్దమనుషుల దృక్పథాన్ని ఉత్కృతాభరితంగా విశ్లేషించిన నవల. (ప్రారంభ సంచిక తేదీ పైవారం. -సం.

ఈ మధ్య ఆ అబ్బాయి మరోటి కూడా విన్నాడు కళా సీ వ సి కి ఎస్సెసీ పాస్టై వుండకూడదూ అని. అందుకే రిజల్చు వచ్చే లోగా వుద్యోగం సంపాదించాలనే పట్టుదలతో వున్నాడు.

వంటగదిలోవుండే అంతా విన్నది వర్తసి. ప్రసాద్ పరిస్థితుల్లో అతనలా వినుక్కోడం లోనూ తవ్వకన్పించడంలేదు.ఇటు వాసునంగతి అలానే వుంది. మాట సాయమంటే చేయ

రా గ వీ చి క లు

గలరుగాని డబ్బు సాయమెవరు చేసా రు? తనుకూడా ఏమీ చేసే స్థితిలోలేదు. ఉద్యో గంలో చేరాక అన్నయ్య అప్పలు కొన్ని తాను తీర్చెయ్యాలనుకుంది. కానీ, అన్ని పన్నుపుల ధరలూ ఒక్కసారి పెరగటంవల్ల రెండు నెలల తన జీతం కూడా వేర్పిళ్లకు చచ్చిళ్లు లోడ్డై నట్లు కలిసి ఖర్చయిందేగాని పైసా

మిగలటంలేదు. ఈ రోజు అఫీసులో మరో సంగతి కూడ విన్నది. షిప్టింగ్ కం పెరీ లాభాలు అంతంత మాత్రంగానే వుంటున్నాయని కొంతమంది పుద్యోగులను రిటైంం చెయ్యాలనుకుంటు న్నారట - అదే జరిగితే ముందు వెళ్ళిపోయేది తనే.

వర్తసికి అంతంగా తాతగారిమీద కోప మొచ్చింది. పిల్లలు వచ్చింది మొదలు ఒక్క పుత్తరంముక్కయినా రాయలేదు. పైసా పంపలేదు. పైగా అన్నీ వున్న రాజేశ్వరమ్మ కూతురుకి పెళ్ళి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారట. అసలు తమరీ స్థితికి తెచ్చింది అశుకదూ? తండ్రికి దూరంచేసి ఏదో ఒరగబెడతానని యీ పరిస్థితికి దిగజారి అటు తం డికి, ఇటు తల్లికి కూడా చెందని నిర్భాగ్యులను చేయే యేమైనాసరే యీ విషయాల్ని ముఖాముఖి తేల్చెయ్యాలనుకుంది.

అమ్మ అంటుంది-సారే మాల్టెక్స్ చాలా రుచిగలవి అని వాటిలో మాల్ట్ ఉందిగనుక!

మాల్టెక్స్ విస్కట్లు పీర్లనికే తెలిక.

ఎన్ని తిన్నా ఇంకా మరి మరి తినిాలని విస్తాయి. వానిలో మాల్ట్ వలన కానుక ఇవ్వటానికి ఆకర్షణీయమైన పాకెట్ లేక ఇంది కొరకు విడిగా దొరుకుతాయి!

ఐ.ఎస్.ఐ. సీలుతో

మాల్టెక్స్ విస్కట్లు నాణ్యత ధృవపరచబడిన విస్కట్లు.

heros-SBC-56-TEL

అనందరావు వివాహం సింహాచలం కొండ మీద అతి నిరాడంబరంగా జరిగిపోయింది. ప్రత్యేక అవ్వనాలు లేకపోయినా ముఖ్యులు అనుకున్నవారు ఓ పాతికమంది వరకూ వచ్చారు.

మాధవరావుగారికి పెళ్ళి సుతరామూ ణిష్టంలేదు. తనతో సంప్రదించకుండా ఒక నిర్ణయాని కొచ్చినందుకే అనందరావుపై అగ్గి బుగ్గయ్యారు. పెద్ద కొడుకు, రాజ్యేరి కూడ ఆయన పక్షమే అయ్యారు. రాజ శేఖరంగారు మాత్రం తన అభిప్రాయాన్ని బయటకు వ్యక్తపరచలేకపోయినా ఎలాగూ జరిగే పెళ్ళి జరగక మానదని పెళ్ళికిమాత్రం కుటుంబంతోసహా హాజరయ్యారు. ఒక వేళ కాదన్నా అనందరావు అగే పరిస్థితిలో లేడని ఆయన గ్రహించారు. కాకపోయినా పెళ్ళి కూతురులోకూడ ఎంచదగ్గదేం ఆయనకు కన్పించలేదు. పిల్ల బావుంది. ఈడూజోడూ కూడ కుదిరింది.

ఇక పెళ్ళికి కావల్సిన యేర్పాట్లన్నీ ప్రసాదు; వర్తని చేశారు. రజనీకాంత్కూడ వారికుటుం బంలో ఒకడిగా శ్రమపడ్డాడు. పెళ్ళి ఫోటో లన్నీ అతనే తీశాడు. కలిపి, విడివిడిగా ఆ కుటుంబ సభ్యులకు ఫోటోలు తీశాడు.

భోజనాలయ్యాక తాంబూలం తీసుకుని బయలుదేరారు రాజశేఖరంగారు. అనందరావు గని మరెవ్వరుగాని అభ్యంతరం చెప్పలేదు. సమయానికి వచ్చి పెద్దరికం వహించి నందుకే సంతోషించారంతా.

కొత్త దంపతు లక్కడే మరో మూడు రోజులు వుండేందుకు అన్ని యేర్పాట్లు చేయ బడ్డాయి. టౌన్లో ఓ చక్కని పోర్టన్కూడ అద్దెకు తీసుకున్నాడు అనందరావు.

(ఇంకా వుంది)

రచనలతోపాటు హామీపత్రం పెట్టి తీరాలి. రచనలన్నీ సంపాదకుడు, ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక, విజయవాడ - 520003. అన్న చిరునామాకి పంపాలి. సం.

తొకంపాకడ - డిమెక్

సంస్కృత దినోత్సవం :

సంస్కృతి దినోత్సవం జంటనగరంలోని ప్రాచ్య కళాశాలలో అగస్టు 21న వైభవోపేతంగా జరిగింది. ఎల్లగుంటలోని ఆంధ్ర ప్రాచ్య కళాశాలలో జరిగిన పుస్తకానికి ఆధ్వర్యతవహించిన డాక్టర్ ఎన్. కులశేఖరరావు సంస్కృత భాష బారతీయ సంస్కృతికి మూలకంమని, కనుక సంస్కృతి అవగాహనకు సంస్కృతభాషాధ్యయనం అవశ్యకమన్నారు. సుప్రసిద్ధ విద్వాంసులు శ్రీ కన్యకంబరి లక్ష్మణశాస్త్రి ప్రసంగిస్తూ 'నేడు తెలుగు అధికార భాష అయింది గనుక, దాని అభివృద్ధికి సంస్కృత బాషాధ్యయనం అత్యవసరమని, సోదాహరణంగా గంటన్నర సేపు ప్రసంగించారు. ప్రారంభంలో శ్రీ తంగిరాల అంజనేయశాస్త్రి వైదిక ప్రార్థన చేసిన తర్వాత కళాశాల నిర్వాహక సంఘాధ్యక్షులు, ఆచార్య ఖండవల్లి లక్ష్మీరంజనం వక్తను పరిచయం చేశారు. కళాశాల ప్రెస్సిపాలు శ్రీ ఎన్. విశ్వనాథశర్మ సంస్కృత దినోత్సవం అవశ్యకతను, ప్రాధాన్యాన్ని గురించి ప్రసంగించారు. శ్రీ శేషగోపర్ధనం రామానుజాచార్యుల కృతజ్ఞత వందనలతో ఉత్సవం సమాప్తమైంది.

కాస్మాపాలిటన్ ఎంప్లాయాన్ కల్చరల్ అసోసియేషన్ లాంఛన ప్రాయమైన ప్రారంభోత్సవం మంత్రి డాక్టర్ దేవానందరావు అగస్టు 25న రవీంద్రభారతిలో జరిపుతూ, పై సంఘం తన లక్ష్యాలను అనుగుణంగా కార్యకలా

హైదరాబాద్ నోట్ బుక్

పాలు సాగించగలగన్నారు. కుమారి లీలావతి ప్రార్థనానంతరం సంఘ ప్రధాన కార్యదర్శి శ్రీ యు. గోపాలకృష్ణమూర్తి నివేదిక చదివారు. కనకారావు బృందం లలిత సంగీత ప్రదర్శనం శ్రీ బోనోచే ధ్వన్యనుకరణ ప్రదర్శన, ప్రాసెస్ర్ టుమార్చే గారి ప్రదర్శన, గజేష్వరి తోరపించిన "త్రివేణి" నాటిక ప్రదర్శనం జరిగాయి. నాటికలో శ్రీయుతులు ఎం. వి. శర్మ, ఎం. పూర్ణ చంద్రరావు, ఆర్. ఎన్. పి. అంజనేయశర్మ, ఎం. ఎన్. సుబ్రహ్మణ్యశర్మ, మోహనరావు పాల్గొన్నారు. ప్రారంభంలో సంఘాధ్యక్షుడు శ్రీ శ్రీనివాసరావు స్వాగత వచనాలు పలికారు.

రజనీఆర్ట్స్ సాంస్కృతిక ప్రదర్శన:

సంజీవరెడ్డిచగర్ రజనీ ఆర్ట్స్ వారు అగస్టు 26న రవీంద్ర భారతిలో జరిపిన సాంస్కృతిక ప్రదర్శనం ప్రేక్షకులను విశేషంగా ఆకర్షించింది. శ్రీ ఎన్. సాంబశివరావు మయనభతో దుర్యోధనుడు ఏకప్రతాభివయం, శ్రీ ఎ. ఎన్. ఎన్. మూర్తి దర్శకత్వాన అదివిష్ణు 'చూడు చూడు వీడల' నాటిక ప్రదర్శనం. కుమారి జి. వి. నిఖిలేల భరతనాట్య ప్రదర్శనం లలిత సంగీతం విశేషాలు లలిత సంగీతంలో ప్రముఖ న్యాయవాది కోకా

రాఘవరావు రచించిన "నిదురపో నిదురపో" గేయాన్ని మిగిషా హార్దికర్ చాల మధురంగా పాడారు. దీనికి స్వరకల్పన శ్రీ పి. వి. సాయిబాబా సుందరంగా రూపొందించారు.

మక్తం రచనలు:

"మక్తం రచనలు, ఆయన త్యాగాలు నేటికీ యువకులకు ఉత్తేజకరమైనవి" అని ఆంధ్రప్రదేశ్ అంజమాన్ తర్రీ ఉరుదు అధ్యక్షుడు మిర్ అహమద్ ఆలీఖాన్ అగస్టు 27న మక్తం ఆరవ వర్షంతినాడు అన్నమాటలతో యధార్థం ఉంది. మక్తం ఉద్యోగంలోనే వుంటే ఇప్పటికీ ఏ గవర్నర్, మరేదో అయ్యేవాడో ఆయన జీవితం త్యాగమయం, రచనలు నిరంతరం. ఉద్రేకాలు ప్రజాస్వామ్యంపై ఆయన ప్రేమ అపారం. ఆయన రచనలన్నీ తెలుగు లోకి ఏ. రాధాకృష్ణమూర్తి వంటి వివిధ సంస్కృతి జిజ్ఞాసువు యధారధంగా చేయాలి.

ఉ ప శ్రు తి :

"ఏమంటే ! సినిమా కవులంతా తాము సామ్య వాదులమంటున్నారు. ప్రజానాయకులేమో తాము సామ్యవాదులమంటున్నారు. భూస్వామి లేమో తమది సామ్యవాదులమంటున్నారు. ఎవరిదింటి సిన రైసిడి ?" అని ప్రశ్నించాడు ఒక శ్రోత నన్ను ఒక బహిరంగ సభలో. సరైన సమాధానం కోసం తటవటాలుస్తున్నాను. ఇంకలో ప్రక్రమస్తుమరొక శ్రోత అన్నాడుగా— "కవులదేమో స్వామివాదం. వారు తమ కావ్యాలను ఇతర స్వామిలకు అంకిత మిస్తారు గనుక. తప్పిన వారిది స్వామ్యవాదం"

—తిరుమల రామచంద్రం

రెమి టూల్జమ్ హేడరు
మా చర్మమును
ముదువుగా పట్టునలె
నాజుకుగా
పుంఘటకు
పువ్వైకముగా
తయారు
చేయబడినది

రెమి®
స్కో ఆ హేడరు

అది దినం టపాలో రెండుత్తరాలు వచ్చాయి.

ఒకటి శ్రీమతి దగ్గర నుండి. అతంగా దాన్ని విప్పాను. పెళ్ళయిన చాలా కొత్తలోని అనుభవం మరి! జానకి రెగ్యులర్ గా వారానికి రెండుత్తరాలు వ్రాస్తుంది. అవి నాకు చేరడానికి కనిసం వారం

రోజులు పడతాయి! ఉత్తరం చదవగానే, గాల్లోకి ఎగిరి జానకి ముందు వాలానే ఉత్సాహం కట్టులు తెంచుకొని వరవళ్ళు తొక్కుతుంది! దానికి ఇంకో ఒకమైన కారణం ఓటుంది. (అంటే రెక్కలే కట్టుకుని, గాల్లోనే ఎగరాననే ఆలోచనకు) ఈ వల్లెటూరు నుండి వస్తున్న మైళ్ళ దూరాన ఉన్న బస్సు స్టాండుకు పోవడానికి ఒక ఉధృతంగా పారే ఏరు, నెమ్మదిగా, నిదానంగా, లోతుగా ప్రవహించే వాగు, పగలే భయపెట్టే జీబురు లాంటి రెండు మైళ్ళ అడివి దొంగలతో, తుప్పల మధ్య ప్రయాణం చేయాలి!!

ఇన్ని కష్టాలువడి ఉన్నప్పుడును బస్సు స్టాండుకు చేరినా, బస్సు వెళ్ళిపోతే తిరిగి మర్నాడుదయం వరకూ చలితో...చీకటితో... ఎవరూ పరిచయంలేని ఆ చిన్న వల్లెటూరిలో గడపాలి! హరిబుత్ !!

ఈ చిన్న మారుమూల వల్లెటూర్లో ఉద్యోగం దొరికినందుకు నే నెంతో సంతోషించాను! జానకి సరేసరి! మా అమ్మా నాన్నలు "కోడలు ఇంట్లో కాలు పెట్టిన వేళ" అని సంబర పడ్డారు!- ఉద్యోగం అవగానే ఇద్దరం కలిసి కొత్త కాపురం వెళ్ళి దామన్న ఆశలు అడియాలయ్యాయి!

ప్రభుత్వంవారికి దేశాన్తంతా ఒక్కరోజులో విద్యా విజ్ఞానాలతో నింపిపారేయాలనీ...ఉన్న జనాభా అంతా అక్షరాస్యులై పోవాలనీ అన్న ఆలోచన ఉండడం హర్షింపదగ్గదే! అభినందించ దగిందే! చీమలు ... కాకులు దూరవి చిట్టడుపుల్లో సైతం విజ్ఞాన చీజాలు నాటాలన్న ఆలోచన ఓహో! చాలా గొప్పదే గానీ, నాలాంటి వాళ్ళకు మాత్రం అది అశాసనంలాగా...కూర్చున్న శాసనంలా అనిపించడంలో వింతేమీలేదు! కనీసం బయట పవనంతో సంబంధం లేకుండా...చుట్టూ పంజరుగట్టించి తెలుసుకునే విల్లవి ద్వీపా

ల్లాంటి చోట వన్నేనే నాలాంటి వాళ్ళు అలా అనుకోవడంలో తప్పేమీలేదు!

అయితే నేను పరిస్థితుల్ని చూసి కృంగి పోయే రకం మనిషిని కాను! ఇక్కడికి వచ్చి రాగానే పరిస్థితులన్నీ సర్వేచేశాను. నాకు నా చిన్నపుడు చదివిన కథ ఓటి క్షాపకం వస్తూ ఉంటుంది! శాస్త్రజ్ఞులందరూ

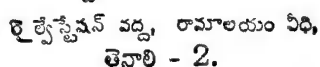
కూర్చుమ్మగాలు, రాళ్ళు, రప్పులు...! ఓ సంతకం గడిచిన తర్వాత శాస్త్రజ్ఞులు ఎలా ఉన్నారో చూద్దామని దేవుడు "నరకం"లోకి పోయేవారికి అక్కడ నిమిది? అందరూ హాయిగా ఇళ్ళు కట్టుకుని, జలపాతాలు మళ్ళించి, అగ్నిగుండాలను 'డి', చక్కటి సేద్యంచేసి, కూర జంతువులను మచ్చిక

దేవుణ్ణి సమ్మకుండా నాస్తికులుగా మారిపోయినందుకు ఓ దినం దేవుడు కోపించుకుని వాళ్ళందరినీ పీలిచి, వాళ్ళకు "శిక్ష" గా అందర్నీ "నరకం" లోకి తోసేసాడట! ఆ "నరకం" లో అసలు ఉండడానికి వీలులేదట! ఎక్కడ చూసినా బుస బుసమని పొంగే లావా...చిత్తడినేలలు పొగ...

చేసుకుని హాయిగా బతుకుతున్నారు!? నేను మొట్టమొదట అక్కడి గ్రామస్థులను సమావేశపరచి విద్యయుక్త ఆవశ్యతను గురించి చెప్పాను. అందరి సహాయం ఒక చక్కటి తాటాకులపాక వేయించాను! దాని గోడలకు పూత పెట్టించాను. బావి పూడిక తీయించి గిలక వేయించాను! బడిచుట్టూ

గారిగూడ నయం బస్ డిపో ఎదుట,
బాలాజీలాడ్జ్లో ప్రక్కన, ప్రాంతాబాద్-12.
ఆఫీస్ ఫోన్: 42870, ఇంటి ఫోన్: 38544

మంచమీద కూర్చుని నన్ను చాలాసేపు ప్రశంసించారు.

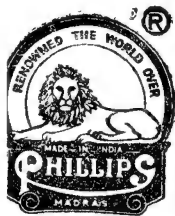
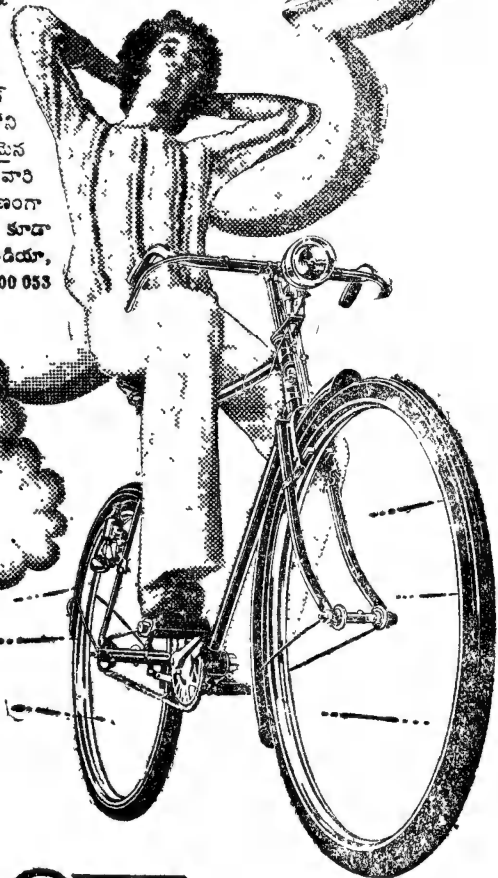
“అబ్బాయ్! అందరూ నీలాంటి ఉపాధ్యాయులే ఉంటే ఇక దేశానికి కావలసినదేముందోయ్! డ్యూటీ సరిగా చేయాలనీ... తద్వారా ఆనందం పొందాలనే ఆలోచన ఇప్పుటి

తరంలో చాలామందిలో నాక్కునిపించడం లేదు. అలా ఉన్నట్లయితే టీవర్లు ఫలానా చోట సరిగా పని చేయడం లేదనే అవవాదు రాకపోయేది. ఐ లైక్ యు వెరీ మచ్! యు ఆర్ ఎ బార్న్ టీచర్! యాన్ ఎగ్జాంపుల్... అండ్ ఎ హానెస్ట్ మోడల్ టీచర్...

అప్పుడే బయట వికరిదో అపరిచితుని గొంతు... రంగప్ప గొంతు వినిపించింది... “ఎవరదీ?” “యెవరోనండి... డి. ఇ. వో. గారితో మాట్లాడారట!!” “రమ్మను... తోపలికి రమ్మను”

ఆయాస పడకుండా హాయిగా తొక్కించుకు మేల్చేసే సైకిల్

ఆయాసపడుతూ, వెగరుస్తూ సైకిల్ తొక్కుడాన్ని ఫిలిప్స్ వారు పాత కాలం నాటి మాటగా చేశారు. నిజంగా హాయిగా, వేగంగా తొక్కించుకు, సునాయనంగా పొగేందుకు అనువుగా ఈ సైకిల్ రూపొందించబడింది. ఫిలిప్స్ సైకిల్ లోని ప్రతిభాగమూ (కావాలంటే లభించే అధునాతనమైన విడి భాగాలు కూడా) టిఫ్ సైకిల్స్ వారి ఉత్పత్తి ప్రమాణాలకు అనుగుణంగా నిర్మించబడింది. లెడీస్ మోడల్ కూడా దొరుకుతుంది. టిఫ్ సైకిల్స్ అఫ్ ఇండియా, మద్రాసు 600 053

సులభంగా నడిపేందుకు అనువైనది ఫిలిప్స్

హైదరాబాద్ - 500 053

దీర్ఘరోగులకు ఉత్తమ సిద్ధ వైద్యం!

హస్త ప్రయోగం, అంగం
విస్తృత అవసరకాలముందు
అంతర్గత, శుక్ల, నల్లము, నపుంసకత్వము, హెర్మియా, వర్మవ్యాధులు పోస్టు డ్యారాకూడా వైద్యం చేయబడును. వరిబీజం (బుడ్డ), మూత్ర వ్యాధులు, ఆవరణ లేకుండు. రండి.

డా. దేవర, పోస్ట్: 551, మార్వాడీగుడివద్ద, తెనాలి.
ప్రాంత : 9-డి, శివాజీస్ట్రీట్, మద్రాసు-17.

దేహపుష్టికి ఆరోగ్యానికి
మండిత-డిగోహాలాదాయలవారి.

జీవామ్మతం

1898 నుండి ప్రసిద్ధి గాంచినది

ఆయుర్వేదాత్మమం
(బ్రిటన్) లిమిటెడ్
మద్రాసు 17.

అలోగ్య అనారోగ్య పరిస్థితులలో

మహిళలు ఆధారపడవలసి
అలోగ్య సౌభాగ్యములకు
70 సంవత్సరములైగా ప్రసిద్ధిగాంచినది.

కోసరి కుటీరం
(బ్రిటన్) లిమిటెడ్
రాయవేల, మద్రాసు-14

వికేంద్ర: సీతారామ్ అవతర శ్రీరామ్ (విజయవర్తి)
విజయవర్తి-సికిందరాబాద్-
మంగళూరు

శ్రమ ఫలితం

చరికి చెవులకు బిగుతుగా ముగ్గులు చుట్టుకున్న వ్యక్తి లోపలికి వచ్చాడు పైజామా, లాల్చి వేసుకున్నాడు. అవి దుమ్ము కొట్టుకుని ఉన్నాయి. రాగానే డి. ఇ. వో. గారికి నమస్కారం చేశాడు. డి. ఇ. వో. గారు అతన్ని వెంటనే గుర్తుపట్టేశాడు.

“హర్షీ... నువ్వు తిరుమలయ్యా! నువ్వుకా...”

“చిత్రం! బంజర్లోనే నా పోస్టు...”

“మరి... అన్నట్టు నువ్వు సరిగా ఆక్కడికి పోతున్నావా?”

“నేను పోలేనండీ!”

“ఏం?”

“కారణాలు మీ కింతకుముందు చాలా సార్లు నోటిద్వారా, అస్థి కేషనుద్వారా మనవి చేశాను. ఇక్కడినుంచి ఇంకో పదిహేను మైళ్ళ నడిస్తేనేగాని ‘బంజరు’ రాదు. దానిమీద ఈ ఊరు చాలా నయం. అక్కడి వాళ్లు మూర్ఖులు... అయినా అక్కడ స్కూలెందుకుసార్? యాభై ఇళ్లు కూడా లేవు... అక్కడ స్కూలా? నరమానపుడన్న వాడెవడూ అక్కడ వస్తేయలేడు.”

“ఏం? ఎందుకు? వై? చువ్వు జీతం తీసుకుంటున్నప్పుడు ఎక్కడయినా పన్నెయ్యాల. అది రూలు.”

“రూలేమిటి సార్. అసలక్కడ పిల్లలు లేందే?”

“ఏమిటి? ఊర్లో పిల్లలు లేరా?”

“అవును... నేను చెబుతున్నాను గదండీ! యాభై ఇండ్లలో కలిసి మొత్తం తొమ్మిది మంది మాత్రమే పిల్లలున్నది... అదిగాక వాళ్ళు ఆ తొమ్మిదిమందినీ స్కూలుకు పంపరట! పాలం పనులూ... బ్రెలెలా కాయడానికి వాళ్ళని పంపుకుంటారట! ఇంకో సారి గరక నే నక్కడికిపోయి బడి రెరిస్తే నా కాళ్ళు విరిచేస్తామని వాళ్ళు నామీది క్కూడా వచ్చారు!”

“నాస్పెక్ట్! రిడిక్యులన్ ... ఇప్పటికీ నీరు చాలాసార్లు ఎక్స్ప్లెషన్ చేశావు... నీ కిష్టం లేకపోతే రిజైన్ చెయ్!”

“నా మాట నమ్మకపోతే. ఇంత దూరం వచ్చారుగదా! ఇక్కడుండి బంజర్ రండి ... మీరే స్వయంగా చూద్దరుగాని!”

“అంటే నీ ఉద్దేశ్యం?”

“ఏముందిసార్!”

నేను వాళ్ళ వాదన వినదలుచుకోక బయటకు వచ్చాను. బయట మంచు గుడిసెలను కప్పేస్తుంది. చంద్రుడు మంచులో తడిసి మనిగ్గా వెలుగుతున్నాడు! చల్లగా ఉంది. బంతిపూలు ఆ మరక వెలుతురులో మౌనంగా నిద్రపోతున్నాయి. సిగరెటు వెలిగించి పాగ్ ఊపిరితిత్తుల్లోకి పీలుస్తుంటే వెచ్చగా ఉంది!

“యూ మీన్ ... జీపురాడానికి త్రోవ లేదు కాబట్టి నన్ను నడిచి రావాలంటావు!”

“మీరు ఒక్కసారి రావడానికే అంత బాధపడితే నేను అక్కడే ఉండి వస్తేయడం ఎలాఉంటుందో ఆలోచించండి సార్! ఆ ఊరి వాళ్ళ కూ...నాకూ పడదు! దయచేసి నన్ను బ్రాన్స్ ఫర్ చేయండి...అంతే!”

తిరుమలయ్య బయటకు వచ్చాడు, నేతలన్ని తీసుకొని ఇంట్లోకి వచ్చాడు! “మీరేనా ఇక్కడ వస్తే నేది. వరన్స్...సర్వీసు తక్కువ కాబట్టి మీరు తెలియదు. డర్టీ... నాస్టి జాబ్?”

తిరుమలయ్య అదినం నాదగ్గరే బస చేశాడు!

తెల్లవారింది—

డి. ఇ. వో. గారి జీవు బయలుదేరింది. మేం దొంకడాకా సాగనంపి పిచ్చోలు చెప్పాం! తిరుమలయ్య కాలిబాటన వెళ్లిపోయాడు!

వారంరోజులకు — జిల్లా పరిషత్ ఆఫీసు నుండి నన్ను బంజరుకు బ్రాన్స్ ఫర్ చేస్తున్నట్లు... నాస్థలంలో తిరుమలయ్యను పోస్టున్నట్లు అర్థమై వచ్చాయి!

కారణం తెలిక నేను డి. ఇ. వో. ఆఫీసుకు పరుగెత్తాను! ఆయన బట్టరలమీద పీచును రెండుసార్లు తడుముకుని, నన్ను కూర్చోమని కుర్చీచూపించి కారణం చెప్పాడు!

“మాడబ్బాయ్! నువ్వు ఘటించివి! “మాడర్” టీవరివి? నీలాంటి వాళ్ళు ఎక్కడున్నా రాణించగలరు ... కాబట్టి ఆ “అన్ వాంటెడ్” రిరుమలయ్యను నీ స్థలంలో వేయించాను. అయినా నీకేం భయం! ఏటికి ఎమరీదగల నవ్వుకుడివి! నీ “కెసానీటీస్” నాకు తెలుసు. నీలాంటి వాళ్ళు డిపార్టుమెంటుకే గర్వకారణం! ఏముంటావ్?!”

ఏమరగలను?

జానికికి ఇప్పట్లో రానవరం లేదని ఉత్తరం వ్రాసి పోస్టులో పంపాను!

డా. పి.వి.కె. డాక్, B.A., సెక్స్ స్పెషలిస్ట్, వైద్యవిద్వాన్ — వైద్యవార్త హస్తప్రయోగం, వరముల బల హీనత, అంగము చిన్నదగుట, శ్రిఃఘ్నలనకము, శుక్లశ్మము, సుఖరోగములకు, మానసిక వ్యామలకు శాస్త్రీయ చికిత్స, నిద్రా యంత్రములతో ప్రత్యేకచికిత్స, హస్తద్వారా కూడా చికిత్స గలదు.

రామాన్ క్రినిక్
టి.బి. రోడ్, తెనాలి. ఫోన్ : 700.

సిని డైరీతో పోటో
మీకు కావాలా? అయితే ఈ ప్రిండి అడ్రసుకు రూ. 5 లు ఎం.ఓ. చేయండి. వెంటనే తెలుగు పిని రంగునికి చెందిన అందరి అడ్రసులు పుస్తక పుస్తకంతోపాటు ఒక అందమైన సినితార క్యాబినేట్ సైజు ఫోటో పంపబడును.
వై. కె. మూర్తి,
దాసరివారిపేడి, విజయవాడ-2.

అవజ్ఞానము

అ లో చ నా లో చ నా లు
డా. దాశరథి కవిత్యం గంభీరమూ, ఉదాత్తమైనదైయ్యుండి కూడా సామాన్య ముగ్ధి గుండెల్లో నాటుకుంటుంది. విలక్షణమైన ఆయన ధోరణి యీ సంపుటలోని కవితా ఖండిక అన్నింటా అగవడుతుంది. శిర్షికలు పెట్టడంలో 'దాశరథి కి' ఆయనే సాటి "తుషార క్షీద", "వెలుగుల వంతెన" "గజ దంత గోళరం", "మధుజ్వాల" లాంటి మంచి కవితలెన్నో పుస్తక 112 పుటల యీ సంపుటాన్ని ముఖ్యమంత్రి జాగం వారికి కవి అంకితం చేసారు. ఘంచి గెటప్ గల దీనివల 5 రూ సాయలు. ప్రతుకు ఆంధ్రప్రదేశ్ బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు - సికింద్రాబాదు 3.

నవ్యాంధ్ర
ఆంధ్రప్రదేశ్ చరిత్ర;వాంగ్మయం నై సర్వక స్వరూపం జిల్లాలవారీ విశేషాలు మున్నగు ఎన్నో అంశాలను పొందుపరచిన 'నవ్యాంధ్ర' గ్రంథంలో 282 పుటలున్నాయి. రాష్ట్రం గురించి ఒకే పుస్తకంలో అన్ని అంశాలు సంగ్రహంగా చదువదలచేవారికి ఎంతో ఉపయుక్తంకాగల ఈ పుస్తకం వెల 12 రూపాయలు. రచయిత : శ్రీ గొట్టిస్వామి కొండవ నాయుడు. ప్రచురణ : కవితా ప్రచురణాలయం, సత్రం వీధి, కావలి, నెల్లూరు జిల్లా. యువ జగతి
(శ్రీ కె. ఎ. శర్మ సంపాదకత్వంలో వెలువడిన యువజగతి పక్షపత్రిక సాంఘిక ఉన్నదీనినందిన మా కార్యాలయం చేరింది. 20పేజీలు, వెల50పైసలు. వివరాలకు : యువజగతి, కొడుకుల వారినిండు, అనకాపల్లి-531002.

మూలశంకకు
త్వరగా
నమ్మకమైన
హెడన్ సా
విరేపనముతో
చికిత్సను పొందండి
- శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!

70 సం॥గా దేశ ఖ్యాతిగాంచిన
గౌరసింహలేమ్మమ్మ
సోలామిస్ట్రీ, నపేదామిస్ట్రీ, రజితము, కంకుమపువ్వు, మొ. అనేక వస్తు సమదాయము. అన్ని విధములైన బలహీనతలను పోగొట్టి పుష్టి, పటుత్వము, మిక్కిలి బలము లలిగించుటలో అత్యుత్తమమైనది. 1 డబ్బా ఖరీదు రు. 6.75 పోస్టేజి అడనము.
పి. శి. ఏ. అండ్ కో.,
పెరిదేపి, ప్రకాశం జిల్లా.
పెద్ద క్యాలాగు, వైద్య సలహా ఉచితము.
విజిల్స్ లు యివ్వబడును.

తలనొప్పి
చచ్చిన పేక్షలతో తగ్గిపోయింది!

AMRUTANJANI
Pain Balm
Amrutanjani Ltd.
1015 1st Cross Road
Madras

అమృతాంజనం
తలనొప్పి, జలుబు, ఇతర బాధలను నిరసాయంగా చచ్చిన పోగొడుతుంది తలనొప్పి, వళ్లనొప్పి, కండరాల నొప్పి, మెతుకులు, జలుబులు—చచ్చిన తగ్గలంటే అమృతాంజనం వాడండి. బాధగా నున్నచోట అమృతాంజనం రాయండి. తక్షణం బాధ మాయమవుతుంది. అమృతాంజనం దిన్న సిసాలలోనూ, అదాచేసే పెద్ద సిసాలలోనూ, తక్కువ ధరకి లభించే దిన్న డబ్బాలలోనూకూడా దొరుకుతోంది. అమృతాంజనం 10 బొష్రాలు కలిసినది.
అమృతాంజనం రిమిడింగ్
AM/7371

సెక్సు హాస్పిటల్

దురభ్యాసాలకు
లోపై దాంపత్య
సామ్యం అనుభవించ
లేనివారు వెంటనే
సంప్రదించండి!

డా. A. పూర్ణచంద్రరావు
(సిక్స్, సెక్షన్) N.D.F.W.(CEYLON) R.A.M.P.
నవరత్నపట్టణం, వ్యాజ్యం రోడ్, విజయవాడ-2 (A.P.)

పాలాక్షుని దైర్యము

అతిశయ స్వర్గం

1990 నాటికి భూమికి, చంద్రునికి పున్న దూరంలో మధ్యభాగంలో పున్న గ్రహంమీద (!) మానవుడు ఎంతకా ఇల్లు కట్టుకోవచ్చని, ఇది పూహ, ఆశకు చెప్పే కల్పనాకాదని, పచ్చి నిజమని అమెరికన్ స్పేస్ శాస్త్ర నిపుణులు అన్నారలు. స్పేస్ (?) లో 384,000 కిలోమీటర్ల దూరంలో చంద్రుడూ, భూమికి మధ్య దూరంలో ఉదయించడైనా సుమారు నివసించడానికి సీతైన ఇక్కడ లని కట్టుకునే ఏర్పాట్లు 1990 నాటికి ఫలిస్తాయని డాక్టర్ వానెక్ అన్నారు. మీకేమైనా అక్కడో ఎవరందాకా కావాలా !! వద్దా!!

ప్రియుని భార్యను హత్యచేసిన ప్రియురాలు!

కర్నూలుకు చెందిన ముప్పయ్యేళ్ల వోలంటర్లు. ఏ ఉంచుకున్న తిమ్మారెడ్డి తనను పెళ్లి చేసుకోకుండా శివమ్మ అనే ఆమెను పెళ్లి చేసుకున్నాడనే క్రాధం, కోపవేశాలతో వాళ్లింటికి వెళ్లి, శివమ్మను కత్తిలో ఎనిమిది చోట్ల పొడిచి చంపేసిందట. పిమ్మట రానూ ఆత్మహత్యకు పూనుకొని, చట్టానికి దొరికిపోయిందట. కోర్టువారు ఈమెకు హత్య, ఆత్మహత్య నేరాలమీద శిక్షలు విధించారట.

ఇత్తడి బిందెలో బంగారు నాణాలు!

రాజమండ్రికి సుమారినై పెళ్లిళ్ల దూరంలో ఉన్న తిరుమలయపాలెం అనే పూర్వ కంఠమంది పనివాడో కొండ వద్ద రాళ్లను పగుల గొట్టుతూ వారికో యిత్రడి దిండి దొరికిందట. రోజులన్నీ బంగారు నాణాలను పనివారలా న్యాయంగా పంచేసుకున్నారు. ఈ షేరుం తెలిసి గ్రామ ముఖ్యులు ఆ అసవాదాన్ని ప్రతి పని వాని వద్ద పంపించి నాణాలు చొప్పున తీసుకొనివచ్చాడట. ఇది జరిగిన సెన్సేటివ్ విషయం తెలిసిన పోలీసుల పూరేల్ల వారందరి వద్ద సుంచి మొత్తం 3300 నాణాలనూ లాక్కుని ఆ ముసనను గారి మీద తదితరము మీదా కేసు బనాయించారట.

కోతిని పట్టుకున్నవారికి బహుమానం!

పూనాలో ఒక కోతి వీధివడచి, ఇల్లు, కొట్లు, బజార్లు అన్నీ చీకటం చేస్తూ, అంతా కంబుట్టి గుర్తు తెస్తూ, అంతలో అగజ వో మనిషిని పీకి, చంపేసిందట కూడా. ఈ కోతిని పట్టుకోలేక, ఇంకా మార్కెంతుకూ లేక, కోతిని పట్టినవానికి ఎనిమిదొందల రూపాయలు ఇస్తామని కాన్సింగురంగారన్నారు. తీరా అన్నాక, ఇది ఏ ఏకైకపుంటూ తీసుకోవాలి అనేది బాధపడక, సరి, అంతగామునిసిపోలిపోకడం చే ప్రజల నుంచి ఆ డబ్బు చందాల్లా నా నమూనా చేస్తానని ఆయన అన్నారు— సేబాబా!!

సగలకోసం వృద్ధురాలి హత్య

శ్రీకాకుళంలో వో బావి ప్రక్కన ఎనభయి ఏళ్లవిడ శవం వడుచుందట. అవిడ వైశ్య స్త్రీ అని, మెడలో ముత్యాల హారం, పగడాం దండ, వగైరాలు ఏడు వేల విలువ చేసే సగల అవిడ వంటి మీదండాల్నినని లేవని, యీ సగలకోసమే అవిడని ఎవరో కొట్టి చంపి, అక్కడ పారేసి ఉండి ఉండాలని పోలీసు అన్వేషణ.

10కోట్లు బాకిపడ్డ సారా వ్యాపారులు!

సారా వ్యాపారులు ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వానికి పది కోట్ల రూపాయలు బాకీ ఉన్నారని, ఆ బాకీలు వెంటనే వారంతా చెల్లించకపోతే కఠిన చర్య తీసుకోవలసి ఉంటుందని ఎక్స్యూజు మంత్రి పురుషోత్తమరెడ్డి ప్రతికావేశాలతో అన్నారు. మధ్యవారం వారికి సుదానికి ఏం సంబంధం!!

సినిమాహాల్లో కరెంటు దొంగతనం!

కర్నూలులో వో థియేటరువారు కరెంటు దొంగ పద్ధతుల్లో నాడుకుంటున్న వైసం కనిపెట్టిన విద్యుత్ శాఖ ఆ హాల్కు తొందలూ చట్ట వెయ్యి రూపాయలు పైను విధించారట. తొమ్మిది రూపాయల రేట్!! బాబోయ్!!!

వరదల్లో కొట్టుకుపోయిన రైలు!

అగ్గుపేట పందొమ్మిదో తేదీన హైదరాబాద్ — హువూల మధ్య ప్రయాణం చేసే శుద్ధ్ కోల్డ్ ఎక్స్ ప్రెస్ నాలుగోండు మంది ప్రయాణికులను ఎక్కించుకొని, టైలరాలోయ్ — మామూరిలోద్ద స్టేషనుల మధ్య పరదలలో కొట్టుకుపోయిందని ఖర్చారోద్ద నుంచి సోల్ యార్వరస్ రైల్వే శాఖ ప్రకటించిందట. విశ్వప్రయత్నం చేస్తున్నారు రైల్వే అధికారులందరూ. పోయిన నాలుగోండులమందిలో ఎవ్వరూ దొరికినట్లు వార్తలేలేదు.

దొంగ బంగారం!

విశాఖ పట్టణానికి చెందిన జి. దాతినాయుడు అనే ఆయన తన ఇంట్లో ఎనిమిది లక్షల రూపాయల విలువచేసే 22 కిలో బంగారం దాచుకున్నవైసం కనిపెట్టిన పోలీసు తెగయిబాదా ఆ బంగారాన్ని స్వాధీన పరచుకున్నట్లు.

మాతన స్వయం పుపాధి పథకం

వో సంవత్సరం క్రితం కర్ణాటక రాజ్యంలోని రాకెట్లకి చెందిన రంగశెట్టి అనే నిరుద్యోగి వో బ్యాంకు నుంచి వెయ్యి రూపాయలు అప్పు తీసుకుని వో యాభై గాడిదలను కొన్నాడట. కొబ్బరిపెట్టుకు గాడిదపెంటు నుంచి ఎంపని గ్రహించి అలంక సెట్టి లని గాడిదకు రోజు ఒక్కంటికి పావలా అద్దె తీసుకుని ఎవరితోటలోనైనా కట్టేసేవాడట. ఆ తోటలో గడ్డి గాడిదతినరాదంటే గాడిదకు రూపాయి చార్జి చేసేవాడట. ఈ గాడిదలకు చాలా గిరాకీ పెచ్చిందని కొబ్బరితోటలు వేరువేరువారు ముందుగానే మాకిన్ని గాడిదల కావాలి అని దాఖలుపెట్టాలి పెట్టుకునేస్తే వచ్చేస్తోందని వో బ్యాంకు అధికారి అన్నాడట—పాపమేని దొంగిస్తాడూహా!!

విజ్ఞానం - వికాసం

రొద్ద వడపోత

స్వ్యాపిలలో యంత్రాలవల్ల, ఏడులలోని రవాణావల్ల కలిగే రొద్దను పూర్తిగా తేలుచుండ చేయడం సాధ్యపడక పోయినా, కొంత వరకు తగ్గించడానికి డాక్టర్లు మానసిక శాస్త్రజ్ఞులు, సామాజిక శాస్త్రజ్ఞులు ప్రసంగ మంతలా ఆలోచిస్తున్నారు.

అరెడెమిషియన్ ఐ. పెత్రియన్ — సోకోలోవ్ ఆధిపత్యం, కొంత మంది సోవియట్ వైద్యశాస్త్రవేత్తలు రొద్దను ఎదుర్కొనడానికి బహు సులువైన సాధనాలను కనుగొన్నారు. అవి డిల్లీసోర కాగితాల లాగా కనిపించే భూమి వడపోత సాధనాలు, బేజా రెత్తించే రొద్దను అరికట్టే గోళ్లు గుణం పిటి కుంది. ఇటువంటి చిన్న చదువు కాకడం ముక్కును చెవిలో పెట్టుకుంటే రొద్దగా పుండే నూలు వడితే కార్కానాను ఎంతో ప్రశాంతంగా చేస్తుంది. కాని ఎవరైనా నూటాడితే అది బాగా విసిరిపెట్టింది.

ప్రపంచము యొక్క
ప్రథమ డెటర్జెంట్
ఉతికే బార్

22790

సూపర్ 777

హిచ్చ తెల్లదనము, తక్కువ ఖర్చులో

సూపర్ 777 ఉతుకు ప్రపంచములో సర్వకొత్తది!
ఇది కొత్త పార్కులా. దీనికి ఎక్కువ బట్టలను ఎక్కువ
తెల్లగా, ఎక్కువ శుభ్రముగా ఉతికే సామర్థ్యము
ఉన్నది—ఉప్పు నీళ్లలో కూడ! దీని ధర మామూలు
బార్ సబ్బుల కంటే తక్కువ కూడ!

ఈ కొత్త రకపు ఉతికే బార్ ను పొందడము ప్రారంభించండి—సూపర్ 777 డెటర్జెంట్ ఉతికే బార్!

shilpi hpma 6A/73 TEL

మన చెవులక్కుడా - పాటల గోల, కార్ల
హార్నలగోల, మోటారు సైకిళ్ల రోదా,
ఏటిని వినేకత్తి పరిమితంగా వుంటుంది -
ఎటుపోయినా వెంటాడే చాల్సోస్టర్లు
'పెక్స్' 'పెక్స్' 'పెక్స్' బ్యానర్లూ కిక్లకి
అయితే, చెవులకేమో యీ పాటల రోద ...
అబ్బా! అబ్బా! వ గ వా డి క్కు డా
వ ద్దు రా వా య వా యీ బా థ ...
మునిసేసాలివాళ్లు లైసెన్సు లిస్తారు
... పెట్టుబడిదారు పెట్టుబడి పెడతాడు

సామాన్యుని నణుగుడు (18వ పేజీ తరువాయి)

... బోలెడు ఖచ్చంబుంది ... ఇదంతా
కాస్తీ - బిజినెస్ అంటున్నారా! అవును కాని
మన ఆరోగ్యం మాత్రం కైంకర్యం అయి
పోతుందే ...

డి ని కో చిట్టా వుంది ...
ఏటికీ పట్నంలో తిరిగేటందుకే లైసెన్సుల
రేటు కూడా ప్రకవర్తివేసి పెంచేయడం
బాగుండదా? పోని యివి రోజూ ఓ గంట

కన్నా ఎక్కువ తిరగకూడదు అనరాదా? బెజవాడలో ఏక్సిడెంట్ లెందుకు అప్పు
తున్నాయో అంటే లారీల వాళ్లంటారు ...
కాని వాళ్లు యిలా వెంటపడరే ... ఆ ...
అన్నట్లు వాళ్లకీ యీ రోద తప్పదుగా
ఈ గోల తప్పుకుందికి 'రిజి'లో ఆఫీసుకి
పారిపోదామనుకుంటూవుంటే ... యీకాస్త
దూరానికి రిజిదా? నడవరాదా అని ఓ
కాపిటలిస్ట్ ఫ్రెండు రిమార్కు...

- వీ ★ ★

పాట్నూలో జల ప్రళయం

ఇటీవల బీహార్ రాష్ట్రం తీవ్రమైన
వరదలకి గురైంది. వరద నీటిలో పాట్నూ
నగరం అల్లకల్లోలమైంది. వరద బాధితుల
సహాయార్థం సైన్యం, విమానబలం
తీవ్రంగా కృషి చేశాయి పాట్నూ నగరం,
ఆ మట్టునక్కం ప్రాంతాలలోనే 200

సైనిక వడపలు ఆహారం, నీరు, మందులు,
కిరోసిన్ మొదలైనవాటిని సరఫరా చేయ
డానికి నియోగించబడ్డాయి ప్రాణా లరక్షేత
బట్టుకొని యిళ్ల కష్టలసైన్య పుష్కరానికి
వారత విమానదళం హెలికాప్టర్లు ఆహారం
పాట్నూలు అందజేశాయి. అగస్టు 28 న

ప్రధాని శ్రీమతి గాంధీ బీహారులో వరదకి
గురైన కొన్ని ప్రాంతాలను విమానంలోనుంచి
వీక్షించారు.

వరద నీటితో రెండిపున్న పాట్నూ
నగరాన్ని, అందులోని నదీవాండు భవన్లు
చిత్రంలో చూడవచ్చు.

... ఇంకెలా చూస్తారో తెలిదా? నాకు ఉద్యోగమిచ్చిన వారందరూ నన్ను అదేభావంతో చూశారు. నన్ను చునిషిగా ఏ ఒక్కరూ చూడలేదు. తోటి ఉద్యోగుల అసభ్య ప్రవర్తన, అందుకే నభ్యత తెలిసిన మనుషుల మధ్య ఉద్యోగం చెయ్యడం, ఇష్టం లక మానేశాను. అటువంటి ఉద్యోగాలు చెయ్యడం కంటే మిషు కుట్టుకొని స్వతంత్రంగా బ్రతకటం హాయికదా?" నిర్విస్తంగా నవ్వుతూ అన్నది సీత. శ్రీధరకాలం జోసఫ్ మాట్లాడలేదు.

తర్వాత "ఇంకా పెళ్లిచేసుకోలేదే?" అడిగాడు.

నవ్వింది సీత. "ఎందుకు నవ్వుతావ్?" "నేను చేసుకోక పోవటంకాదు జోసఫ్...నన్ను ఎవరూ చేసుకోలేదు. ఉద్యోగం చేసే రోజుల్లో నన్ను కట్టుం లేకుండా చేసు కోటానికి చాలా మంది వచ్చారు. నేను ఉద్యోగం చేస్తున్నాననికూ, వారంతా నా సంపాదన చూసి ఆశపడినవారే. విజానికి వారితో నన్ను పెళ్లి చేసుకొనే అర్హత ఎవరికీలేదు. తీరా ఉద్యోగం మానేసిన తర్వాత పెళ్లిచూపులకంటూ ఎవరూ రాలేదు. కట్నాలు కావాలికాదు. నా తరఫున కట్నాలు ఇవ్వవారు ఎవరూలేరు. అన్నయ్య రిద్దరూ పున్నా వారి బ్రతుకులు వారివి. ఈ సవతి చెల్లెలు బ్రతికి వుండవచ్చు విషయం కూడా వారికి గుర్తుండివుండదు. ఇక నా పెళ్లికి నేనే కట్నం ఇచ్చుకోవాలి. కట్నం ఇచ్చుకునే సోమతు నాకులేదు. అందుకే నా పెళ్లి కాలేదు"

అతను ఏదో మాట్లాడబోయాడు. కాని ఇంతలోనే "రా...జోసఫ్... భోజనానికి కూర్చుందాం" అంటూ పిల్చింది సీత స్టామిదనించి కూరగిన్నె దించుతూ...

మాట్లాడకుండా లోపలకు నడిచాడు జోసఫ్. అతనికి కంచంలో వడ్డించి, తను విస్తరిలో వడ్డించు... సీత...

పీటమీద కూర్చున్నాడతను. "వంకాయకూర నీకు సయిస్తుందోలేదో" వేస్తూ అన్నది సీత.

"సయిస్తుంది...వంకాయ కూరంటే నాకు చాలా యిష్టం" అన్నాడు జోసఫ్...విజానికి అతనికి వంకాయకూర సయించదు. సీత బాధపడుతుండేమోనని అలా అన్నాడు.

ఇద్దరూ పాత స్వేద్యము గుర్తుతెచ్చుకుంటూ భోజనాలు ముగించారు.

చెయ్యకడుక్కిని ముందు గదిలోకి వచ్చాడు జోసఫ్...

పాంటజేబులోనించి సిగరెట్ పాకేతీసి, ఒక సిగరెట్ వెలిగించాడు.

సీత విస్తరిని మడిచి కంచంలో వుంచి పెరల్స్ తీసుకెళ్ళింది.

ఆ దృశ్యం చూసిన జోసఫ్ "ఇప్పుడు ఏమయిందో తను క్రిస్టియన్ అనే భావం" అనుకున్నాడు. విజానికి ఆ దృశ్యం చూసే సీతలోవచ్చిన గొప్పము తెలుసుకోగలిగాడు జోసఫ్. ఇప్పటి సీత ఇదివరకటి సీతకాదు. ఇప్పటి సీతలో ఇది వరకటి ఆశయాలు, ఆదర్శాలులేవు. కాలం సీతను ఎంతగానో...

సీత

(30 వ పేజీ తరువాయి)

మార్చిచేసింది. పరిస్థితులు ఆమెను క్రుంగిడిశాయి. ఆ రోజుల్లో సీతకు తను అందంగా వుంటుందని, ఎవరైనా తనని చూడగానే కట్టుంలేకుండా చేసుకుంటారనే భీమా ఉండేది. తన పెళ్లిచేస్తాడనుకున్న తండ్రి సీత చదువుపూర్తి కాకముందే ఈ లోకం వదిలాడు. తండ్రి మరణంతో సీత ఆలోచనలు చెదిరి పోయాయి. తల్లికూడా పోవటంతో నిస్సహాయురాలయింది. ఒంటరిదై పోయింది. ఒంటరితనం సీతను మరింత క్రుంగిడి పుండవచ్చు. అందుకే తన ఒంటరి బ్రతుక్కి ఏ మాత్రం తోడు దొరికినా పంపించిపోతోంది సీత. తారతమ్యాలను మరచిపో గలుగుతోంది.

పెరల్స్ నించి వచ్చిన సీత కంచాన్ని స్టాండులో వడ్డిపే వంటిట్లు సర్దుతోంది. చివరి వరకూ కాలిన సిగరెట్ పీకను బయటకుమీసి బూట్లు తొడుక్కున్నాడు జోసఫ్.

అయిదు నిమిషాల తర్వాత గిన్నెలనుసర్ది పంట గదిలోనించి సీత ముందుగదిలోకి రాబోతుండగా కరెంటు ఫెయిలయింది. లైట్లు పోయాయి.

అంతా చీకటి.

"జోసఫ్" పిల్చింది సీత.

"ఊ" పలికాడు జోసఫ్.

"ఎక్కడ వున్నావు?"

"ఇక్కడే... కుర్చీదగ్గర"

నడవబోయింది సీత. దారిలో కుర్చీ తగిలింది.

ముందుకు పడబోయింది అక్కడే నిల్చునివున్న జోసఫ్ మీద పడింది. అతని రెండు చేతులూ ఆమెను పట్టుకున్నాయి. అతని గుండెలమీద వారి పోయింది సీత. అతనికి చెప్పగావుంది సీత స్వర్గ. సీతకూ హాయిగావుంది అతని గుండెల మీద ఆలా వారిపోవటం.

"జోసఫ్" పిల్చింది సీత చిన్నగా...

"ఊ"

"నీకు గుర్తుందా?" అడిగింది సీత.

"ఏమిటి?" అడిగాడు జోసఫ్.

"అదే జోసఫ్... ఆ రోజు పార్కులో..."

నీరెండలో...నువ్వు నా చేతి వ్రేళ్ళను నిమిరుతూ 'నన్ను పెళ్లి చేసుకోవూ... సీతా' అని అడిగావు. అప్పుడు నేనేమన్నాను? మన పెళ్లి ఈ జన్మలో

జరగదు జోసఫ్. మన జీవితాలు సమాంతర రేఖల వంటివని అన్నాను. మన కులాలు వేరని, మతాలు వేరని ఆచారాలు వేరని అన్నాను. కాని తర్వాత తెలుసుకున్నాను జోసఫ్... ఈ కులాటా, మతాలూ మనం సృష్టించుకున్నవని. అప్పట్లో నేను ఎంత పిరపాటు చేశానో తర్వాత అర్థమయింది. చాలా బాధపడ్డాను. అనవసరంగా నీ మనస్సు గాయపరిచాను. నీ కోరికను తిరస్కరించాను. నువ్వు పెళ్లి పోయావు. నా పెళ్లి చెయ్యకముందే నాన్న ఈ లోకం వదిలాడు. తర్వాత అమ్మకూడా వెళ్లి పోయింది. ఒంటరిదాస్తయ్యాను. తోడులేని జీవితం. ఒంటరి తనాన్ని భరించలేకుండా ఉన్నాను. అడవి ఒంటరిగా బ్రతకటం చాలా కష్టం జోసఫ్. ఇంకా ఎన్ని రోజులు నేనిలా బ్రతకాలో వూహించుకుంటే భయంగా ఉంది. అప్పుడప్పుడు నేను ఎవరికోసం బ్రతకాలినిపిస్తోంది? నిజం జోసఫ్... అలా అని అనిపించినప్పుడు బ్రతుకుమీద ఆశ పోతుంది. ఎంతకాలం సాగిస్తాను తోడులేని జీవనయాత్ర? నాకు తోడు కావాలి జోసఫ్... నాకు తోడుకావాలి. అందుకే నిన్ను ఆడుగుతున్నాను. నన్ను పెళ్లి చేసుకోవూ? నా కోరిక తీర్చవూ" దీనంగా అన్నది సీత. ఉరికిప్పెడ్డాడు జోసఫ్. అప్రమత్తంగా అతని చేతులు సీతను వదిలివేశాయి.

"ఏం జోసఫ్... నన్ను పెళ్లి చేసుకోవూ..."

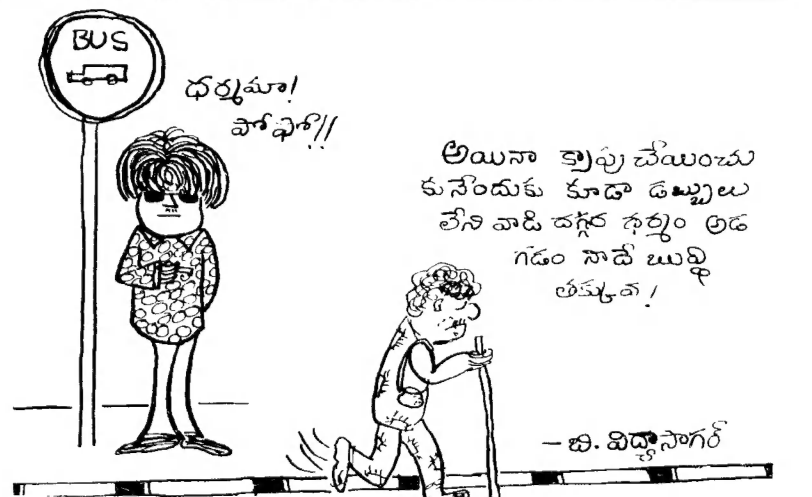
సీత గొంతు జీరబోయింది. ఎంతో ఆత్మతపో, భయంగా అడిగింది. ఆమె గుండెలు వేగంగా కొట్టుకుంటున్నాయి. జోసఫ్ తన మాటను తిరస్కరించడం కొండంత ఆశతోవుంది.

జోసఫ్ మాట్లాడలేదు.

"మాట్లాడవేం జోసఫ్... నన్ను పెళ్లిచేసుకోటం నీ కిష్టం లేదా? అలా చూసంగా నిల్చుంటావేం... స్క్రీన్... చెప్ప జోసఫ్..."

నిముషం తర్వాత "శ్రమించు సీతా... నీలో ఇలాంటి కోరిక వుందని నేను వూహించలేదు. నీలో ఇలాంటి మార్పు వస్తుందని ఏ మాత్రం వూహించి పున్నా ఎన్నేళ్ళకైనా నీ కోసం వేదివుండేవాడిని. ఇప్పుడు నాకు ఇద్దరు పిల్లలు" అని క్రిందికివంగి కాళ్ళదగ్గరవున్న సూట్ కేసు తీసుకొని ఒకటకా బూట్లు చప్పుడు చేసుకుంటూ చీకట్లో వెళ్లి పోయాడు జోసఫ్.

హఠాశురాలై చీకటిగదిలో అక్కడే నిల్చుంది ఒంటరి సీత.

22790

శ్రీరామకృష్ణార్థం

వైకుంఠవాళి

నిర్మాత: ఎమ్.రామకృష్ణారెడ్డి B.E. దర్శకత్వం: కె.బాపయ్య

లక్ష్మీ పిలింస్

పాటలు: ఆశ్రయ సంగీతం: కె.వి.మహదేవన్

LAKSHMI PUBLS